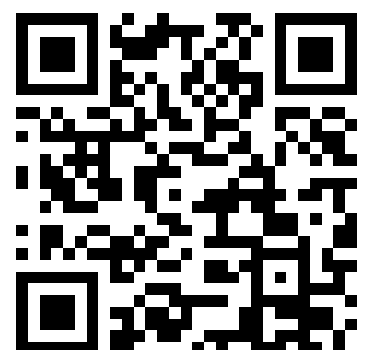
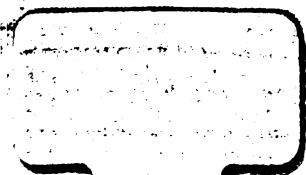

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<http://books.google.com>

B h 15

3 n. 24.

...

ATHANASII KIRCHERI
 è Societ. Jesu,
SPHINX MYSTAGOGA,
Sive
DIATRIBE HIEROGLYPHICA,

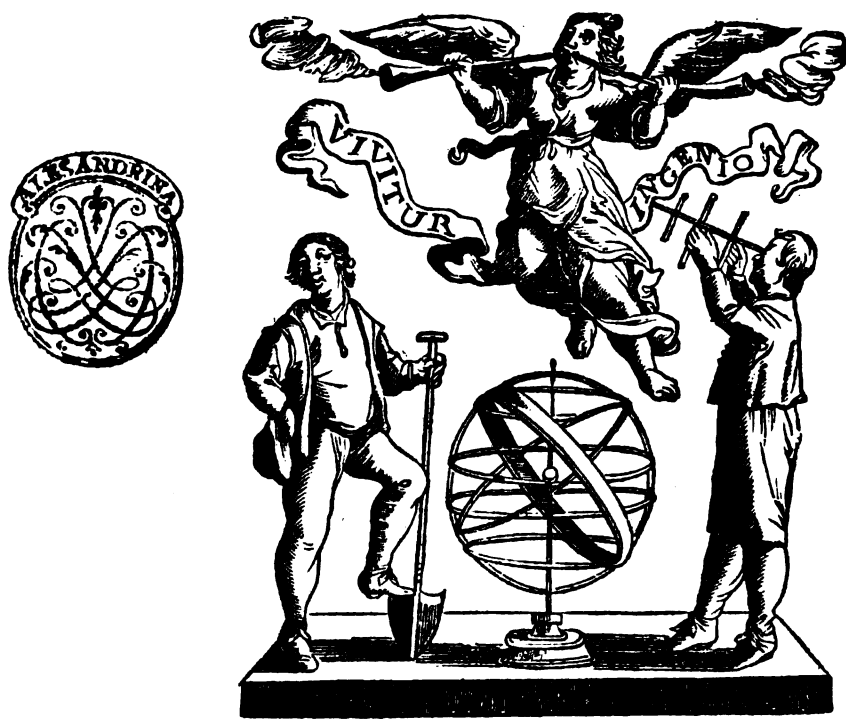
Qua

*Mumia, ex Memphiticis Pyramidum adytis eruta, &
 non ita pridem in Galliam transmissa, juxta veterum
 Hieromystarum mentem, intentionemque, plena fide
 & exacta exhibetur*

INTERPRETATIO.

Ad

Inclytos, abstrusiorumque Cognitionum peritia instru-
 ctissimos Galliae Philologos directa.

AMSTELODAMI,
 Ex Officina JANSONIO-WAESBERGIANA.
 Anno MDCLXXVI.

JOHANNES PAULUS OLIVA

Præpositus Generalis Societatis Jesu.

Um opus, cui titulus Sphinx Myſtagogica à P. Athanaſio Kircherò noſtræ Societatis Sacerdote conſcriptum, aliquot ejusdem Societatis Theologi recognoverint, & in lucem edi poſſe probaverint; poteſtatem facimus, ut typis mandetur, ſi ita iis, ad quos pertinet, videbitur. In cujus rei teſtimonium has literas noſtra manu ſubſcriptas, noſtroque ſigillo munitas damus. Romæ 2 Decembris 1673.

JOHANNES PAULUS OLIVA.

Imprimatur Fr. RAYMUNDUS CAPISUCCUS,
Ord. Prædicat. S. Palatii Apoſtolici, Magiſter.

Illustmo, Excellmo, & Revermo Archipræsuli
D. CAMILLO DE NEUFVILLE
ARCHIEPISCOPO,
Comiti Lugdunensi, Galliarum Primati,
Regiorum Ordinum Commendatori,

Et apud

Lugdunenses, Segusianos & Belluocenses Pro-
regi meritissimo,

Domino meo Colendissimo

ATHANASIUS KIRCHERUS

E Societate J E S U

Felicitatem precatur.

Mumiam, Venerande Præful, jamdu-
dum ex Niloticis Pyramidum hypo-
gæis erutam, atque haud exiguo pre-
tio à negotiatore *Gallo* coemptam,
Lugdunum, veluti in nobile bonarum
artium scientiarumque Emporium, felici sua sorte
delatam, nec non præsentì *Diatriba* expositam,
Venerando Conspectui tuo sisto; *Mumiam*, di-
co, non aridam, non tetrâ infumatam fuligine
squalidam, sed præstanti balsami liquore, cæteris-
que pigmentariæ artis fucata industria subactam
conditamque; & quod potissimum magni æsti-
mandum, priscae Sapientiæ hierogrammatismis,
undique & undique quam studiosissimè inaratam:
ut proinde corpus istiusmodi minime inutile otio-
sumque, & ut cum *Græcis* loquar,

ἐπιστολὴν ἀρχιεπισκοπῇ ἀπεσταλμένην

videri censerique queat, quod tam ambizioso No-
tarum Symbolorumque apparatu, tam affectata

*

3

sol-

D E D I C A T I O.

sollicitudine, curâ & diligentia, seræ posteritati
 prisca commendavit Religio : Monumentum, in-
 quam, rerum varietate rarum, abstrusâ eruditio-
 ne peregrinum, nec non exoticis dogmatum my-
 steriis confertissimum. Quod & simulac in vestras
 appulit oras, Viros cæteroquin Παλαιολογίας peritiâ
 claros, uti novitate rei perculsos, in non exiguam
 admirationem rapuisse, ita & curiositatis stimulo,
 ad latentium sub ea veritatum sacramenta medul-
 litus indaganda, percitas mentes acerrimis agi-
 tasse calcaribus, non sine animi mei voluptate in-
 tellexi : adeo ut non defuerint qui ingenii viribus
 pollentes, & occulta Ægyptiacæ Theurgiæ Sa-
 craria, scitius Lararia, altius quidem ingressi, non-
 nihil in arcanis detegendis audacter attentarint :
 visis tamen tot insolitis tortuosisque Notarum
 ductibus, observatis tot polymorphis Imaginum
 monstris, confuso huic *Morphei* Regno se con-
 credere uti non sunt ausi, ita quoque ab intentæ
 Veritatis inquisitione, ulteriorique indagine, irri-
 to conamine destiterint. Quid porrò ? Cum aliud
 superesse non videretur, *Thesei* consilium secuti,
 à mea tenuitate ingenii *Ariadnæ* filum, quo in hoc
 inextricabili Labyrintho, spreta *Minotauri* fero-
 cia, ad abditam inaccessamque Mysteriorum opu-
 lentiam à *Sphinge* promissam, pertingere possent,
 valida deprecatione instanter contenderunt. Ego
 sane tam laudabili postulatione instimulatus, ne-
 fas esse ratus sum, Virorum omnigena eruditionis
 fama illustrium & vere πολυδιδάκτων, quantum qui-
 dem ingenii mei imbecillitas, & argumenti hujus
 necdum penitus adhuc comperti profunditas
 permetteret, ardentibus votis non obsecundare;
 tametsi probe mihi conscius sim, quam plenum
 aleæ

D E D I C A T I O.

alexæ opus, quam difficile & arduum sit, in hoc Hieroglyphicæ eruditionis Theatro gestum facere. vicit tamen ad gratificandum invicta mentis constantia, fregit formidinis vincula implantata mihi agnataque in conclamatis pænè hujusmodi dissolvendis nodis pronitas & inclinatio. Accessit hisce nonnulla spei rima, quâ introspectâ singulisque intimè exploratis, indubiè prosequi me posse quod jubebatur, firmiter mihi persuadebam: vel ex hoc potissimum capite, quod jam ferè sex lustrorum decursu, id est, ad tricennium in Obeliscorum Romanorum interpretatione, si non *Oedipi* saltem *Davi* munere functus, operam meam continuato studio, trium Pontificum jussu contulerim: ac proinde accidit ut quotidiano experimento usuque rerum eruderandarum peritior oculatiorque, non adeo magnæ molis mihi videbatur, *Sphingis* hujus *Mystagoge* argumentum ænigmaticum, à nodis quibus involvebatur absolutum, publicæ luci, in Reip. literariæ emolumentum committere. Quâ verò ingenii felicitate id præstiterim, uti meum non est determinare, ita vestrorum Palæstritarum πανεπιστημίων, limatissimo judicio, germano candore & sinceritate subdendum censui, æqua atque iniqua judicia pari æquanimirate expectaturus.

Hanc itaque de *Mumiis Diatriben* ἱεργλυφομένων, glorioso Nominis Tui splendori *Sacerrime Præsul*, ea qua possum animi submissione & observantiâ inscribo, dico, confesco. Munus, fateor, levius, attamen opusculum vel ex eo nomine Tibi non displiciturum confido, quod ab homine prodeat, qui Te, tuaque singulariter amat, suspicit, & veneratur. Accedit hisce Tuorum cumulus

D E D I C A T I O.

mulus meritorum , quo cunctos Tibi quam obstrictissimos reddis , sanctæ videlicet conversationis exemplo , heroicarum virtutum studio sociato. Splendet in Te omnium disciplinarum , quas capacissimo Tuo ingenio possides , cultura , tanto ubique illustrior , quanto arctius summæ humanitatis & benevolentiae , quâ in Literatos diffunderis , affectui jungitur. Denique , ne non adhæream propensæ Tuæ voluntati in nostræ Societatis Patres tot beneficiis cumulatae , intima animi demonstratione. Ut proinde ex tanto Virtutum complexu , haud immerito ingratitude dicam incurrisse videri possim, si *Te, illustre Ecclesiastici Principis prototypon* , sine immortalis Nominis Tui contestatione , cedro perenniori monumento posteris relicto , præterirem. Vale , *Sapientissime Præsul* , longævus in annos , Vale Gallicanæ Ecclesiæ decus & Ornamentum.

Dabam *Romæ* , 25 *Decembris* ,
Anno 1675.

PROOEMIUM

ad

LECTOREM.

Ena fere jam annorum lustra aguntur queis Avenione in Gallia prima Oedipi rudimenta, ad id me sollicitante, & qua consiliis qua auxiliis subveniente, immortalis memoriæ Viro Nicolao Peirese τὸ μακροτέρῳ in Dicafterio Aquisextino Senatore sapientissimo, jeci, & tandem subsequentibus annis, sub Trium Pontificum, nec non Ferdinandi Tertii Cæsaris auspiciis, Opus omnibus numeris Orbi Literario exhibui: in quo viginti annorum decursu, dici vix potest, quanto labore, in ignota hujusmodi Hieroglyphicorum doctrina enodanda, id mihi steterit. Et enim quot difficultatum scopuli superandi, quot, quamque inculta, irvia & devia deserta adeunda, cum quantis pantamorphæ Naturæ monstris dimicandum fuerit, solos illos nosse existimo qui similia attentaturi, mox insuperabili difficultatum superandarum labore territi, veluti desperatione in transversum acti, protinus à proposito sibi tramite destiterunt. nec mirum: dum, quod obliuiosa temporum vetustas, in tenebris, vix ulla spe ad scopum pertingendi relicta, latere voluit, id tentare præsumptuosius, ne dicam assequi, oppidò audax facinus esse sibi persuadebant: dum experimento docti norant, quam difficile, arduum, ac plenum aleæ opus sit, sine luce prævia, nullo insuper viarum intricatarum duce & comite, horrendos & confusos hujusmodi sylvarum recessus ingredi, sine Ariadnæo filo perplexis hujusmodi Labyrinthis sese committere. Certe si ullus, ego cum primis id experimento me didicisse fateor, quàm in principio semper mihi animus fuerit in omnibus anxius, quàm dubia & intricata mens, quantæ animæ corporisque contentiones: dum vix pedem sine offendiculo, vix passum sine indomitis monstris ubique obviis, vix denique cubitum sine scopulorum rupiumque obstaculis progredi liceret.

Veruntamen, cum ita mihi à natura insitum sit ut nil gloriofius aut præstantius esse censeam, quam in hujusmodi Literaturæ nodis dissolvendis, ingenii, quantum fieri potest, vires experiri, & quid humeri valeant, quid ferre recusent

* *

tentare,

Prooemium ad Lectorem.

tentare, ut si occultos adytorum recessus non omnino penetrare, saltem aliquousque vel per rimam introspicere concederetur; si neque hoc, saltem honorificum esse rebar, vel ipsum conatum in Divinae laudis meritum reponere. Dum itaque in hoc mentis aestu perplexus hæreo, nescio Divinane an humana providentia acciderit, ut de meis *Moliminibus* per *Prodromum Coptum* evulgatis, *Literati* complures certiores facti, tantum egerint, ut non duntaxat egregiis librorum subsidiis, sed & *Magnorum Virorum Principumque* literæ ad concepti operis telam prosequendam, me non tam animarint quam compulerint. Unde serio tan em ac constanter ad institutum promovendum, animum adjicere mihi visum fuit. Quare dum indefesso labore ex veterum Auctorum Monumentis, omni penè linguarum genere scriptis, singula cum singulis sollicitius comparo, nec non *Combinatoriae* artis amussi, omnia cum omnibus & singulis penitus exploro, contigit tandem ut ludibundæ Sphingis *τεχνάσματα* & *Machinas* subolfaciens, in recondita, ejusque inaccessa hucusque *Adyta* paulo altius intromissus, extincta jam Sphinge gryphisque propositis dissolutis, totius Hieroglyphicæ artis arcana, regulas, canones, & instituta, Divini Numinis adspirante gratia (quæ uti in suis velle, posse, & perficere operatur: ita quoque sine ea non modo nil boni agere, sed ne cogitare quidem possumus) plene comprehenderem.

Interea Oedipo in lucem jam edito, non defuere qui subministratis novis semper novisque Hieroglyphicæ literaturæ monumentis, ut ea à me pari felicitate explicarentur obnixè contenderent: præter ea quæ ex Hispania, Italia, Germania, Ægypto, Constantinopoli, nova Hieroglyphicæ literaturæ augmenta subministrata fuerunt. Quibus denique hoc præsentis Anni 1673 decursu Mumiæ hoc Monumentum accessit, quod Prænobilis ac Clarissimus Vir Dn. de Four, Lugduno, ad id enucleandum, pro summa qua potuit humanitate, ad me transmissit. Verum ut huic vera & sincera fides habeatur, hic ejus literas, quas humanitate & benevolentia confertas ad me dedit, ad veritatem adstruendam attexendas duxi; ut occasio scopusque hujus Diatribes Lectoribus luculentius patefiat.

Patri
ATHANASIO KIRCHERO

Dn^{us} DE FOUR Salutem.

*M*umiam, quæ sub *Pyramide* Anno 1672 fuit reperta, pluribus ornatam figuris *hieroglyphicis* accepi. Plures adii viros eruditione illustres, qui in elucidandis hisce Symbolis operam mihi suam commodarent. At postquam diu insudarunt omnes, & fœcundum pectus concusserunt, sibi aquam hæere ultro confessi sunt. *Auctores* igitur fuerunt ut tuum, R. P. iudicium in hisce rebus, ut in cæteris planetis omnibus subactissimum & perspicacissimum exquirerem. Musæ omnes *Gallicæ* tibi herbam porrigunt, rogantque humillimè ut sibi ferre suppetias digneris. Quamvis autem id ab urbanitate tua, & propenso erga literas literatosque omnes studio sperent, te tamen non ausæ fuissent interpellare, nisi animos addidisset R. P. *de la Chese* Ordinis vestri Theologus eximius, & inclytæ Lugdunensis Academiæ Moderator: Cujus patrocínio fretæ per me supplices te orant, ut pro inexhausta tua eruditione velis sibi aliquid lucis impertiri.

Charta N° 1. Characteres continet, qui sunt in Superiori parte: sunt & alii quinque characterum ordines, in inferiori parte, quos describere nondum licuit. Juxta supradictos Characteres, prope Ventrículum, duæ sunt *Vulpeculæ*, sese mutuo respicientes, quarum collo infidet figura huic haud absimilis ; supra Characteres autem magnus est *Circulus* quasi ex margaritis compactus, quo Stomachus obtegitur; Persona est inaurata & *cærulea galea* capiti imposita; reliquum

* * 2

loculi

loculi colore depictum est subflavo : constat autem ex stipite concavo in duas partes diviso , atque ad ipsius *Mumiae* similitudinem accedit : lignum est æque intemeratum ac si fuisset recens incisum : factus videtur ut pedibus insisteret cadaver, quod ei appositissime adhæret. atque hæc de *Loculo*. Ad *Mumiam* vero ipsam quod spectat, ea ulnam longa est & quartam ; *Galeâ* tegitur Caput, Vultus vero personâ inauratâ admodum integrâ ; *Circulo* satis amplo tegitur Stomachus, ubi plures sunt figuræ tanquam *margaritæ* , aliæ coloribus depictæ, aliæ auro delibutæ. Paulo inferius figura est *parmæ* pesserariæ similis , & utrinque *alæ* expansæ : sub illa figura alia est *hominem* referens in genua prostratum , plumis cooper-tum, duabus alis quasi in aëra assurgere nitentem, & præ manibus habentem quod in adjuncta charta Num. 2 descriptum est.

Sub supradicta figura videntur Characteres in charta Num. 3 annotati, qui ad pedes *Mumiae* porriguntur. Qui in medio, sunt lineâ inaurata, qui verò ad utrumque latus alba interstinguuntur. Juxta supradictos Characteres supra femora, usque ad imum tiliarum processum, figuræ sunt, quæ una cum Characteribus Num. 4, 5, 6, 7, 8, 9 describuntur, tres primæ dextrum, tres vero postremæ sinistrum latus occupant; inferius supra pedes sunt *Vulpium* figuræ.

Ille omnes Figuræ beneficio telæ annexæ sunt; tenuissima tela, lacinia & capillamentis destituta, adoperta est *Mumia* ; sub tela est quasi *Stramen balsami*. Subtus vero alia sunt lintea unguentis delibuta, ut ex pondere conjicere est, cum *Mumia* & *Loculus* trecentas plus minus libras exequent.

Ha-

Habes , R. P. *Mumia* nostræ brevem delineationem , fac , quæso , tuam brevi resciamus sententiam. Haud ignoro quot & quantis negotiis impediri soleant qui eam quam tu in Literatorum Orbe existimationem consecuti sunt ; at cum hic agatur de ea rerum notitia qua solus ita præpolles ut stans pede in uno ista omnia quantumvis abstrusa & recondita possis in apertam lucem protrahere : fidenter spero te levi non parciturum labori , ut de bonis literis perpetuo bene merearis , deque homine qui te veneratur & suspicit , tuæque , Vir *σεβαστάτης* , Reverentiæ erit ad extremum vitæ hasitum addictissimus.

Scribebam Lugduni 15 Junii anno Ch. 1673.

D E F O U R.

IIIme

III^{mo} & Erud^{mo} D^{no} DE FOUR,

ATHANASIO KIRCHERO Salutem.

Literas Dⁿⁱ. magna animi voluptate evolvi, tum ob eam qua con-
diebantur humanitatis & singularis in me affectus ubertatem,
tum ob novum satiandæ curiositatis meæ Hieroglyphicum
argumentum, & abstrusum & mysteriis quam confertissimum;
& est priscorum Ægyptiorum sive Regis, sive Sacerdotis,
aut Viri alterius sapientia Deorumque cultu conspicui Corpus bal-
samo, asphalto, myrrha, similibusque pigmentis conditum,
quam Mumiæ vocant, ingenti Hieroglyphicorum varietate exornatum. Quo-
niam vero Tu Vir eruditissimus una cum aliis, & potissimum R. P. Collegii Lugdu-
nensis Rector P. de la Chèze, literis ad me datis, quam obnixissime hujus Ægyptiacæ
Literaturæ interpretationem à me contendistis, atque adeo non inutilem in hoc studio
Oedipum pro Vestra humanitate censuistis: ego memor beneficiorum in vestra Pro-
vincia acceptorum, Avenione potissimum, ubi ante quadraginta circiter annos re-
nuem meam operam in ~~Mathematicam~~ expositione ad triennium fere impendi; me vel
ex hoc capite quam obligatissimum ad votis vestris obsecundandum sensi: Accessit
hisce, quod in Austriam jam ad Mathematicam cathedram per literas destinatus, nihil
non, me nescio, egerit æternæ memoriæ Vir Aquensis Curiae Senator Nicolaus Pei-
rescius, cui nonnullum Hieroglyphicæ interpretationis specimen dederam, ut impe-
ditio itinere Viennensi, me Romam destinaret. Cum itaque Pontificis imperium Cæ-
sareo prævaleret, ad Urbanum VIII. haud inefficaces literas dedit, ut me ad Ro-
manorum Obeliscorum interpretationem expediendam patrocinio Eminent^{mi} juxta
ac Sapient^{mi} Franc. S. R. E. Card^{lis} Barberini in Urbem acciret: quod tum Sum-
mi Pontificis, tum P. Generalis Mutii Vitellefci imperio, Anno 1635 confectum fuit.
Que ideo fusius significanda duxi, ut liqueret Avenionem singulari Divina provi-
dentia dispositione, si in studiorum meorum decursu quid laude dignum in Hierogly-
phici Oedipi munere præstiterim, originem fuisse. Sed ut ad institutum nostrum pro-
grediamur: Tametsi munus Interpretis, quod mihi imposuistis, majori & tempore &
otio indigeat, quæ veluti jure suo thema abstrusis & reconditis eruditionibus confertum
requirit: nihilominus, oneri mihi imposito humeros senio jam enervatos, ad Vobis
gratificandum subdendos existimaui. Faxit Divina bonitas, ut opus, quod vestri causa,
pro mea tenuitate ingenii suscipio, limatissimis vestris judiciis undeque respondeat!

Etenim fateor, sub hoc Mumiaco deposito tantam latere Hieroglyphicorum
Schematum dicendarumque rerum multitudinem, ut si singula cum singulis combinata
exponenda forent, non dicam brevem hanc Diatriben, sed ne vastum quidem volumen
iis enucleandis suffecturum. Uti vero Opus quod enodandum mihi commisistis, abstrusio-
ris sublimiorisque doctrinæ opulentia confertum cognovi: ita quoque non id obiter, su-
perficie tenuis aut inconsiderata calami præcipitantia describendum arbitratus sum, sed
Hieroglyphicæ Literaturæ veluti Summarium quoddam seu ἀνακεφαλαιώσιν
reconditæ illius Veterum Ægyptiorum doctrinæ, quam non sacri dumtaxat, sed &
profani Scriptores Sapientiæ nomine indigitarunt, tradere visum fuit: quam si Le-
ctores sibi paulo altius penitusque imprefferint, non dubito quin hujus Mumiæ arca-
na mysteria, una cum Symbolorum, quibus inarata est, enodatione, præsertim opi-
tulante Oedipi vasti Operis εἰσαγωγία, sint penetraturi.

Opusculum itaque qualecunque tandem id fuerit, nulli meliori jure, quam Inclitis
Galliæ Philologis, pro incredibili qua abstrusioris doctrinæ peritia pollent, sub tui
Nominis auspicio inscribendum censui. Vale igitur cæptisque fave, Doctissime Vir.

Romæ 14 Aug. 1673.

D I-

DISTIBUTIO SPHINGIS MYSTAGOGÆ.

PARS PRIMA.

De Scopo & fine quem tanto rituum, sacrorumque Symbolorum apparatu, in Corporibus qua condiendis, qua immortalitati conservandis, Veteres Mystæ præfixum habebant.

- Cap. I. **D**E Metempsychosi sive revolutione Animarum, quod & placitum fuit proprium veterum Ægyptiorum. pag. 1.
- II. De Mumiarum conditura : Cur tantopere Incorruptioni studuerint Ægyptii. 5.
- III. De Cryptis locisque subterraneis, in quibus condi solent Mumia sive medicata corpora. 9.

PARS SECUNDA.

Oedipus Sphingi de propositis Quæsitis per veridicam Interpretationem respondet.

- Cap. I. De Hieroglyphicorum natura & proprietate. pag. 19.
- II. Gallicanæ Mumia interpretatio. 21.
- III. Supremi Numinis Archetypi expositio. 24.
- IV. Interpretatio Simulacrorum quæ Mumia affuta spectantur. 29.
- V. De Cærimoniis, quibus & Mumias & Affeclas Mumiarum Statuas, ad Oracula constituenda adornabant :
Paragraphus 1. De Oraculis, & Polymantia ab Hieromantis ad attractionem Numinum inventa. p. 36.
Paragraphus 2. De Herbis & Lapidibus ab Hieromantis in Adytis usurpatis. 39.
Paragraphus 3. De Statuis quas ὑποπροκαίας sive Averuncas vocant, uti & de multiplici Amuletorum, queis Ægyptii utebantur, confectio. 40.
Para-

DISTRIBUTIO SPHINGIS MYSTAGOGÆ.

- Paragraphus 4. De Amuletis in particulari.* pag. 42.
VI. *De Adytis Ægyptiorum occultis, in quibus ritus suos & Magicas suas operationes instituebant.* 43.

P A R S T E R T I A.

De Hieroglyphicorum quæ in Mumia Gallicana descripta spectantur Explicatione.

Cap. I. *De Columnis Hieroglyphicis quæ Statuis adscriptæ sunt.* pag. 46.

II. *Exacta eorum Hieroglyphicorum quæ juxta quadruplicem quatuor Numinum jam expositorum seriem in quadruplici Columnarum ordine descripta continentur, Interpretatio.* 49.

III. *Interpretatio Iconismi I. in Capfula Mumia, juxta triplicem Columnarum seriem, quarum media aureis, reliquæ è lateribus nigris notis descriptæ cernuntur.* 51.

I.V. *Synopsis, qua earum rerum quæ in hoc Tricolumnari Obelisci latere considerari possunt, fidelis interpretatio continetur.* 65.

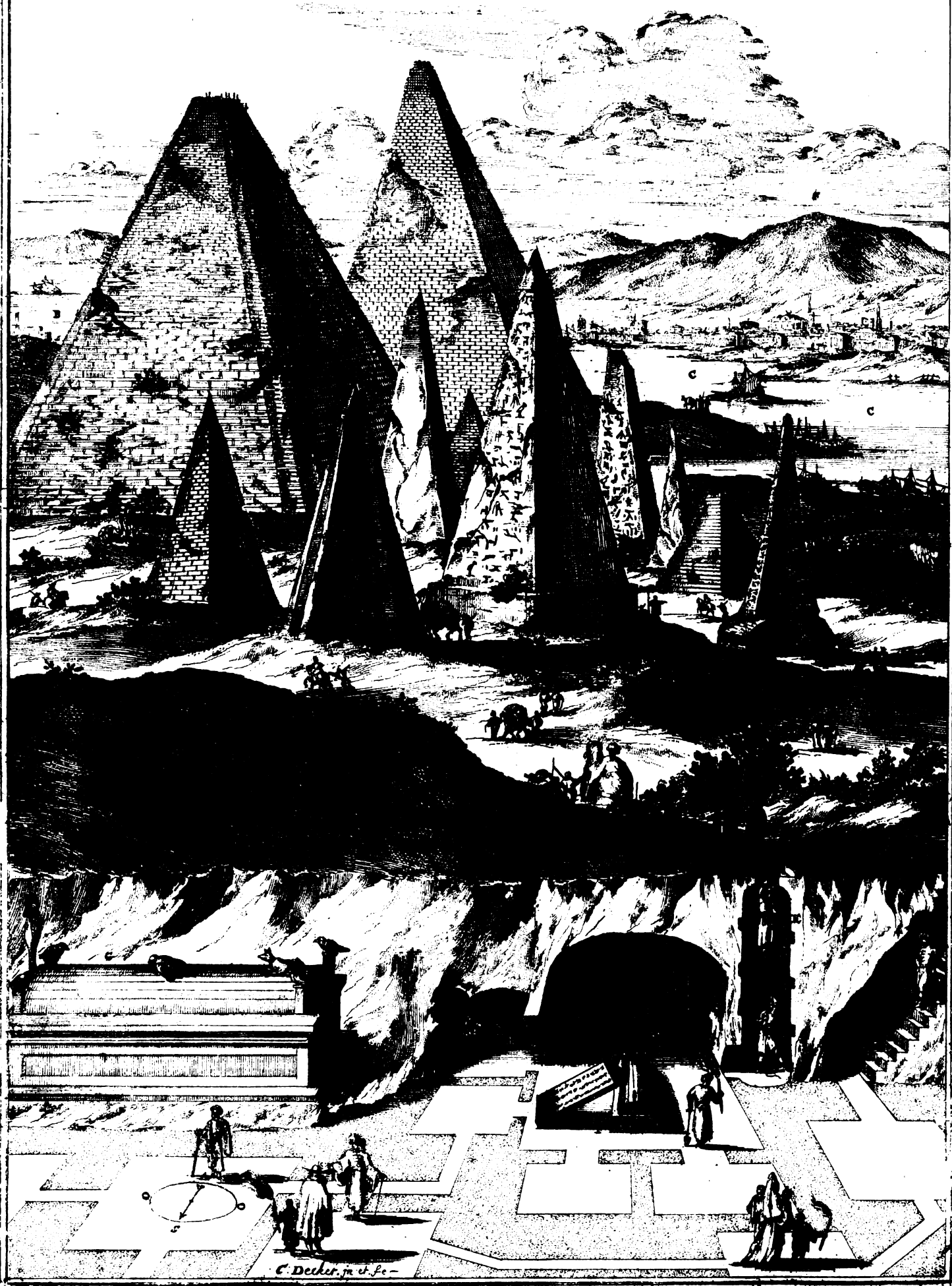
Expositio Systematis Hieroglyphici signati Num. 3. 68.

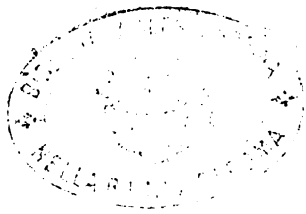
V. *De abominandis ritibus & Cærimoniis Ægyptiis, quibus Mystæ veteres in Adytis suis tum ad Genios Mundi Tutelares alliciendos, tum ad Adversos propulsandos, utebantur.* 70.

VI. *De Fascibus Sepulchralibus, iisque quæ intra Involuta ponebantur Idolis averruncis.* 72.

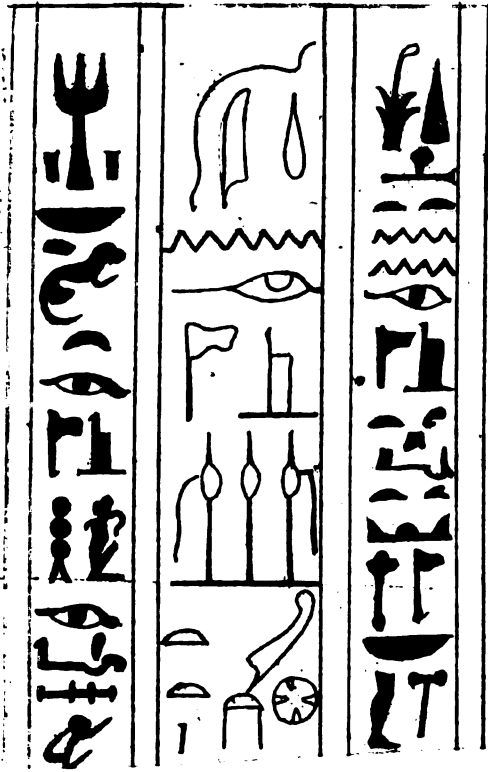
Epilogus. *ibid.*

De
CÆMITERYS;
sive
ADYTIS ÆGYPTIORUM
Veterum.

700 3

SPHINGIS MYSTAGOGÆ

P A R S I,

Sive

De Scopo & fine, quem tanto rituum, sacrorumque Symbolorum apparatu, in Corporibus qua condiendis, qua immortalitati conservandis, Veteres Mystæ præfixum habebant.

C A P U T P R I M U M.

De Metempsychosi sive revolutione Animarum, quod & placitum fuit proprium veterum Ægyptiorum.

Mos condiendi cada- vera Ægyptiorum.

Os erat priscorum Ægypti Hierogrammateôn, corpora eorum, qui vel religione cultuque Deorum, aut beneficentiâ, cætera-

rumque rerum in patriæ utilitatem cedentium collatione, in hac vita maxime celebres fuissent & conspicui, terrestrium quorundam veluti Deorum corpora certâ quâdam, & singulari studio ad hoc adinventâ aromatum misturâ, ad perennem durationem, contra omnem corruptionis labem ac putredinem, eondire; condita subtili carbaso variis *Notis hieroglyphicis* insignito depictoque involvere; involuta denique Idolis hic inde dispositis, veluti corporum conditorum custodibus, sub sacris *Pyramidum* structuris condere. Quæ quidem nullâ aliâ probatione indigent, nisi præsentium horum Schematismorum, seu *Mumiarum* Inspectione, quæ ab immemorabili tempore variâ unguentorum commistione in *Mumiam* coalitæ, involutæ cernuntur subtili è lino telæ, certâ quâdam è cerâ, pice, ac pulve cretacea misturâ, cum ad telam contra omnem

corruptionem muniendam, tum ad pingendas notas ac *Characteres hieroglyphicos* facilius, firmitusque telæ imprimendos, superinductâ. In hac itaque tela, dictâ ratione præparata, primo *Imagines* eorum quos involvit, colore quodam perennante depictæ, manibus sacre Religionis *Symbole*, una cum fructibus Diis offerri consuetis, gestantes spectantur. In reliqua tela nescio quæ redimicula, veluti limbi quidam & lemnisci ex minutis iisque vitreis diversorum colorum orbiculis affuti, ubique conspiciuntur. Sunt deinde *Zone* materiâ quæ gemmis assimilatur, ubique punctatim refertæ, quibus superne lineamenta illa fimbriata præcinguntur. Dictorum vero limborum intercapedine sacrorum animalium, aliorumque *Hieroglyphicorum* characteres inscriptos videas. Hinc quidem Solis & Lunæ figuræ, inde

Mumiarum pictura.

Mumiarum Hieroglyphica.

Mumiarum Schematismi.

— *saturæ* Serpentibus Ibis

Effigiesque sacri nitet aurea Cercopithecii. Hinc Anubis Caninam cervicem arduam attollens adest, adsunt Leones, fecundi *Nili* symbola; non deest Scarabæus luten-

A

rulen-

Mumia-
rum forma.

Metem-
psychosis
quid:

Metem-
psychosis
Ægyptii
credebant.

Diodorus.

Homerus.

Dii sub fi-
guris anima-
lium homi-
nibus com-
parebant
apud Ægy-
ptios.

tulentus ille Orbis opifex, ac perpetuæ
Isidis pedissequæ *Meleagrides*. Forma
denique totius *Mumie* trunca, & in-
distinctis pedibus *Hermæas* statuas, vel
clarius infantis fasciis circumligati
imaginem ad vivum exprimere videtur.
Quæ quidem mysteriosissima rerum re-
præsentatione, occultum illum anima-
rum per *μετεμψύχωσις*, ad *παλιγ-
γρυσίαν* regressum indigitabant, uti post-
ea exponetur. Est autem *μετεμψύ-
χωσις*, uti prisci senserunt Sacerdotes, ni-
hil aliud nisi animarum fatali quadam
necessitate corporibus alligatarum, donec
magno illo Mundi anno revoluto per
παλιγγρυσίαν corporibus priscis resti-
tuantur, revolutio. *Ægyptii* enim hoc
dogmate imbuti, animas eorum qui san-
ctitatis fama & sapientia in hac vita con-
nuissent, vitâ functas humana in corpora
abire, sacrorum animalium, ac Deorum
ibi Vicariorum munere fungi, *Ægyptum*
non secus ac dum sub humana forma ad-
huc degerent, magnis beneficiis cumulare
credebant. Hanc autem animarum in
brutorum corpora migrationem, tan-
tum abest ut vilem & indignam cense-
rent, ut potius nihil dignius & honorifi-
centius eâ sibi contingere posse crede-
rent; cum & illa Deorum communia
quoque habitacula fuisse, imo adhuc eos
sub dictorum Animalium larvis om-
nem terram circumire, hominum vir-
tutes & vitia inspicere, teste *Diodoro*
asserent. Verba *Diodori* sunt: *Tradunt
præterea quinque illos Deos totum orbem
peragraré, nunc sacrorum animalium formis
indutos, nunc in hominum speciem conversos,
mortalium sese oculis exhibere: Idque mini-
me fabulosum, sed facultati ipsorum conve-
niens esse; siquidem revera hi sunt, qui
omnem generationem efficiunt.* Quod &
Homerus in *Ægyptum* profectus, uti à
Sacerdotibus accepit, sic in hunc mo-
dum fieri in opere suo Poëtico alicubi
affirmat:

*Hospitibusque Dei similes aliunde pro-
fectis, (mæ,
Introeunt urbes variâ sub imagine for-*

*Ut videant, quæ prava viris; quæ iusta
gerantur.*

Quemadmodum igitur dicta Numina,
ob egregias virtutes & beneficia *Ægypto*
in vita collata, per Animalium sacrorum
corpora *μετεμψύχωσις* revoluta, in
cælum assumpta divinos honores me-
ruerunt, ut impiè credebant, ita post
mortem omnes, qui virtutes Heroum in
vita æmulati fuissent, simili transitu ad
similes honores perventuros esse asseve-
rabant. Unde *Mercurius Trismegistus*
Pimandro: *Animalium humanarum*, in-
quit, *permultæ mutationes partim in me-
lius feliciusque, partim autem in contra-
rium.* Nam reptilium quedam in aqualilia
transmutantur; aqualilium animæ in ter-
restria migrant; terrenorum in volatilia
scandunt; æreorum vertuntur in homines,
hominum deinde immortales animæ in Dæ-
mones transeunt, demum in Deorum cho-
rum feliciter volant. hæc *Trismegistus*.
Quæ omnia confirmat *Herodotus* lib. 2. *Hi
primi extiterunt qui animam dicerent
immortalem, quæ de corpore mortuo subin-
de in aliud atque aliud corpus, ut quodque
gigneretur, immigraret, atque ubi per omnia
se circumtulisset, terrestria, marina, volu-
cria, mersa in aliquod corpus hominis geni-
tum introiret; atque hunc veluti circuitum
fieri intra 3000. annorum spacium volebant.*
Ex quibus patet *Ægyptios* sensisse, San-
ctorum animas in animalia sancta, re-
proborum vero in reproba & abomi-
nanda, veluti in Crocodilos, Asinos,
Hippopotamos, Pisces, uti de *Typhone*,
& *Ocho* narrant, pro merito uniuscujus-
que descendere. Atque hinc prodigiosa
illa *Ægyptiorum* *ζωολατρεία*, veluti Ca-
num, Accipitrum, Felium (quos contra
omnem gentium consuetudinem com-
muni secum mensæ adhibebant, exqui-
sitissimis cibus nutritos) originem inve-
nit. Quæ superstitiosa dogmata paula-
tim ad *Hebræos* & *Græcos* serpentina, to-
tum denique Mundum fanatica supersti-
tione repleverunt. *Hebræi* quidem ut-
pote novorum dogmatum præ cæteris
appetentiores, ea in Synagoram tra-
hentes,

Trismegi-
stus.

Herodo-
tus.

Ægyptii
credebant
animas pio-
rum, in ani-
malia sancta,
impio-
rum in re-
proba mi-
grare.

Zoolatria
Ægyptio-
rum.

hentes , primi Novæ istius de revolu-
tione animarum subterranea , quam

מחלות גלגלות הנשמות

vocant, hæreseos fuerunt conditores , de
qua sic Elias Levita in Thisbi :

Elias Le-
vita.

ומזה מה שאומרים בעלי

הקבלה גלגול הנשמות

ודעתם שכל נשמה ונשמה

נבראת שלשה פעמים ר"ל

שהיא מתגלגלת בגופי

שלשה בני אדם וכן

אומרים שנשמתו של אדם

חדשאון נתגלגלה בגוף דוד

של המלך ומדוד התגלגלה

בגופו של משיח וכן אמרו

שהנשמות של בעלי עבדות

יתגלגלו בגופי בעלי היים

כל אחד לפי עונו :

*Hinc est, inquit, quod Authores Ca-
balistici differunt de revolutione anima-
rum, quorum opinio est unamquamque ani-
mam tribus vicibus creari; quasi dicerent,
quod ea volvat se per corpora trium filiorum
hominis: unde sic dicitur, quod anima primi*

Hebræo-
rum fig-
mentum de
animarum
transmigra-
tione.

* Adam.
† David.
‡ Messias.

*hominis volutaverit se in corpore David
Regis, & inde reversura sit in corpus Mes-
siae, idque significari per litteras quæ sunt in
voce אדם Adam, quarum unaqueque in-
tegram dictionem constituit, Adam, Da-
vid, Messias; Differunt etiam quod animæ
hominum prædicatorum migrent in corpo-
ra animalium, uniuscujusque animam secun-
dum id quod peccavit. Atque hæc est opi-
nio Cabalistarum. Porro, alter hujus Phi-
losophiæ apud Græcos author fuit Pytha-
goras; quem à Canuphæo Ægyptio sacer-
dote instructum, animalia quædam vel-
uti Gallos, Pavones, Boves, Picas, ho-
nore singulari culta familiari quoque
dignatum colloquio, Jamblichus in ejus
Vita narrat, quam quidem philosophandi*

Pythago-
ras Metem-
psychosin ab
Ægyptiis
hausit, Jam-
blichus.

rationem ita altè animo imbiberat , ut
animam suam prius in Pavone fuisse , &
ex hoc in *Euphorbum Trojani* belli du-
cem, ex *Euphorbo* in *Homerum*, ex *Ho-
mero* denique in *Pythagoram* transmi-
grasse, dicere non sit verecundatus. Ju-
lianus verò *Apostata Alexandri Magni*
animam in se revolutam asserere sole-
bat; & *Helenam*, *Trojani* excidii causam,
in *Tyriam* quandam mulierem *Simon
Magus* assererat. *Plato*, & ipse *Ægyptio-
rum* sacerdotum discipulus, ausus est di-
cere, animam è corpore migrantem in
id quo abundavit evadere; unde infer-
re erat solitus, teste *Olympiodoro*, quod ar-
bor sit futurus, qui nutritioni deditus diu
nocturne torpebit; *Milvus*, qui raptu
vivet per concupiscentiam; *Leo*, qui
egregie militabit; *Draco*, qui crudeliter
in genus humanum debacchabitur; *Ho-
mo*, qui civiliter vivet; *Heros*, qui Na-
turalia scrutabitur; *Dæmon*, qui Mathe-
matica; *Angelus*, qui Divina: talis enim
fiet animus, qualem induit habitum.
Unde *Orpheus* in ipso *Mercurii Terre-
stris* hymno,

Juliani
Apostata
error circa
Metempsy-
chosin.

Platonis
error circa
Metempsy-
chosin.

Orpheus.
Orphei &
Zoroastri
opinio circa
Metempsy-
chosin.

κωκυλὸν ναίων ἀνυπόστροφον οἶκον
ἀνάγκης.

*Cocyti habitans irremeabilem necessitatis
domum.*

animam, aiebat, post vitam adepturam,
secundum quod opera ejus in vita. Cui
consonant *Zoroastri* verba in libro cui
titulus : *Μαγικά λόγια τῷ ἀπὸ Ζο-
ροάστρα μάγων. Σοὶ γὰρ ἀγχείονθῆρες
χθονὸς οἰκήσεις. Vas, inquam, tuum ha-
bitabunt bestie Terræ. Hinc Persæ in My-
thriacis sacris, ut cognationem, quæ no-
bis est cum animalibus, aliis indicarent,
mystras omnes sacrorum participes vo-
cabant Leones; Hyænas, fœminas; mi-
nistros, Corvos. Ita *Porphyrus* lib. 3.
de Abstinēt. *Τὴν μετεμψύχωσιν ἐν
τοῖς ἑ μύθῳ μυσηείοις ὁμολογεῖται
τὴν γὰρ κοινότητα ἡμῶν τὴν πρὸς τὰ
ζῷα. αἰνιττόμενοι, ἐκ τῶν ζῶων ἡμᾶς
μὲν.**

Zoroaster
in oraculis
Magis.

Persæ vo-
cabant My-
stras Leones.
Hyænas,
Corvos.

μὴ εἶδαι, ὡς τὰς μὴ μετέχον-
 τας τῶν αὐτῶν ὀργῶν μύσας καλεῖν
 λέοντας. Quæ omnia non aliunde nisi
 ab Ægyptiis promanarunt, qui Deos Re-
 gesque suos sub larvis animalium cir-
 cumeuntes omnibus modis cognoscere
 studebant. Cujus rei exempla hic ali-
 quot adferre, non ingratum me factu-
 rum esse existimavi. Hujusmodi scien-
 tiam Apollonium Thyanæum habuisse lib.
 2. ejus Vitæ author Philostratus testatur.
 Nam Amasidem potentissimum quon-
 dam Ægyptiorum Regem sub Leonis
 forma ab eo cognitum, verbis sequenti-
 bus tradit: Mirabile, inquit, illud est, quod
 in Ægypto adhuc existenti contigit Apol-
 lonio. Vir quidam Leonem mansuefactum
 ex loco veluti Canem quocunque volebat du-
 cebat, qui non solum ei blandiebatur, sed &
 cæteris omnibus qui obviam accessissent.
 Tali modo vir mercedem querens multas
 jam lustrarat urbes; quin etiam Tempia in-
 grediebatur, quod mundus à cædibus esset
 & impollutus; neque enim hostiarum san-
 guinem lambebat, & excoriatas atque in
 frustra sectas sacrorum carnes non attinge-
 bat, sed mellitis placentulis, ac pane etiam,
 & bellariis vesciebatur. Coctas quoque car-
 nes edebat, & vinum quoque bibere visus
 est, cum antiquam servaret consuetudinem.
 Is itaque Leo ad Apollonium veniens, qui
 tum forte in templo sedebat, & ad ejus ge-
 nua procumbens, blando strepitu deliniebat,
 & aliis quoque supplicare videbatur: quod
 videntes qui astant, eum mercedis causa
 id facere arbitrabantur. Respicens autem
 ipsum Apollonius; Hic, inquit, Leo me
 rogat ut vos doceam, cujusnam hominis ani-
 mam habeat: est autem Amasis Rex Æ-
 gypti circa Saiticam Præfecturam. Qui-
 bus verbis auditis, Leo miserabiliter fren-
 dens lamentabilem rugitum edidit, tum den-
 tibus infrendens lugere cum procul dubio vi-
 deretur, lacrymarum vim fundebat. De-
 mulcens igitur ipsum Apollonius, Ego, in-
 quit, Leonem censeo Leontopolim mit-
 tendum esse, ibique in Templo collocan-
 dum; Regem enim in maxime regiam bel-
 luam & Diis sacram conversum tanquam
 egenum mendicare indignum judico. Post

Ægyptii
 Deos Re-
 gesque sub
 larvis ani-
 malium co-
 gnoscere sa-
 tagebant

Philostia-
 tus.

Fabula de
 Rege Ægy-
 ptii sub Leo-
 nis imagine
 circumeunte.

hæc congregati Sacerdotes Ægypti, Ama-
 sidi sacrificabant, & belluam torquibus
 vittisque redimitam in interiorem Ægy-
 ptum misere, tibiis ante ipsum hymnos &
 carmina decantantes. Hæc Philostratus.
 Aliam Centri Arabs, in lib. qui inscribi-
 tur de Servitute Terræ, في عبادة مصر
 De cultu Idolorum Ægyptiorum, non
 minus priori jucundam, narrat de quo-
 dam Persa & Ægyptio iter facientibus,
 historiam. Persa enim dum Scarabæum
 Ægyptiis sacrum, luto opificio per semi-
 tam occupatum forte calcasset, Ægyptius
 calamitosum casum intuitus, manibus in
 cælum extensis, omnia Numina, ab hoc se
 scelere immunem esse, protestabatur. Per-
 sa verò, quid sibi protestatio illa vellet, ro-
 gante; Neque tu, inquit Ægyptius, vin-
 dictam Deorum, ob sacram & vivam Osi-
 ridis Imaginem, in quo habitans,volvendo
 stercorem pilam, nos motus Cælorum, &
 omnem Agriculturæ rationem docet, temere
 & indigne tractatam formidas? Instructus
 itaque Persa, imposterum cautius incesit,
 nè fortè Deastrum hunc stercorem ledens,
 indignationem Numinum incurreret.

Centri
 Arabs.

Historia
 de Persa
 Scarabæum
 calcante.

Egit stolidum hoc Metempsychoscos
 dogma tam altas in animis male feria-
 torum hominum radices, ut per totum
 penè Orientem eas diffuderit. Nam Py-
 thagoras ab Ægyptiis, à Pythagora Plato,
 ab his Saraceni; à Saracenis Brachma-
 nes, Persæ, & ultimi Sinarum & Japonum
 populi decepti, huic stolido placito
 adhæserunt. Avicenna cap. 2. lib. de Al-
 michad, sive de Conditione animæ post vi-
 tam hanc, scribit de Mahumete, dictum
 esse, animalia progredientia super Ter-
 ram, & aves suis alis volantes, nil aliud
 esse, quam turbam copiosam homini-
 bus similem, & in ipsius animæ naturæ
 cum iis communicationem. Atque
 quod in illius Saracenorum Principis Ma-
 humedis Alcorano positum est, Non prius
 animarum humanarum in nova corpora
 transitum, finem esse habiturum, quam
 Camelus per foramen acus penetrare
 possit; hoc idem, ait, nonnullos ita in-
 terpretari, ut significare voluerit, ani-
 mam hominis vitiosi, non prius gratissi-
 ma

Metempsy-
 chosis dogma
 latissime
 diffusum
 fuit.

Avicennâ.

Mahume-
 dis opinio de
 Metempsy-
 chosi.

ma quiete frui posse, quam per varia corpora jactata, à Camelo transierit in eum vermem, qui corporis sui tenuitate & parvitate per foramen acus possit penetrare. Non dicam hic de Judeorum, Brachmanum, Sinarum Metempsychoseos ridiculis commentis. Qui de hac materia plura desiderat, is adeat Theologiam hieroglyphicam, ubi hanc materiam ex professo traditam reperiet. Præterea quidquid de Elysiis campis, de Styge, ejusque fluminibus, de Mercurio animarum Translatore Poetæ finxerunt, id ab Ægyptiis originem traxisse Diodorus hisce verbis demonstrat: *His ab Orpheo ad Græcos deductis.* Homerus Orpheum imitatus, idem in suo poemate scribens, ait, Mercurium Cyllenium animas Heroum evocare, habentem virgam in manibus: Rursusque erant prope Oceani fluxum, & Leucados petram, Solisque portas, somnia populorum. Sequebatur virens pratum, ubi juniorum erant animæ, simulacra mortuorum. Oceanum igitur Nilum vocat, quoniam ab Ægyptiis proprio nomine Nilus

Diodorus.

Homerus.

Oceanus appellatur. Solis portas Helio-
polim dicit; Pratum vero, habitationem
putat eorum confectam qui trans paludem
delati sunt, quæ Acherusia nominatur: Et
prope Memphim, circumque prata amœ-
na, paludesque calamiis plenæ. Prosequitur
deinceps, Mortuos hæc incolere loca; quo-
niam Ægyptiorum sepulchra majori sane
ex parte in eis locis sunt posita: Corpora ve-
ro per fluvium & Acherusiam paludem ad
sepulchrum delata, ibique condita: Aliaque
plura, quæ nunc etiam servant Ægyptii,
& dant fabulis, quas Græci de Inferis fin-
xerunt, locum. Nam navis quæ vectat cor-
pora, Bariis appellata, hæc apud Græcos
est *Πηλοπλοῖον*. Obulum ait dari porti-
tori, cui nomen inditum est ab incolis Cha-
ron. Afferunt circa hæc loca Hecates Um-
brose templum esse, Cocyti portas, atque
Oblivionis, æreis vectibus distinctas. Esse
& alias portas Veritatis, quas prope statua-
sit Justitiæ absque capite. Multa quoque
alia fabulosa de Ægyptiis feruntur, quæ
adhuc nomine & opere perseverant.

C A P U T I I.

De Mumiarum Conditura:

Cur tantopere Incorruptioni studuerint Ægyptii.

Mumia
vox Persica,
significat
corpus exsic-
catum &
conditum.

Mumia sive *مومي* Vox Persica,
& idem notat, quod exsiccatum
Cadaver certa ratione conditum,
corruptionis expertus. Cujus Virtutes
tametsi complures Medicorum copiose
descripserint, nulli tamen fuerunt, qui
eorundem condiendorum rationem &
methodum non dicam tradiderint, sed
ne attigerint quidem. Plerique cadave-
ra, quas Mumias vocant, nullâ certa con-
ditura præparari, sed solo naturæ puro
puto artificio ad hunc incorruptionis sta-
tum pervenire putant, eo, qui sequitur,
modo. Est in Trans-Nilana Africa re-
gione desertum ingens sabuli, arenarum-
que cumulis in immensum exporre-

ctum, unde & Sabulosi maris non im-
merito nomen obtinuit; hæc siquidem
arenæ ventis concitata tam sævas sub-
inde tempestates movent, ut arenis in
clivos aggestis, turbinum violentiâ, &
jumenta & viatores una cum mercibus
suis, nullâ evadendi spæ relictâ, vivos
sepeliant. Expertus est, Herodoto teste,
hujus Sabulosi maris sævitiem Cambyfes,
toto ferè exercitu, in expeditione ad
Ammonios factâ, æstuantis arenæ impetu
absorpto. Refert Pomponius Mela de
Rupe quadam in hoc deserto existente,
Austro consecrata, quæ simul atque vel
manu tacta fuerit, Austro mox provo-
cato sævissimas procellas moveat, Sa-
bulosi

Africa
solitudo di-
cta Mare
sabulo-
sum.

Herodo-
tus.

Mela.

Rupes Au-
stro conse-
crata in A-
frica soli-
tudine sabu-
losa.

bulo in tantum intumescere, ut pelagus undarum vorticibus, fluctuumque æstibus, concitatum videri queat. Hanc Rupem dum olim Sylli inconsultius ad-eunt, sive occultioris naturæ impetu, sive magicis incantationum præstigiis, vento mox exoriente & fabulosos co-gente Montes, ad unum omnes extin-cti feruntur. Est & in hoc deserto *Am-monium oraculum*, & *Serapium*, *Sphyn-gesque* ingentes, quarum aliæ usque ad caput, aliæ ex dimidio arenâ obrutæ, *Strabone* teste, spectantur. Hoc itaque celeberrimum Oraculum consulturus olim *Alexander Magnus*, dum pleno alex itineri se accingit, ad illud quidem incolumis pervenit, sed quos milites ex suo exercitu non Sabulosi pelagi turbines obruerant, hos æstus sitisque confecisse traditur. Sed ut unde sum digressus, re-vertar, in hoc Sabuloso deserto dicunt nonnulli *Mumias* solius naturæ industria confici; dum ajunt, Viatorum deserti tempestatibus extinctorum corpora, tum Solis, tum ferventissimæ hujus arenæ pinguioris virtute, longo tempore sicca-ta tostaque, in hunc statum ἀφθαρείας degenerare. Sed tamen si subinde, in hoc *Lybiæ* deserto hujusmodi à Sole exsiccata corpora reperiantur, illa tamen minime *Mumie* dicendæ sunt; cum *Mumia* prop-rie cadaver sit singulari arte conditum. Quæ qualis sit jam aperiāmus.

Sphyn-ges
in deserto
arenis Afri-
cæ.

Strabo.

Mumie
non sunt ca-
davera Solis
ardore sicca-
ta in Lybiæ
deserto.

Nardius.

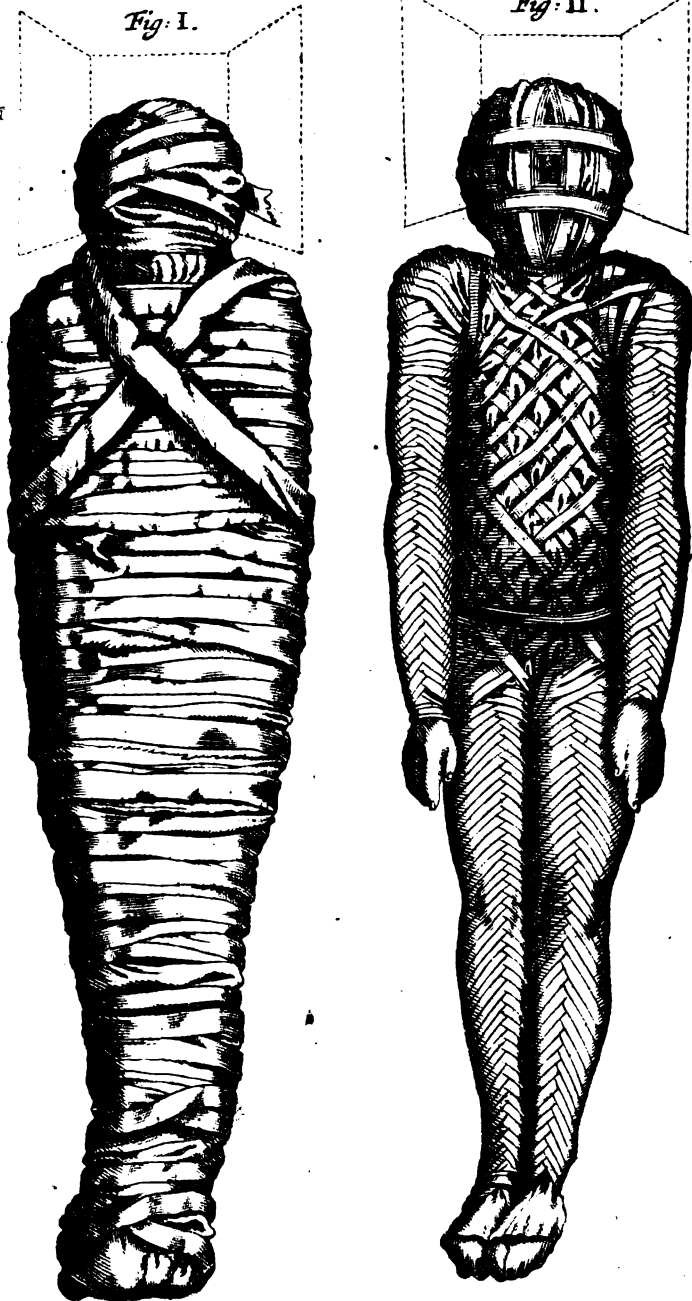
Mumie
Asphaltis
solo seu gum-
mi condie-
bantur.

Haly Medicus Arabs in suo de *Medi-ca humani Corporis virtute libro*, *Mumia-rum* haud infrequenter meminit, easque incorruptionis munus, solius *Asphaltis*, *Opobalsami*, *Myrrhæ*, similibusque spe-cierum beneficio adeptas esse asserit: quod tamen non de omnibus, sed di-tiorum corporibus dicendum est. Certe sollertissimus Philosophus & Medicus *Joannes Nardius*, hoc præ cæteris, in *Mu-miis*, tum quas proprias domi suæ, tum quas *Magnus Dux Hetruriæ* in *Ergaste-rio* suo opulentissimo tenet, experimen-tum sumpsit. Corpora siquidem fasciis suis evoluta summo studio disse-cuit, at præter Asphaltum nullo alio aromatici generis apparatu condita reperit. Verba

INVASCIATURA MUMIARUM.

Fig. I.

Fig. II.

Authoris hic apponenda duxi. Sic au-tem fol. 635. *Commentariorum* in *Lu-cretium* ait: *Speravi olim miram fragran-tiam à medicato funere, tot tantisque in-farcto aromatibus: verum spes me fefellit, solaque fuit obvia gummi graveolentia post denudatum cadaver. Quanquam vero non unius illud erat fortis, & vetustati licet plu-rimum darem, attamen non nisi gummi ve-stigia, quin coactas homogenei gummi gle-bulas, in ventre recens dissecto, observavi. Sciscitor interim curiosus Calvariam, eodem-que gummi intus illitam deprehendo: tum vero me operam lusisse omnem, libere sum fassus, dum partes cadaveris singulas atten-tius*

tius examino, atque gummi imbibitas video. Fregi, discerpsi, ossibus neque peperci, gummi ubique redolent atque sapiunt. Serus ego damnavi tandem propriam crudelitatem, longumque valedixi Aegyptiis technis. Quonam igitur modo solo asphalto aut bitumine corpora incorruptionis donum consecuta sint, dubium est. Multi putant, salis adjuncti copiâ conservata; at hoc subsistere non potest; Cum salita corpora facile diffluant, uti ex historia patet, quam & *Baronius* ob eventum memoriâ dignum, *Historiæ Ecclesiasticæ* inseruit: Dum in montibus *Salisburgi* fossili sale prægnantibus fossores in subterraneis antris, in fossam falsâ aquâ refertam, & satis profundam inciderent, aquamque in usum coquendi salis derivarent; contigit ut inter evacuandum, humanum in ea corpus detegerent, prorsus integrum, incorruptumque. Cutis colore prorsus niveo candebat, oculi aperti vitam ipsam spirabant, capilli pilique suis locis ab omni corruptione immunes; cæterum totum corpus rigidum ad instar faxi. Stupefactis ad tam inusitatum Naturæ prodigium fossoribus, res ad *Bavariæ* Ducem delata fuit, qui & ipse rei novitate attonitus, portentique videndi desiderio percitus, illud propediem ad se deferri præcepit. Quod ubi factum, & jam triduo hoc Salis figmentum, omnium oculis expositum fuisset; ecce id tandem aëris veluti impatiens intra paucos dies, in aquam resolutum, suoque elemento restitutum prorsus defluxit. Ex qua historia satis liquet, corpora salita tametsi certo tempore corruptioni resistent, longo tamen tempore defluere. Cum itaque teste *Nardio*, supra laudato, totum corpus Asphaltum seu bitumen oleat, id eo conditum, luculentum indicium est. Quomodo vero & qua arte & industria hoc peractum sit, & quomodo per intimam substantiam corporis bitumen imbibitum, in duram & consistentem essentiam degeneret, id quidem difficile cognitu, at non inscrutabile est. *Nardius* rem acu tetigisse videtur: verba ejus

sunt, Quandoquidem Asphaltus liquabilis mixtum est, caloreque præsentem mollescit, præsertim si congener accedat substantia auxiliares in partes, quale est fluidum bitumen, quod naphtham appellant: Ut igitur congruo in lebetæ jungantur hæc simul, igne cogente, bituminoso immergebant balneo cadaver, macerabantque tamdiu, donec alte imbibisse conjicerent contubernalem liquorem. Neque controvertere fas est, dum hæc agerentur, An pepercerit tunc ignis, Cadaveris adipi atque carnibus: par namque est credere, his liquescentibus insignem accessisse auctarium arefcenti bitumini. Non est nostrum in præsens litem dirimere de viribus Mumiarum, cuius debeantur celebrate dotes, Asphaltone, an Cadaveri? & si non dubitem, valere indicatam miscellam turbas omnes plenissime sedare, finemque controversiis imponere. Exemplum tandem inde cadaver deponere cogeat superfluum humorem calidi ambientis opera, dum interim illius membra ad libitum componerent. Que vero me inducunt, ut prænarrato adhæream artificio sunt, æqualis illa bituminis distributio in singula membra, compacti adhuc bitumine crines, cilia, superciliaque, & frustula ejusdem bituminis comæ nonnunquam hærentia. Atque hanc ego arbitror fuisse condiendorum atque à corruptione conservandorum corporum methodum: quam & apud Arabes me legisse memini: & consentiunt quæ & ego sæpenumero in *Mumiis Petri à Valle* observavi. Jam Cryptas, in quibus condi solebant paulo ante dicta præparata corpora, examinemus.

Verum ne *Herodotum* & *Diodorum* prætereamus: qui modum usitatum fuisse exactissimeque describunt, *Herodotus* quidem in *Euterpe*, & *Diodorus Siculus* l. i. c. 6. cujus & mentionem amplam fecimus *Tomo primo de Politica Aegyptiorum*. Eundem ritum *Joannes Nardius* Medicus in *Commentariis*, in *Lucretium* circa finem fuisse describit. *Herodoti* verba nos hoc loco παραφραστῶς adducemus. *Luctus* eorundem *Aegyptiorum* ac *Sepulture* tales sunt. Quibuscunque domesticis aliquis decessit, homo alicujus momenti, ibi

Salis copia
conditis cor-
poribus ad-
juncta, non
reddis illa
incorrupti-
bilia.
Baronius.
Historia de
Cadavere in
Salinis re-
posito.

Asphaltum
seu bitumine
qua ratione
condita fue-
runt cadave-
ra.

Nardius.

Herodo-
tus.
Diodorus.

Nardius.

Aegyptio-
rum modus
condendi et
sepeliendi
corpora.

ubi omnis muliebris sexus familie caput sibi & vultum oblinuit luto. Deinde relicto domi cadavere, ipse per urbem vagantes se plangunt, succincte nudatis mammillis: & cum eis proxime queque. Altera ex parte, viri & ipsi expectorati se verberant. Interim neque lavantur, neque vinum aut cibum, nisi vilem sumunt, neque vestibus utuntur splendidis. His ita actis ad condiendum demum portant; sunt autem certi ad hoc ipsum, qui hoc artificium faciunt. Qui, cum ad ipsos cadaver portatum est, ostendunt his qui portaverunt exemplaria mortuorum in ligno assimilata. Et eorum unum accuratissime fabrefactum esse ajunt, cujus ego nomen, si nuncupavero, haud faciam sancte: alterum illo inferius, ac vilioris pretii: tertium vilissimi. Sepulchrorum tres habentur species, Sumptuosa, Mediocris, Humilis: In prima argenti talentum exponunt, in secunda minas viginti, in ultima parum quid sumptus erogant. Qui funera mortuorum curant, eo exercitio à majoribus tradito, funeris impensam domesticis descriptam ferunt, scrutantes Quanti velint celebrari funus. Ante omnia incurvo ferro cerebrum per nares educunt; ut quamque partem educentes, ita locum ejus medicamentis explentes. Dehinc acutissimo lapide Æthiopico circa ilia conscindunt, atque illac omnem alvum protrahunt; mortuum vero exenteratum Soli monstrant, hinc Intestina in animum abjiciunt, non absque contestatione: Sol, rerum Domine, vosque Coelites, qui mortalibus lucis usuram largimini, me accipite, & coelestibus contubernalem addite. Equidem piè ac religiose Numina à majoribus mihi commonstrata, semper, dum vixi, colui; Geniturae meae Auctores semper honoravi; hominem occidi neminem, neque deposito fraudavi, nec aliud quicquam infandum patravi. Quod si quid à me patratum est, edendo, bibendove, quod non oportuerit, id omne non mea, sed hujus causa commissum est, simulque cum dicto arcam, in qua ventriculus erat conditus; in profluentem projiciens, corpus reliquum ut parum & labis immune condire aggreditur. Alvum ubi repurgarunt, ac vi-

Sepulchrorum Ægyptiorum species tres, Sumptuosa, Mediocris, Humilis.

no Phœnicio expleverunt, rursus odoribus confusis referciunt; tum omenta complentes contusâ myrrhâ purâ, & cassiâ, & ceteris, excepto thure, odoribus, iterum consuunt. Ubi hæc fecere, saliant intrò abditi septuaginta dies: nam diutius salire non licet. Exactis septuaginta diebus, cadaver, ubi abluerunt, sindone incisus loris, involvunt, gummi illinentes, quo Ægyptii glutinis loco plerumque utuntur. Eo deinde recepto, propinqui ligneam hominis effigiem faciunt, in qua mox inferunt mortuum, inclusumque ita thesaurizant, id est, reponunt: Hi autem qui mediocria volunt, nimum fugientes sumptum, ita comparant: Clysterem unguine, quod è cedro gignitur, complent: deinde ex hoc alvum mortuorum, ipsam neque scindentes, neque extrahentes, sed per secessum, prehensò viæ posterioris hiatu, inferciunt, & tot, quot dixi diebus sale condiunt: quorum dierum ultimo cedrinum Unguen, quod prius ingesserant, ex alvo egerunt, quod tantam habet vim, ut una secum alvum, atque intestina tabefacta educat. Nitrum autem carnes tabefacit, mortuique tantum cutis & ossa relinquuntur. Ubi ista fecere, ex quo sic tradidere mortuum, nihil amplius negotii suscipiunt. Tertia conditura est adornandi eorum mortuum, qui tenuiori sunt fortuna. Dilutionibus ventrem abstergunt, arefaciuntque sale per septuaginta dies: deinde tradunt reportandum. Antequam sepeliatur corpus, prædicatur à cognatis, tum Judicibus, tum defuncti amicis Sepulturae dies. Afferunt vero illum, nomine mortuum appellantes, paludem transitorium. Adstantibus Judicibus amplius quadraginta numero, sedentibusve in preparato ultra stagnum hemicyclo, trahitur navis ad id composita ab iis, quibus ea cura injuncta est, regente magistro, quem sua lingua Ægyptii Charontem vocant. Unde & Orpheum (qua de re paulo post dicetur) asserunt, cum hunc morem apud Ægyptios conspexisset, finxisse postmodum Inferos, partim quæ viderat imitatum, partim quæ ipse commentus esset. Perductâ in stagnum navi, antequam condatur in arca cadaver, permittitur lege, mortuum accusare, si quis comprobatur

Mediocris sepulchrorum species.

Infima sepulchrorum species.

Sepeliendi ritus Ægyptiorum.

batur male vixisse, Judices sententiam ferunt, qua censent corpus ejus sepulchro privandum. Qui deprehenditur injuste crimen objecisse, magnâ mulctatur pœnâ. Cum deest accusator, aut per calumniam accusatum constat, Cognati finito luctu, ad Laudes mortui vertuntur, nil de genere ejus, sicut Græci consueverunt, narrantes (existimant enim omnes Ægyptii pariter se nobiles esse), sed ordientes à pueritia, in qua vitæ institutionem eruditionemque recensent, ad Viri etatem descendunt, ejus erga Deum Religionem, Justitiam, Continentiam Virtutesque ceteras commemorantes.

Invocatis vero Inferis Diis, precantur, ut eum inter pios locent. Ad quæ verba omnis multitudo correspondet, gloriam mortui extollens, tanquam apud Inferos cum beatis semper futuri. Sepeliunt postea quique suos, hi in propriis sepulchris, alii quibus ea desunt, domi apud firmiorem parietem arca corporis erecta; Qui verò ob crimen aut sænus Sepultura prohibentur, domi absque arca ponuntur; Quos posteri ditiores facti, ac debita crimina luentes honorificè sepeliunt: Gloriantur enim Ægyptii suos parentes majoresve magnifice esse sepultos.

CAPUT III.

De Cryptis locisque subterraneis, in quibus condi solebant Mumix sive medicata corpora.

§. I.

Non satis erat Ægyptiis, cadavera dicto aromatum apparatu adornare, sed ne impofterum aëris, aquæ, caloris, temporumque injuriis aut animalium insidiis corroderentur, summa sane cautelâ, non in locis inundationi Nili expositis, non in patentibus campis latrocinio perviis, sed vel in æternum duraturis Pyramidibus, vel in Cryptis subterraneis summo labore in rupe viva excisis, vario prius involuorum fasciarumque amictu, summa ac incredibili industriâ velata infarctaque reponebant. Sed Locum condendis corporibus destinatum, prius, deinde singula Ornamenta exploremus.

Cryptæ in quibus Mumix reponantur.

Locus Coemeterii, erant Cryptæ subterraneæ, ex vivo, ut dixi, alabaastro excisæ, variis concamerationibus, veluti ingentibus aulis discriminatæ, tum multiplicibus ambagum, viarumque gyris intricatæ, ut labyrinthus videri posset. Cujus Ichnographiam non ita pridem ad me transmisit sæpe laudatus Titus Livius Burattinus; qui pro laudabili sua curiositate, non sine sumptibus, dum

Ægypti antiquitates inquirebat, & has quoque Cryptas penetravit, omnia singulari studio delineavit, delineata ad me, pro suo singulari Reipublicæ literariæ promovendæ zelo transmisit. Verum antequam figuram exponamus, ejus primum hoc loco Epistolam Italico sermone conscriptam, deinde Ichnographiam Subterraneæ fabricæ, hic apponendam duxi, ex qua Lectori curioso cuncta luculentius patebunt.

Epistola Titi Livii Burattini ad Authorem hujus operis, in qua quicquid circa subterraneas Cryptas notatu dignum observavit exactè describitur, una cum Ichnographia earundem.

Circa le Mumie sono diverse opinioni, frà le quali la più commune è, che si ritrovino frà l'arene nell' Arabia deserta, e che sijno di quelli corpi, che sono sepolti in quelle quando spira il vento Australe. Quanto questi s'ingannano, non occorre manifestarlo, essendo notissimo l'errore loro à quelli, che sono stati nell' Egitto; essendo che le Mumie non sono altro, che li corpi imballati dalli antichi Egittii, delli quali ancora

Epistola
Titi Livii
Burattini
circa Cryptas
Mumiarum.

B

cora

cora hoggidi se ne ritrova nelle cave tanta gran quantità, specialmente sotto, ove già era la famosa Città di Memfi, la quale era posta frà le Pyramidi di Giza, e quelle delle Mumie, delle quali ne darò quel più minuto e vero raguaglio, che per me si potrà. Ogn'uno, che di leggere, antiche historie diletto si prende, haverà veduto, che doppo avere li antichi Rè dell'Egitto, chiamati in loro lingua Faraoni, habitato per lungo tempo nella famosissima Thebe, fabricarono poi la Città di Memfi dalla parte di Ponente del Nilo, essendo stata quella dalla parte di Levante, ove poi habitarono fino al tempo d'Alessandro Magno, dal quale fù poi fabricata la Città appresso il mare Mediterraneo, che dal suo nome fù detta Alessandria, nella quale habitavano Tolomeo Lago suo Capitano con li suoi successori. Memfi adunque fù l'ultima Metropoli delli antichi Egittii, e per conseguenza appresso quella si vede maggior vestigio dell' antichità di quello si vede in niun altro luoch, perche li Greci usavano altre cerimonie nell' essequie delli loro morti, che non li Egittii. Sotto, & attorno dove era quella Città, si vedono grandissima quantità di cave, ove sepelivano li loro morti, tanto dell' ordine de' Sacerdoti, quanto quello de' Cavalieri; nelle quali entravano per un pozzo quadrato, mà tanto largo solamente, quanto un huomo può allargare un piede dall' altro, mettendo li piedi nelli buchi fatti dalle parti per quest' effetto, e che dal disegno si vede. La profondità frà di loro è diversa, secondo che più e meno cavano, non havendo però veduto di minor profondità, che di sei huomini; avvertendo che tutte queste cave sono fatte nella pietra, laquale è assai tenera, e di color bianco, e in questi deserti cavandosi sotto l'arena non più che per un braccio, immediatamente si ritrova la pietra, nella quale, come di sopra hò detto, cavano li loro sepolcri, per li quali tutta la Città di Memfi restava vuota con molto spatio ancor all' intorno di quella. Smontati nella cava si ritrova un buco quadrato della capacità della cava, nella qual s'entra, ma chinato per la sua bassezza; la longhezza sua è varia, essendo in alcuni luoghi lon-

go dieci piedi, in altri quindici, & in altri più e meno. Alla fine di questa s'entra in una stanza quadrata fatta a volta, ogni lato della quale è intorno 15, e 20 piedi, e nella metà d'ogn'uno di questi quattro lati vi è della medesima pietra fatto un focolare lungo incirca piedi cinque, largo doi e mezza, e alto uno, e sono uno dirimpetto all' altro: sopra li quali ponevano li loro morti, posti alcuni in casse di pietra della sorte del medesimo monte, & alcuni di casse di legno di fico moro, il quale hà per natura di mai tarlarsi. Queste casse tanto di pietra, quanto di legno, sono fatte à guisa della figura humana con le braccia distese come non sepeliamo li nostri morti, tutti adornate di geroglifici, & indorate; come ancora sono adornati di dentro li corpi inbalsamati, molti delli quali hanno sotto la lingua una piccola lametta d'oro, di valore al più di doi ò tre Ongari; per ingordigia della quale li Arabi guastano tutti quelli corpi, che possono ritrovare intatti, in molti delli quali non ritrovano nulla; e poi il rimanente del corpo vendono per vilissimo à Mercanti Maumettani, delli quali corpi nella Città di Cairo ne sono in grandissima quantità, che da Mercanti Christiani sono comprati per condurre in Italia. Tutte le casse di questi cadaveri hanno dal capo un idolo, e da piedi un uccello, che pure adoravano; nel muro poi sopra la cassa, in alcune di queste cave sono delli geroglifici, li quali credo fossero Epitafii scritti in lode delli defonti. In molte di queste stanze vi sono ancora oltre le quattro casse principali poste sopra le pietre, altre ancora poste in terra, attorno quelle, e specialmente Bambini; e si deve avvertire, che di queste stanze, che corrispondono à un pozzo, saranno 25, e 30, più e meno, una appresso l'altra, poste nel modo che dal disegno si vede; e perche non vi è altra luce, ne altra entrata, che il pozzo dalla prima stanza, ovvero cava in fuori, non v'è luce veruna, per questo bisogna portar seco delle candele, e buona guida, altrimenti si v' à à pericolo.

Quæ Burattinus hætenus narravit in Epistola sua, in hoc præfenti Schematismo exhibentur. Ichnographia monstrat

Memphis
multa anti-
quitatis ve-
stigia reti-
net.

Caverna
circa & in-
fra Mem-
phim.

Caverna-
rum Mem-
phiticarum
varietas &
profunditas.

Cavearum
Memphiti-
carum for-
ma.

Capse Mu-
miarum e
saxo aut li-
gno.

Aurea la-
mina sub
lingua Mu-
miarum.

Capsarum
ornatus &
hierogly-
phica.

Ichnogra-
phia & Sce-
nographia
Cavearum
in quibus
Mumie
condebun-
tur.

erat structuram *Cryptarum*, una cum Abacis quibus corpora capsulae inclusa imponebantur. Hoc in loco Ichnographia novem Cameras exhibet vacuis spatiis signatas, cujusmodi una est D, omnesque sunt æquales. Singulae habent in quatuor lateribus Abacos marmoreos, ejus magnitudinis, quæ receptaculo, quo *Mumia* condebatur & recipiendo capax esset: hi Abaci, uti & quatuor parietes singularum cavernarum, in Ichnographia signantur numeris 1, 2, 3, 4. quæ vero litera X notantur, murorum vestigia, supra quæ parietes assurgunt, significant. Hæc vero exactius spectantur in Scenographia, in qua S & T duæ Camerae sunt fornicibus suis instructæ. Intra quatuor muros Camerae S, vides quatuor Abacos, A, O, P, K, quorum singuli sua medicata funera, id est, *Mumias*, eo quo scriptissimus apparatus exornatas, continent. His ut plurimum Idola spectantur apposta, & sunt fasciati quidam pueri, tutelarium Deorum statuae, ad caput; ad pedes Accipitrem reperiens, de quibus fufius in sequentibus: horum enim assistentia corpus ab omni violentia immune futurum credebant. Secunda Camera T, totidem Abacos continet, qui signantur literis L, M, N, B, in quibus medicata corpora posita una cum tutelariis Divis iis appostis vides. Q & R literæ duarum aliarum vestigia Cameraarum monstrant, & locum Abacorum G & H. G monstrat accessum seu aditum in alias & alias cameras: quarum tantam esse multitudinem olim mihi revelavit *Michael Schæta Aegyptius Coptita*, earum sedulus inspector, ut ad multa millia sese extendant, & numero & magnificentia Romanis Coemeteriis multo superiores, imo addidit, novas & novas quotidie detegi. Hinc nonnulli in ea opinione sunt, subterraneos hujusmodi mæandros ad ipsum *Ammonio Oraculo* & *Serapeo* celeberrimum locum, magna sacerdotum eo ulro citroque commeantium, & ab omni Solaris æstus, arenarumque turbibus immunum commodo,

fuisse exporrectos. Quod haud vero ab simile ei videbitur, qui multa alia *Aegyptiorum* opera penitus fuerit contemplatus. Imo recitant nonnulli *Arabes*, alibi citati, *Heliopolim Memphi* unitam fuisse per occultum meatum, vel infra *Nili* alvum stupendo opere structum.

Sed ad *Cryptas* revertamur. Habent singula latera in ovali figura *hieroglyphicos Schematismos* incisos, qui in Scenographia literis E, Y, Z, F signantur, & nihil aliud sunt quam Schemata, quas nos in *Obeliscorum Interpretatione* Sacras tabulas appellavimus; quarum prior E, & posterior F, prorsus eadem sunt cum illis quæ in *Obeliscis* frequentissime occurrunt. Hanc vocamus *Osiriacam*, illam *Mompto-Mendesiam*, & hic appostis, & ex dictis *Obeliscis* depromptis Schematismis respondet. Reliquæ

vero duæ Y & Z, quarum prior baculum Hircino capite cum cycloide & hydrochemate refert, altera Scarabæo cum globo insignitur, pariter ex *Obeliscis* excerptæ sunt, & ter in *Obelisco Heliopolitano* reperiuntur; quarum interpretationes cum in citatis locis adductæ sint,

Gubernatum in quibus condebantur Mumia, numerum ingens.

cas lector consulat. Cur autem hæc *Hieroglyphica* Numina obliquo situ, non recto, muro incisa sint, eo Numinum Tutelarium inclinationem Sympathicam, quam ad corporum conservationem habebant, occulto veluti symbolo notabant. Erant enim hæc sacra quædam *Amuleta*, magnæ apud ipsos efficacitæ & virtutis, uti suis locis probatum est: ut proinde mirum non sit, ea veluti *Prophylactica* quædam funeribus fuisse apposita, ad conservationem corporum unice conducentia.

Quæ omnia confirmant, quæ Excellentissimus *Nardius* in suo *Eucratius*, de memoratis subterraneis *Agyptiorum* Coemeteriis adducit. Quorum quidem situm & dispositionem sequenti Figura luculenter sane expressum contemplare. A *Memphis* moderna, quæ *Cayrus*; B, rudera antiquæ *Memphis* seu *Babylonis*; C, *Nilus* ab Austro ad Aquilonem præterfluens; D, lapis cælatus, operculum putei; E, ostium per quod descenditur in camerata cubicula; F, arca lapidea *Hieroglyphicis* signata, custos alterius lignæ; G, quæ visenda exponitur una cum simulacro stante, & Tutelaribus Numinibus. Per E, puteum descendit servus, apprehenso fune insidentem humeris, herum portans; hunc ubi deposuit, primo in imo putei latere foramen occurrit, per quod repentes, magnificum ingrediuntur cubiculum cameratum, cuius in medio sita erat arca illa marmorea, magnifico funere gravis: Hinc varia in cubicula multiplex patet aditus, ita ut subinde de reditu periclitetur viator, nisi filo *Thesei* ad exemplum utatur *Ariadne*. In hac *Crypta* seu hypogæo adeo tunc collocabantur corpora, ut nec *Nili* inundatio, nec humiditas, quæ in torrido solo nulla est, quicquam efficeret: favebat artificium industria, plurima desuper congesta arena, quibus incognitus reddebatur & locus, & locatum.

Verum ne quicquam in hujus negotii expeditione omisisse videar, hoc loco adducam *Epistolam* immortalis memo-

riae *Petri à Valle*, *Patricii Romani*, nobilitate generis illustris, opibusque præterea linguarum & eruditione Veterum apprime excultissimi, qui pro rara animi fortitudine, raro exemplo, lustrato toto Oriente, *India*, *Mogorum Imperio*, *Persia*, *Armenia*, *Anatolia* sive *Asia Minor*, *Palestina*, *Babylonia*, *Agypto*; quæ in istiusmodi itineribus miranda vidit, tum scriptis jam in lucem editis, tum hic *Rome*, mihi amicitiae necessitudine quam conjunctissimo, oretenus exposuit. Quoniam vero dignissima sunt, quæ de *Pyramidum* structura, & *Mumiarum* reconditoriis tradidit, hic Italico sermone ab eo descripta, apponenda censui.

La mattina non era ancora vestito, che haveva più di cinquanta contadini attorno; e chi mi portava idoletti, che diceva di menarmi in un luogo, e chi in un altro: io davo spaccio a tutti; e mi andai allegramente. Haveva con me, senza questi contadini, venticinque o trenta huomini; perche oltre a me, & alcuni soldati, che haveva menato per guardia (che i luoghi non son sicuri) molti amici del Cairo mi si erano anche affilati appresso, quando seppero, che dovev'andare, per la comodità, e per la sicurezza; & io di buona voglia li havevo condotti. Andammo dunque tutti armati come San Giorgi, che parevamo un esercito. Giunti alle Muragie, andai scoprendo un poco il paese, e vidi essere una campagna grandissima, come le altre, di arena: & in essa, a passo a passo, per sepolture, non Piramidi, ma vi furono fatti anticampane di fabbrica sotto terra infiniti pozzi profondissimi; nel fondo de quali attorno attorno in volta, come nelle nostre cisterne, vi sono pur di fabbrica alcune tombe, o grotticelle basse; dentro alle quali riponevano i corpi accomodati come appresso dirò, e sotterrati, per conservarli meglio, nella medesima arena; con la quale poi riempivano anche il pozzo, e looprivano tanto alto al pari del terreno, che non si vedeva, nè si conosceva dove fosse. Et io mio di questi pozzi si ponevano molti e molti corpi, che dovevano esser forse tutti di una famiglia, o pa-

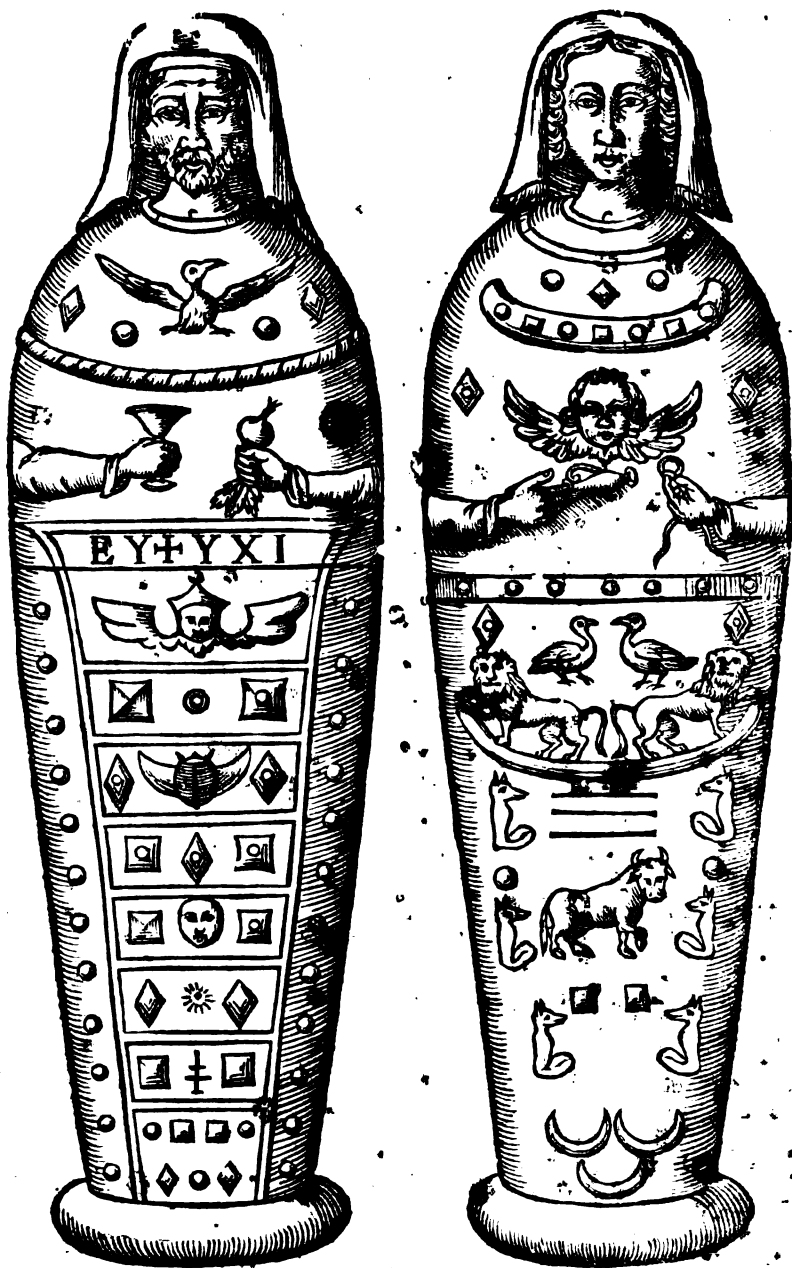
*Lam Petri
à Valle
Patricii Ro-
mani.*

o parentado; come facciamo noi, che per tutta la nostra gente havemo particolari sepolture. Che fosse così, lo so e per la relatione del Belonio, e per molti di questi pozzi aperti, e voti, che io viddi nella campagna; le Mumie, ovvero corpi sotterrati de quali, da i contadini, che di continuo li vanno cercando, erano stati in diversi tempi trovati e cavati. Non mi curai di scender, come fanno molti, e come dubito, che facesse il Belonio, in alcuno di quei pozzi voti; perche il mio principal desiderio era di vedere i corpi come stanno, per poter parlar di veduta, e non di udito da quei contadini ignoranti. Però, lasciando i pozzi voti a parte, e havendo quantità di lavoratori praticchi con me, volsi far cavar da quelli in luoghi nuovi; per trovarne alcuno pieno, e non più tocco, se fosse stato possibile. Ma perche non sapendosi dove siano, bisogna cercare alla ventura; considerai dove il terreno mi pareva meno smosso, e men tastato (che si conoscono i segni; dove tastano molte volte i contadini, e non trovano) e là, in diversi luoghi, che mi parvero più a proposito, dissi i miei lavoratori; sparsi per una gran parte della campagna; e per loro più animo, piantai là in mezzo il mio padiglione, con determinazione, e promessa, che non sarei partito da quel luogo, se prima non havessi trovato qualche cosa. E perche io solo non poteva esser per tutto, misi in guardia ciascuno degli huomini miei ad una di quelle cave, che facevano, per assicurarmi di ogni fraude; e accioche mi chiamasse subito chi prima havosse scoperto sepoltura, o cosa di bello. Mentre si attendeva al lavoro con fervore, uno di quelli contadini, che dalla sera si era lasciato intendere di haver non so che cosa da vendermi, si accostò alle orecchie del mio Interprete, e gli disse pian piano, che egli haveva una Mumia intera e molto bella, che se io la volevo comprare, me l'haverebbe mostrata, che era là vicino: ma che non voleva, che lo sapesse alcuno degli altri contadini, perche haverebbono voluto partecipare essi ancora del prezzo, che così devono usar fra di loro: però che se io voleva vederla, bisognava, che andassi senza loro dove egli

mi haverebbe guidato. Rapportatemi queste parole dall' Interprete, fui subito contento; e lasciato bon' ordine a tutti quei, che cavavano, presi con me Tomaso, e'l Pittore, e seguitai a piedi il contadino, co'l quale venni anche due o tre suoi parenti. Ci fecero caminar più d'un miglio, e forse due; parendo a me molto lontano, quel che egli, accennando co'l dito, diceva sempre qui, qui, qui, assai vicino. Arrivammo finalmente in un luogo, dove presso ad un pozzo cavato, che mi disse essere stato scoperto da lui tre o quattro giorni prima, di dentro a certa rena, sotto alla quale la teneva nascosta, cavò una Mumia, ovvero corpo intero di un huomo morto, che, per essere benissimo conservato, e curiosissimamente adorno e composto, a me parve cosa molto bella, e galante.

Quæcumque hoc loco narrat Petrus à Valle consentiunt iis, quæ & olim Belonius & nuper Burattinus detexit. Afferunt præterea Arabum monimenta, tantam esse horum mæandrorum multitudinem, ut, quemadmodum supra diximus, sese usque ad ipsum Ammonii templum extenderint, atque adeo totum hoc arenosum pelagus, subtus vacuum sit, innumeris distinctum corporum defunctorum receptaculis. Certe qui veteris Memphis vastitatem incolarumque frequentiam apud citatos authores legerit, facile sibi persuadebit, minimè vero absimile esse, quod tot Authorum testimoniis stabilitum est. Sed ad propositum: Pergit deinde Author minutim detectas Mumias describere, quarum prima signatur litera A, in præfati figura.

La Mumia dunque scoperta, si vedeva esser l'huomo disseco, e nudo; ma fasciato perfettamente, e avvolto in una gran quantità di panni lini, imbalsamati con quel bitume, che incorporato poi con la carne, fra di noi si chiama Mumia, e si dà per medicina. Quelle fasce; e legami mi fecero souvenir subito di Lazaro risuscitato, che a facil cosa, che stesse in questo modo. Vera di più, sopra'l corpo attorno attorno, una copertura de medesimi panni, tutta dipinta, e indorata, che era molto ben cucita,

E impegolata, come io credo, da tutte le
 parti, e sigillata da ogni banda con molti
 sigilli di piombo; cose tutte, che davano in-
 ditio di persona di rispetto. Ma, quello che
 importa, nella parte di sopra del corpo, che,
 per la quantità degli avvolgimenti, veniva
 ad esser piana, quasi come il coperchio di una
 cassetta, vi era dipinta una effigie di hu-
 mo, di età giovanile, che senza dubbio è il
 ritratto del morto; e era adornata nell' ha-
 bito, e da capo a piedi, con tante bagatelle
 fatte di pittura, e d'oro, con tanti hierogli-
 fici, e caratteri; e simili capricci, che V. S.
 mi può credere, che è la più gratiosa cosa del
 Mondo; oltra che gli huomini curiosi de' let-
 tere ne possono eavar mille argomenti per la
 certezza delle antichità di quei tempi. Il
 vestir di quest' huomo si vede esser lungo

fin' al collo del piede; e mostra, che era di
 panni lini, de' quali a punto habbiamo in
 Herodoto, che gli Egittii antichi del suo
 tempo usavano di vestirsi: però l'habito di
 costui, sopra'l bianco del lino, si vede esser
 tutto sparso di piastrelle d'oro, con vari or-
 namenti di gioie, e li segni, o caratteri igno-
 ti, in quelle impressi. La testa è pur coper-
 ta d'ornamento d'oro, e di gemme, sotto al-
 quale si vedono spuntar fuori i capelli, neri,
 e ricciuti; e così anche nera, ricciuta, e
 poca ha la barba: a che, come anche al co-
 lor del viso, e delle mani, che è bruno assai,
 e a punto di color di terra, non dissimile
 a quello de' più chiari Etllopi, mi par di
 poter credere, che costui fosse nativo delle
 parti dell' Egitto superiori, e più meridio-
 nali, e non di quelle del Delta, dove gli hu-

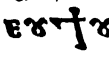
Herodo-
tus.

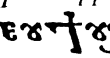

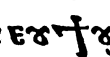
buomini di ordinario non arrivano ad esser tanto bruni. Si conosce chiaramente, che era persona grande, tanto a gli ornamenti degli ori, e delle gioie, che di sopra hò detti; quanto a quei sigilli di piombo, che pendono d'ogn'intorno da i lati della involtura del suo corpo, ne i quali par, che si mostri più che ordinaria premura della sua conservazione; e nella impronta di essi, che non bene si scorge, par, che vi sia scolpito un animale. È inditio ancora della qualità grande della sua persona, una collana di oro, che porta al collo a guisa de' nostri Tosoni; in mezzo alla quale, sopra'l petto, stà attaccata, come gioiello, una piastra grande d'oro, che rappresenta la figura di un uccello, e dentro in mezzo è scolpita con vari

Diodorus. *seguì non conosciuti. Secondo Diodoro Siculo, i Pretori de' Giudici portavano anticamente in Egitto di sì fatte collane, col simulacro della Verità: forse costui era uno di quelli: e forse l'effigiato uccello, che porta al petto, ò un cotal segno della Verità, ò altra somigliante cosa, vuol significare. Nella man destra, tiene una tazza d'oro, piena di liquor rosso, che, ò sia vino, ò sia sangue (se ben vino credo io più tosto, conforme a i detti di Herodoto) hò per certo, che denoti qualche libamento di sacrificio. Con la sinistra (in due diti della quale, cioè nell'indice, e nel piccolo, hà un anello d'oro per ciascuno, negli ultimi articoli presso alle unghie) tiene una certa altra cosa, di forma come ovaia, e di colore scuro, che, se io non m'inganno, mi par, che sia un di quei frutti, che in buon Toscano si chiamano Petronciani, ma da i Lombardi son detti Melanzane, & in Roma dal volgo Marignani; e, se mal non mi ricordo, in lingua grossa Napolitana Molegnane: e'l tenerlo costui in mano, havrà pur qualche misterio. Le gambe, & i piedi, gli hà nudi, solo con scandalij neri, che non cuoprono altro, che la pianta del piede; e passando un laccio di essi pur nero, che vien di sotto dalla suola, fra'l dito grosso, e l'altro dito al grosso più vicino, si allaccia con due orecchiette, che vengono di dietro dal calcagno, e fa ornamento sopra'l piede, con una gratiosa cappietta.*

Diodorus.

Herodotus.

Pergit jam describere *Author*, vocabulum in pectorali fascia descriptum, & est vox Ægyptiaca, & idem notat, ac prosperetur, uti alibi copiosè ostendimus. Ex quo patet, Ægyptios Hieroglyphicis suis subinde voces quasdam patrio idiomate immiscuisse; quod cum multi negent, ii apertè vel ex hoc paradiigmate convinci possunt. Vide quæ de hoc argumento variis hujus Operis locis tradidimus, & ipse Petrus à Valle sequentibus verbis demonstrat:

Il più curioso, che vi sia, è una fascia, come alla cintura; dove con tinta nera, in lettere Egittie, delle quali appresso parlerò, è scritta questa parola , cioè Eutiche, ò Eutichio, che, come c'insegna la lingua Greca, significa Bonaventura, che io non posso credere altro, se non che sia il suo nome proprio, e l'essere scritto per I in ultimo, e non per H S, come in Greco dovrebbe star, sarà forse corruzione Egittia; come anche Egittia è la lettera , che essi hora chiamano Dei, usata quivi in vece della T; & è senza dubbio quel famoso Tau degli antichi Ebrei, e di altre nationi, in forma di Croce, secondo Origene, e San Girolamo, che è il segno degli eletti, accennato nell'Essodo, e nell'Apocalisse, ma più chiaramente in Ezechiele, la figura del quale gli Ebrei più moderni, in odio della Croce, come ben dice il dotissimo Genebrardo, frà i loro caratteri, in altra figura, nel modo, che l'usano hoggidi, malitiosamente hanno mutata. Potrebbe essere ancora, che quella parola fosse Verbo, in modo Imperativo, & in seconda persona, ò pur in terza; dato che, per qualche ragione della lingua Egittia, in questo differente dalla Greca, non ripugnasse a ciò la terminatione della ultima sillaba; e che volesse dire: Sia felice: motto usato per ventura di dirsi all' hora a i morti per ultima cerimonia, quasi come boggi il nostro, Habbia pace, ò Vada in pace: nel modo a punto, che Enea, mandando il corpo di Pallante al Padre e nella sepoltura, nell'inviarlo, viene indotto da Virgilio a dir, per ultimo,

Origenes.
S. Hieron.
Exodi.
Apocalypsis.
Ezechiel.

Genebrardus.

- Salve

Virgilius
in Æneid.

Salve æternùm mihi maxime Palla,
Æternùmque vale.

Comunque sia, vedendo io una cosa tale, hebbi un gusto grandissimo: feci il prezzo co'l contadino, e contentandosi egli di darmela per trè piastre, gliele diedi subito profumatamente, facendomi quasi coscienza, che fossero troppo poche. Gli domandai, se ne haveva più, che di gratia facesse presto, & me le mostrasse. Mi rispose, che dentro al pozzo ne haveva un'altra, non men bella: gli dissi, che la lasciasse stare, che voleva calare io a vederla giù; ma egli, al-

lettato dalla prima vendita, tanta era l'avidità, che haveva di toccar presto i denari della seconda ancora, che non mi volse dar tempo, e mandato giù nel pozzo uno de' suoi Compagni con una corda, la fece subito tirar fuori in mia presenza.

Progreditur jam Valleus ad secundam Mumiam describendam, quam nos in Figura signavimus litera B, & foeminae mentitur figuram. Quibus vero symbolis, characteribus, ornamentis fuerit insignita, sequentibus minuta relatione describit.

Era quest' altra ancora parimente bella, & accommodata nel medesimo modo: ma il ritratto di sopra (e questo mi piacque

più) era di una donna giovane, che senz' altro doveva essere, o la moglie, o la sorella dell' huomo già cavato; perche i contadini mi

mi dissero, (e io ancora viddi il luogo) che stavano amendue nel medesimo luogo della tomba, uno a lato dell' altro. L'habito della donna è assai più ricco d'oro, e di gioie, che non è quello dell' uomo. Nelle piastre d'oro, che vi sono sparse sopra, oltre degli altri segni, e caratteri, vi sono anche scolpiti certi uccelli, e certi animali, che a me paiano Leoni; e in una più giù nel mezzo, un Bue, o Vacca, che sia, che deve esser simbolo di Apis, o d'Ilide. In un'altra, che pende al petto dalla più bassa collana, perche di collane ne ha molte, vi è l'impronta del Sole. Ha di più i pendenti alle orecchie con gioie: manigle doppie alle braccia, e anche alle gambe: anelli molti in amendue le mani, cioè nella sinistra, un per dito, in tutte le dita, fuor che nel grosso; e nell' indice un' altro ancora nell' ultimo articolo presso al unghia; e nella destra, due solamente, amendue insieme al luogo solito nel dito, che si chiama dell' anello. Con la man destra tienè un vasetto d'oro assai piccolo, quasi della forma di quei boccali, co' quali in Roma si suol dar l'acqua alle mani a mensa; e par che lo tenga come scherzando con due sole dita. Nella sinistra tiene come un mazzo di certe cose lunghe, e rotonde, che io non so conoscer quel che siano: tanto più, che per far vedere in qual modo le Murnie stiano sepellite nella rena, questa della donna non la hò nettata affatto della rena: anzi a bella posta ve l'hò lasciata in molti luoghi attaccata, il che però in quei luoghi offusca un tantino la pittura. Il color della donna è un poco manco bruno di quello dell' uomo: essa ancora hà i capelli neri, e più tosto ricciutelli, che altro, e per tutto intorno al viso scoperto: neri medesimamente gli occhi, e le ciglia, che son grosse, e congiunte, conforme anche hoggi di amano in questi paesi: così ancora hà gli occhi molto aperti, e grandi, e par che le palpebre siano un poco infoscate sotto e sopra, che forse deve esser con lo stibio, come pur' infint hoggi è uso molto familiare di portarle frà tutte le Orientali, al modo che conta la Sacra Scrittura dell' antica Jezabel. Del resto, non devo tralasciar di dire, che la pittura, tanto dell' uomo, quan-

to della donna, non par, che sia di buona mano: ma di quella maniera a punto, della quale vediamo in Roma alcune figure di Santi di quei tempi bassi e rozzi.

Ne vero quicquam ad subterraneam locorum constitutionem omisisse videretur; magno sanè animo fese, ad singula curiose observanda, intromisit; quænam vero aut qualia in Sepulchris observaverit, sequentibus verbis describit.

Io contai subito al contadino altrettante piastre, prima che egli me le domandasse; e gli dissi, che mi ajutasse a scendere, che io voleva calar nel pozzo in ogni modo. Ma perche era molto alto (secondo me, da cinquanta, o sessanta palmi, se non più) e era tanto largo, che io, che non son Gigante, dubitava di non poter stender le gambe, che arrivassi co' piedi di quà e di là, e con le mani a tenermi ne i sassi, non fidandomi di un' uomo solo, ch'era giù, per sicurezza di non rompermi il collo, feci calare un' altro, che venisse con me, ajutandomi di sotto, e Tomasetto ancora, che andasse prima giù con qualche pezzo di arme, per ogni buon rispetto. Legatomi poi ben bene la cintura con una corda, che la raccomandai a quelli di sopra mi feci mandar giù allegramente: ma trovai nell' andare, la scesa assai più facile che io non pensava; di maniera che, senz' altro ajuto, calai benissimo, e molto presto, da me. Giunto nel fondo, trovai le Tombe intorno tutte piene de corpi morti, che veramente, come il contadino diceva, bisognava che il pozzo allhora allhora fosse stato trovato. I corpi stavano senza ordine, sotterrati, come hò detto a V. S. nella rena, che, come aridissima, gli mantiene, e preserva da corruttione; e giacevano un sopra l'altro in quella involti, come a punto i maccheroni tr'al formaggio. Erano accommodati tutti nel medesimo modo, con le stesse fasce e bitumi: ma vi era questa differenza, che con oro, e pittura, oltre de' due, che havevamo cavati, non ve n'era altro, che uno; e quello ancora non così ben conservato, perche forse da i contadini era stato guasto nel trovarlo. Gli altri tutti, che erano gran quantità, havevano solo l'involturna de semplici fasce, e bitume, senza oro, senza

senza pittura, e senza altro ornamento.

Questo mi fece pensare, che gl' indorati e dipinti fossero di persone di qualità, e de' padroni; e quegli altri, ò di servi, ò di gente di minor conditione; secondo l' detto di Herodoto, come anche di Diodoro Siculo, che riferiscono esattamente questo modo di condire i corpi degli Egittii di varie sorti, con più, ò meno spesa, conforme alla qualità delle persone, de quibus vide quoque

Brasavolum.
Brafavolum.
Brafavolum.
Brafavolum.

Quell' uno, che trovai giù con pittura, & oro, oltra del raduolimento di tela, fù trovato da i contadini dentro una cassa di legno, intagliata sopra con una effigie di donzella; e si conosceva esser tale al portamento della testa con quella benda larga, & uguale attorno al viso, che pende da due bande verso il petto, simile a punto al portamento del capo della Sfinge: la quale, significando la fertilità dell' Egitto per le inondazioni del Nilo, che sono a punto quando il Sole in Leone, & in Vergine si trova; tempo, come dice Giulio Solino, da i Sacerdoti Egittii stimato per lo natale del Mondo; vien però finta di figura dal mezzo in giù di Leone, e dal mezzo in su di Vergine; onde si fa chiaro, che il portamento suo della testa è portamento di Vergine; il qual portamento haveva la figura intagliata sopra la già detta cassa, differente assai dal portamento della testa di quell' altra della donna, che trovai insieme con quella dell' huomo; che però dobbiamo creder che fosse maritata, e moglie di colui, presso a chi stava sepolta. Dell' uso di conservarsi in Egitto i cadaveri, in vece di casse, dentro a statue di legno, rappresentanti l' effigie del morto, mi ricordo, che l' istesso Herodoto, Autore antichissimo, ne fa mentione. Hor questa cassa ò statua della donzella era stata aperta là nella medesima tomba, e guardandola io, ci trovai sopra molti Hieroglifici intagliati, e piacendomi assai, la volsi, e feci tirar fuori. Ma il corpo, che c'era dentro della donzella (che tale si conosceva essere ancora per la picciolezza sua) non mi curai di cavarlo fuori intero, non essendo, come hò detto, conservato bene. Ma lo feci spezzare in mia presenza: prima per veder come stavano dentro le fasce, e gli ossi co' l' bi-

Julius Solinus.

tume; poi, per haver di quella materia, che è medicinale, e stimata, come V. S. sà; e qui dicono, che quella delle donzelle, e de' corpi vergini è la migliore: & anche per veder se dentro, ò attorno frà le fasce, ci havessi trovato alcuna curiosità d'idoletti, ò cosa simile; perche in Cairo mi dicevano, che questi idoletti, che in gran quantità se ne vedono, & io ne hò di varie sorti, si trovano dentro a queste Mumie, perche quando dividano i corpi, ce li mettevano, ò dentro al petto, ò a canto, per custodia come Dei tutelari: & in questa, che era delle più ornate, e ricche, e forse la figliuola delli due già cavati, era verisimile di trovar, più che in ogni altra, qualche cosa di curioso. La spezzai dunque, ma dentro non vi trovai niente: anzi, al modo, che viddi che stava, mi par difficile, che dentro a quei corpi si possano trovare idoletti, massimamente della grandezza d'uno diaspro, che in Cairo mi era stato mostrato; tanto più, che habbiamo in Herodoto, che i corpi non sempre gli sparavano: ma alle volte gli nettavano dentro, e facevano uscir loro le interiora con christieri di cedria; e' l' cervello lo tiravan fuori dalla testa con ferri per lo naso, condendogli in questa guisa, senza rompere i corpi in parte alcuna. Però di questo particolare de' gli idoletti, che vi si trovano, ò dentro, ò con essi infasciati, mi rimetto a chi ne hà veduto meglio di me. Io, disfacendo il corpo della donzella, non trovai altro, che grandissima quantità di fasce, e di bitume, nel che consiste tutto il massiccio dell' involtoglio; perche gli ossi con la carne, son talmente secchi, abbruciati, & impiccioliti, che son ridotti a punto come stecchi; da che comprendo, che quel bitume sia molto potente. E così ancora dentro al corpo, ò che fosse intero, e riempito co' christieri, ò che fosse sparato, il che non si poteva conoscere, era piena ogni cosa di bitume, e talmente, che faceva tutto una massa insieme impastata, che rompendosi a pena si conosceva qual' era il bitume, e quali erano le ossa. Quæ omnia exactè consonant iis, quæ suprà ex Nardio retulimus. Vna cosa non è da tacere, che era quella materia tanto dura, che volendo

Herodotus.

volendo io romperla, bisognò darle con sassi e con ferri di buonissimi colpi, e con fatica la spezzai: dalle quali cose V.S. può comprendere, quanto si affaticavano i poveri Egittii, per conservare i corpi ancora, insieme con le anime, le possibile fosse stato, alla eternità. Di questa Mumia spezzata, volsi per me la testa tutta intera, e un buon pezzo di bitume, con una mano di quelle fasce: il resto, perche mi pareva di haverne d'avanzo per li denari, che spendeva, lo lasciai tutto a quei poveri contadini, che sogliono in quel modo spezzarle, e venire a vender la materia in Cairo a coloro, che la comprano, con gran guadagno, per mercantia.

Multa alia, curiositate plena, reperit

ibidem, quæ & in hunc usque diem in Museo dicti Petri à Valle cernuntur; sed uti temporis angustia ea incidi non permisit, ita ea consultò omittenda duxi. Sunt autem inter alia, Aurea larva capite foemineo spectabilis, tota Hieroglyphicis referta, cum variis idolis, & capite Apidis, aliaque, quæ apud Authorem tum leguntur, tum spectantur quorum & nos in sequentibus mentionem faciemus.

Atque hæc sunt, quæ, antequam Hieroglyphicorum, quæ corporibus Mumiacis inscripta reperiuntur, interpretationem aggrediamur, præmittenda duximus. Nihil igitur jam restat, nisi ut ad ipsas interpretationes Hieroglyphicorum nos accingamus.

P A R S I I.

Oedipus Sphingi de propositis Quæsitis per veridicam Interpretationem respondet.

C A P U T P R I M U M.

De Hieroglyphicorum Natura & Proprietate.

Hieroglyphica ad Numina attrahenda vim habere putantur.

Symbola Hieroglyphica, uti ex omnibus mundialium rerum classibus assumpta fuerunt: ita magnæ quoque virtutis & efficacæ, ob miram & occultam cum supramundanis causis connexionem, fuisse, ex Ægyptiorum opinione amplè in opere Oedipi demonstratum ex omnigena eruditione fuit. Neque enim quisquam sibi persuadeat, primos hujus literaturæ Institutores, temere & fortuito quarumlibet obviarum rerum imagines ad sacræ sculpturæ mysteria institutas adhibuisse: sed eas sibi potissimum, quas longo studio & experientiâ, ex abditis naturalium Characterismorum sigillis, ad mundanas Geniorum Catenas magnam habere si-

mitudinem, proprietatem, & analogiam norant, assumendas duxerunt. Quæ quidem tanto putabantur efficaciores, quanto majorem, ad Mundanæ alicujus catenæ Numen choragum, similitudinem exprimebant; ut proinde hinc Numinum Catenæ, quas *Seras* vocant, originem traxerint; ad quas omnia ea, quæ sive in Sidereo, sive Hy-læo Mundo, in Quadrupedibus, Volatilibus, Vegetabilibus, Mineralibus, ad Numen, certæ catenæ cujuspiam Præfidem, analogiam quandam virtutibus suis præ se ferre videbantur, tanquam Numini istius Catenæ tutelæ commissa, assumerent. Hoc pacto *Catena Osiriaca, Hermetica, Isiaca, Serapica, Momph-tæa*, atque innumeræ aliæ quas in *Astro-*

Catena-rum quas Seras vocant, origo.

logia & Medicina Hieroglyphica adduximus, erant certæ quædam rerum, ex diversorum Mundorum ordinibus assumptarum, classes, in quibus singulæ res, quantumvis etiam disparatæ fuerint, Numinis Catenæ alicui præsentis virtutes & proprietates exprimebant. Et quemadmodum dictas res ab istiusmodi Catenæ Archichorago profluxisse autumabant: ita eam quoque sympathiam cum Numine illo habere credebant, ut illâ positâ Numen infallibiliter & necessariò, tanquam ad rem vehementer sibi symbolam & maxime appropriatam, afficeretur, attrahereturque. Unde *Magia* nata est: qua per Magicam inferiorum cum supernis Entibus, veluti passivorum cum activis, applicationem, mirificos effectus producere se posse credebant. Atque hoc fonte quoque *Oraculorum* architectura profluxit, quâ per dictam *Magicam peritiam* Dæmones in Statuas compingebant; eorumque, verbis barbaris & prodigiosis, ad quæstiones propositas responsa extorquebant: unde *Divinatoria ars* natales suos invenit. Ex hoc denique capite *ars Amuletaria* reperta, qua *sacra Symbola* dicto modo Catenis mundialibus accommodata, loco *Periaptorum*, ad bonum, quod ambibant assequendum, ad malum vero, quod fugiebant avertendum, portabant. Quæ quidem magnæ efficaciz *Symbola*, summâ connectione ad rationes in Idearum Idea contentas, primo in *Obeliscorum* durissimis faxis, veluti prototypa quædam æternum duratura, insculpebant: ex quibus deinde quisque sibi depromeret, in privatos usus, sive bonorum attractiva, sive malorum averfiva, *Periapta*, *Prophylactica*. Sacerdotes quoque juxta Ideales rationes, quas multiplex *Symbolorum* in Simulacris apparatus exhibebat, sacrificia sua, in ordine ad *Θεομὸρφωσις* obtinendam, in adytis peragebant. His itaque suppositis

Hieroglyphica literaturæ quid.

Dico primo, *Hieroglyphicam literaturam* in *Obeliscis* exhibitam, nihil aliud fuisse, quam scientiam theoricam &

practicam de Deo divinisque ordinibus Mundorum Præsentibus, ex quorum concatenato influxu omnia in Mundorum œconomia administrarentur: atque hanc Theorica sectabatur. Practica vero, Numinum, quam Theoria demonstrabat, qua propitiandorum, qua sui juris faciendorum rationem suppeditabat. Sed hoc ita esse sic ostendo:

Si *Obelisci*, præter hanc Theosophiam, aliud quidpiam, uti historias, prophetias, laudes Regum, similiaque continerent, certum est, *Obeliscos* singulos, uti diversa exhibebant, sic diversis *Symbolis*, diversoque eorundem contextu fuisse insignitos: quod tamen nulla alia ratione factum dici potest, & res ad oculum patet: Siquidem vix *Obeliscus* est, qui non eadem quasi contineat, in singulis non tantum *Symbola* eadem, sed & integra figurarum syntagmata, uti in actuali *Interpretatione* demonstravimus, ubi ex uno in alium translata spectantur. Et, ut paulo propius rem adoriar, *Minores Obelisci*, quos *Monti-Cælium*, *Mahuræum*, *Mediceum* in *Oedipo* nuncupavimus, adeo similes sunt, ut eos sine injuria eisdem dicere possis. *Obelisci* quoque majores, tametsi fusiori, pro argumenti ratione, contextu signati sint, ad eundem tamen scopum, ad eandem prorsus metam, tendunt in quam minores. Iterum *Obeliscus Flaminius & Sallustius*, uti ostensum fuit suis locis, prorsus iidem sunt. Patet id quoque ex epigraphe omnium ferè *Obeliscorum*, quæ influxum Supremæ Mentis, veluti ex centro quodam, in universas Mundorum sibi subjectorum classes, diffusum indignant.

Obelisci minores inter se similes sunt.

Atque adeo idem *Ægyptiis* contigisse videtur, quod moderno tempore in nostræ Christianæ Religionis Mysteriis exhibendis præstari videmus; in quibus tametsi Divinitatis Mysteria, ut SS. Triadis, Incarnationis Verbi æterni, sub alia & alia ratione depicta videas, unum tamen semper & idem, quoad essentialem significationem, exhibent.

Itaque *Ægyptii* Supremam causarum Causam pro virtutum ab ea promanantium,

tium, una cum Fundo paterno, Verbo suo, diversis omnino modis & *Symbolorum* structura exhibebant. Idem de Geniorum, Secundeorumque, quos Orthodoxa doctrina Angelos nominat, ectyponum varietate sentiendum est. Ut proinde *Obeliscos* nihil aliud quàm quod dixi repræsentare, ex dictis, pateat.

Dixi supra, *Obeliscos* non Theosophiæ duntaxat maxima sacramenta *Symbolis* suis expressisse; sed & insuper fuisse juxta *Ægyptiorum* existimationem magnæ virtutis Sigilla, ad Numina non placanda tantum, sed ad eadem attrahenda, & sui juris facienda, à Sacerdotibus constituta. Quod adeo verum est, ut ad id demonstrandum nihil aliud requiri videatur, nisi ut quæ in *Oedipo in Syntagmatis propriis de Mumiis, Canopis, Sphingibus, cæterisque Averruncis simulacris*, tradidimus, assiduâ comparatione examines: Nam ipso facto, nullam ferè sive *Simulacri* formam, sive *Symboli* alicujus ectypon seorsim extare, quod non in ipsis etiam *Obeliscis*, obvium spectetur, reperies: Argumentum sane prorsus irrefragabile, omnia *Symbole* non tantum significativa, sed & effectiva

apud ipsos fuisse, id est, magnæ efficaciz Sigilla, quæ *Amuleta, Periapta, Phylacteria*, vel *Alexiteria* ab *Authoribus* passim nuncupantur. Cum vero hujusmodi *Amuleta* nonnisi ad supernas Potestates propitiandas dirigantur, certum est, præter hanc, altissimarum quoque rerum, divinarumque virtutum fuisse *Symbole*, quæ mirum cum supramundanis Causis ordinem & proportionem dicebant. Ita dictorum ordinum Choragos, quos exprimebant, ad id quod intendebant, impetrandum, reciproca & occultæ actionis proprietate, solis Sacerdotibus nota, mire sollicitari opinabantur.

Differentia itaque prisca Religionis in hoc tantum intercessit, quod sapientes vero fidei lumine destituti, ac proinde Satanicæ illusionis versutia in transversum acti, latricum soli Deo debitum cultum ipsis creaturis & insensatis rebus attribuerint. Sed ad institutum nostrum revertamur. His itaque ad majorem *Hieroglyphicorum* notitiam acquirendam præmissis, jam ad *Gallicanæ Mumie* Interpretationem progrediamur.

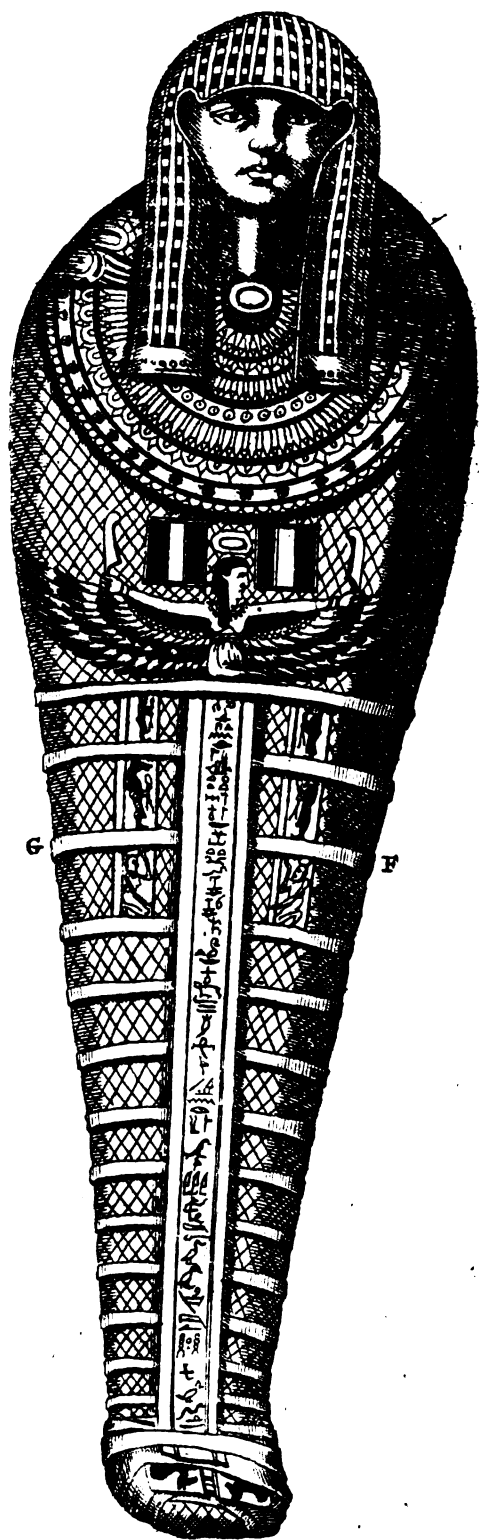
CAPUT II.

Gallicanæ Mumie Interpretatio.

Continet hæc *Mumia* duplices *Inscriptiones Hieroglyphicas*: quarum duæ in Capsula exteriori, reliquæ in ipso *Mumie* integumento continentur, & sunt sex, totidem *Simulacris annexæ*, à quibus Interpretationis exordium sumemus.

Occurrunt primo quatuor *Simulacra* polymorpha, se mutuo respicientia, reticulato integumento infantium more involuta, nec non sacro *Isidis* velo oblecta: quæ significant quatuor Numina *Ægypti* præcipua, quorum officia per capita dignoscuntur. Prius signatum litera E, puerilem Vultum velo *Isiaco* tectum, connotat *Horum Osiridis*

filium, *παιδόμορφον*, Genii sensibilis Mundi *Hieroglyphicum*, de cujus mysteriis, vultus forma, postea. Secundum *κυνόμορφον*, id est, Canino capite expressum, denotat *Anubin* seu *Mercurium*, animarum traductorem. Tertium *ἰερακόμορφον*, id est, Accipitrino capite expressum, significat *Solaris naturæ genium*. Quartum *λεονόμορφον*, id est, Leonino capite conspicuum, denotat numen quod *Momphta* vocant, id est, Elementaris sive hylæi Mundi Numen principale. Atque hæc sunt præcipua *Ægyptiorum* Numina, quos ipsi supramundani & Archetypi Numinis, quod

Hempta vocant, *Affectas* & *Ministros* seu *Choragos* dicunt, cadaverumque eorum quæ balsamo asphaltoque prius contra incorruptionem temporumque injurias probe munita in sacris ædibus condebantur, custodes credebant. Atque hæc omnibus passim *Mumiæ* corporibus, vel assuta, vel in iis depicta cernuntur, ut in *præsenti Iconismo* videre est.

Ubi vides, post varios circularum ductus Coelestium Zonarum D E, intra quas hujusmodi corporum animas traductum iri censebant, mansiones, vel in ipsa lignea Capsula, Figuras fere easdem, quas *Mumia Gallicana* monstrat, exhiberi, quæ pariter in reliquis *Mumiis* depicta videntur. Numinum quoque figuras, quas præsens *Mumia* demonstrat in iis una depictas spectavi: sed de hisce fufius in *sequentibus*: quibus tamen subinde, inter hæc quatuor Numina, alia jungunt, cujus rei causa dicto loco expolita est. Sed jam explicemus singula:

Simulacra velo *Isiaco* tecta sunt singula. Dicitur *Isiacum*, eo quod fabulam *Isidis* commemoret, *Plutarcho* teste, *Isidem* nimirum ob *Osiridis* mariti mortem, hujusmodi velo luctus causa usam fuisse: unde & id, in sacrorum *Symbolorum* numerum receptum, in omnibus passim Simulacris utriusque sexus conspiciebatur. Juxta mysticum vero sensum leges statuebantur, Ne quisquam loca sacra visitaturus, aut sacris ibidem operam daturus, sine hujusmodi sacri velaminis operimento ingrederetur: dedecere enim supremi Numinis Majestatem nudo vertice ante eam, teste *Porphyrio*, comparere. Vide quæ de hisce quam uberrime tractavimus variis locis in *Oedipo* nostro. Sub quorum velo novem Circulares monstrantur ductus, quibus denotantur *Zonæ* ecclestes, intra quas post *Metempsychosin* peractam animæ, si bene operatæ fuissent, uti paulo ante diximus, intra Heroum, Semideorumque Numinum consortium transveherentur, semper duraturæ; de quibus in *Præfatione* sat actum fuit. Quid vero reticulatus ille habitus, quo involuta spectantur Numina sibi velit? dico hoc occulto quodam & mystico sensu *Mystras* innuisse Divinam scilicet supremi Numinis naturam abditam esse & inaccessam, nec ullis corporeorum substantiæ membrorum formis effusam, sed solis idealium rationum notionibus, quæ per puncta reticularibus ductibus inserta spectantur, foecundam; uti ex figura B patet.

Plutarchus.

Porphyrus.

patet. Vide quæ de hisce, tum in *Obelisco Pamphilio*, tum in *Oedipo* diversis in argumentis quàm amplissimè differuimus.

Quemadmodum itaque quatuor hæc Numina *πολύμορφα*, *Horus*, *Anubis*, *Thaustus* sive *Hammon*, & *Mompta* supremi Archetypi Numinis Ministri & Affecæ censabantur : ita quoque in omnibus fere *Hieroglyphicis monumentis* locum inveniunt, uti *Obeliscos* evolventi Lectori, luculenter patebit. Hæc enim præterquam quod quatuor anni Temporum, quatuor Mundi partium, quatuor Elementorum, Præsides habebantur, Medicatorum quoque corporum animas ab omni *Adraştæ* legis necessitate immunes custodire & conservare perhibebantur ; ut proinde iis per varia sacrificia, ritus, Ceremonias consecratis, per varias Mundorum catenas, quas *σείρας* vocant, ad dicta Numina analogas, veluti illiciis quibusdam & incantationum irritamentis, dicta Numina ad Corporum conservationem adigi quasi crederent. Usquedum evolutione juxta triplicem Naturæ gradum peracta, Geniorum, Deorum, Semideorumque Sphæris post palingenesiam, receptis jam intra corpora humana animabus, intra Deorum consortium adnumerati, propitiantibus Diis, perpetuo triumpharent, vel *Horæ*, vel *Osi-rice* aut *Anubice*, aut *Momptæ* sphærarum Zonæ, modo inferiori aut superiori, pro meritorum inter vivos cumulo, infererentur, ne ex bruta & belluina in terris transacta vita, inter inferioris Mundi hylæas Zonas, locum demeritis eorum congruum, ad belluina corpora condemnati, infelicem vitam, *Adraştæ* lege sic exigente, in perpetuum fortirentur. Vide quæ in *superioribus* de his differuimus. Hinc non Capsulam tantum, quæ ex cedrinis, aut ficastri, aut alterius incorruptibilis ligni tabulis constare debebat, intra quam Regis alicujus, Sacerdotis, aut alterius Viri in vita sapientiæ studio dediti, Deorumque cultu probè exercitati cadaver, Balsamo,

Asphalto, Bitumine, Myrrha, similibusque pigmentis contra omnem incorruptionem temporumque edacitatem probè munitum condi debebat, aptabant ; sed & id in sacris Adytis, summarituum & ceremoniarum varietate adornatis, Theophylactis Numinibus custodiendum tradebant ; & ne quidpiam ad superstitionem deesset, circa ipsam Capsam, dictorum Deastrorum Simulacra hinc inde ad securiorem Tutelam vel etiam in ipso Indumento Cadaveris depicta, aut papyraceo filo ei affuta, velut magnæ efficacæ futura, affigebant : accedebat hisce *Hieroglyphicorum*, quibus Deposito intus & extra veluti inarabatur, multitudo, quibus ex abdito mundialium Catenarum consensu, tanquam illiciis quibusdam ad corpus conservandum Numina, ligari putabant : Quæ omnia partim in *anterioribus* hujus *Tractatus* constant, partim quoque ex ipsa Medicatorum corporum *Hieroglyphica literatura* tum in hac præfenti, tum in aliis *Mumiæ* corporibus luculenter patent.

Quoniam vero sub *Archetypi Numinis* providentia subdebantur, eam ob causam Statuæ signatæ literis D, D, quas *ἀποτροπαίας*, Averuncas sive propitiatorias, vocabant, ingeniculatæ apponebantur, quæ *Isiaco* velo, omnibus Numinibus Tutelaribus communi, tectæ, deinde vel nudo corporis habitu, vel saltem tenui & mundo ex lino contexto indumento amictæ, supremo Numini, omnium Moderatori, quod *Hempta* lingua *Ægyptiaca* vocabant, uti *supra* dixi, pro conditi corporis anima, quod hæc post felicem in variorum corporum transvaluationem peractam, tandem intra Sphæram aut Geniorum aut Heroum, uti dixi, pro meritis benignitate Numinis assignatam conduceretur, supplicare videbantur. Atque hæc est summaria quædam rerum per Simulacra Geniorum significatarum expositio. Nunc singularum Mysticas rationes pari passu enucleemus, ut expositionis peractæ veritas luculentius pateat.

CAPUT

CAPUT III.

Supremi Numinis Archetypi expositio.

Statius.

REcce & sapienter Statius : *Primus in orbe Deos fecit timor* ; siquidem primævi illi mortales, legis Naturæ arbitrio victitantes, cum à primævis Mundi Patribus multa de summa *Dei* Majestate, de summo rigore Justitiæ in *Adamo* & posteris, Dæmone strato, de peccatorum suppliciis, cæterisque castigationibus & vindictis inau-

dissent, timore quodam panico percussi, dum omnia ad latentem Numinis præsentiam, suspecta haberent, paulatim ad Numen placandum Sacrificia, variosque ritus & Ceremonias instituerunt. Verum cum indiscreta quadam notitia *Deum* omnibus rebus præesse percepissent, Divinâ paulatim unione, pro Subjectorum naturalium ratione & nume-

ro, discissa & divisa, tot in *Ægypto* Numina finxerunt, quot Entium gradus in Natura cognoscebant, innumeris ritibus & superstitionibus conferta; ut proinde hinc Auguria, hinc Divinatoriæ artes, hinc Sortilegia Astrologiæ involuta, falsa mysteria, originem invenerint : donec *Trismegistus Mercurius*, quem *Thot*, à primo mense *Thot*, ejus honori inscripto, vocabant, conclamatam Idololatriæ confusionem misertus, diviniora,

primorum Patriarcharum, *Sem*, *Cham*, *Iaphet*, filiorumque, quibus cum vivebat, dogmata edoctus (erat enim, teste *Chronico Alexandrino*, peringeniosus, & ad Divina mysteria cognoscenda pronissimus) novam de *Deo* uno, vero, bono, de Angelorum Dæmonumque dispositione & ordine Theosophiam exorsus, studio ad id excogitatis, pro ingenii sui sublimitate & præeminentia, argumentis rerum usu conspicuis cognitam artem,

tem, solis Sacerdotibus & sapientibus viris ad regnum spem habentibus revelatam. Idiotis verò & superstitiosæ plebi inaccessam & prorsus imperviam, Saxi, contra omnes temporum injurias, insculpsit. Atque hi sunt famosi illi *Libri Hieroglyphicis obvelati*, ab *Hermete* in *Obeliscis* descripti, ex quibus *Pythagoras* & *Plato Aegyptiorum* discipuli, prima suæ Theologiæ fundamenta, teste *Iamblichus* hauserunt, in hunc usque diem *Romæ* superstites, veluti antiquæ sapientiæ specimina. Ex his itaque luculenter patet, cur Corporum curæ conservandorum *Aegyptii* veteres tantopere, juxta ea quæ in *Prefatione* diximus, incubuerint.

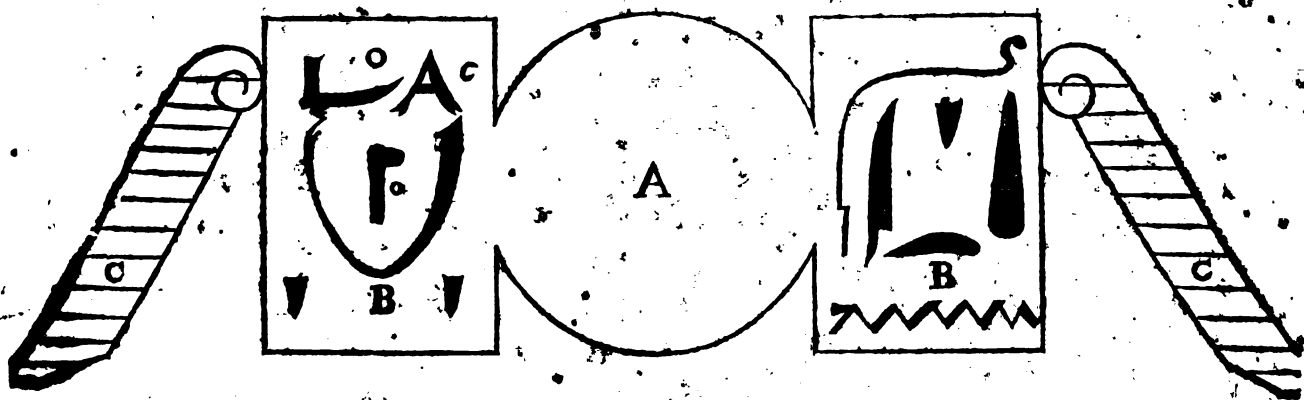
Sed jam singulorum Mysticas rationes pari pacto explicemus. Supremo siquidem *Archetypo Numini* pro conservatione corporum, & in superiorem Zonam post palingenesiam peractam evhendorum supplicaturi: id magna cura & magnis submissione actibus præstabant. Uti enim *Deum*, ob Divinitatis suæ inaccessam lucem incorporeum, immen-

sum, & incomprehensibilem credebant, ita quoque eam quibuscunque poterant modis occultis, & quam abditissimis symbolis exprimere solebant. Ut in sequenti exemplo, *Deum* tribus proprietatibus sub unitate Naturæ contentis expressuri, authore *Hermete*, Globum pingebant alarum, serpente fœtum; quod *symbolum* tam in *Obeliscis*, quam simulacris Deorum; aliisque monumentis primo loco ponebant. Vide *Obeliscum Pamphilium* & *Tabulam Bem-*

binam, ubi plus quam trigesies expressum videbis, uti & in *Gallicana Mumia*, simili vestigio

exhibita vides. Et per Globum quidem, uti per omnia alia Circularia Divinam naturam, utpote finis & principii expentem; per Serpentem, Vitam in omnia entium membra, entiumque ordinem diffusam; per Alas vero, Velocitatem omnium penetrativam, quam & Spiritum mundi dicebant. Quæ omnia innumeris autoritatibus, tum in *Obelisco*

Pamphilio, tum in *Tabulæ Bembinæ* explicatione comprobata reperies. In *Mumia* vero præsentis, eadem *Hieroglyphicis* expressa conspiciuntur, ubi vides in *A*, Circulum Divini numinis notam: deinde in latere *B*, Brachium cum extensa manu, notat Beneficam *Dei* naturam, quam veluti *Agathodemon*, in omnes Mundi partes derivat: *Agathode-*

monem vero hæc nota *A* in *C*, designat ex duabus literis Copticis *A* & *Δ* composita, estque symbolum ubique in *Obeliscis*, manibusque Idolorum obvium, ut *Oedipum* legenti patebit. Deinde sequitur Sceptrum in *O*, Canino capite insignitum, quo Numinis ac rerum omnium, fidei suæ commissarum Dominium & Vigilantiam notabant; quod intra Semicirculum ponebant, quo inferiorem Mundum concavum, cui invigilabat, significabant. Sequitur post

D Serpens

Serpens in dextra parte circuli, cum penna accipitris, & clava supposita. Per Serpentem, uti paulo ante dixi, Vitam, quam omnibus præbet, per Pennam accipitri-
nam, uti & per Alas, Velocitatem influxi-
vam, per Clavam Typhonia malignita-
tis in humana natura abactionem no-
tabant. Arque hisce & innumeris aliis
modis occulta Numinis mysteria ad-
umbrabant, quibus nihil Deo gratius ac-
ceptiusque, & ad quodlibet præterea ob-
tinendum efficacius esse sibi persuade-
bant. Ne vero hæc ficta esse quis cavil-
lari possit, hoc Triformi symbolo triforme Numen, etsi sub umbratili quadam
ratione, priscos Egyptios effinxisse, se-
quentibus comprobanda censui.

Typhoni
Deum
gyptii co-
gnovimus

Egyptios Triunum rerum omnium
Principium credidisse, quod & Triforme
Numen vocant; e Suida passim
ostendimus, quod & Globo alato Ser-
pente sacro Hieroglyphicis exprime-
bant. Hoc dogma omnes fere Pytha-
goricæ & Platonice Scholæ sectatores
amplexati sunt. Quomodo autem Tri-
unum in Uno cognoverint, apertam.

Ex Hermeticis fragmentis colligitur, a
Principio, ab Uno, à Deo facta esse
omnia, sine principio enim factum esse
nihil; Principium autem ex nullo, nisi
ex seipso; at Principium, ut demon-
stratum est, unum ipsum, unum quo-
que & μονάς, apud eundem Hermen-
tem idem sunt; ἡ γὰρ μονάς πάντων
δεχθή, καὶ ρίζα, ἐν ᾧ πάντα ἐστίν, Est
enim monas omnium principium, &
radix in omnibus existens. Monas ergo
cum principium sit, omnem numerum
continet, à nullo contenta, omnem nu-
merum generat, à nullo alio numero
genita. Unde non sine ratione ab Her-
mete μονάς πατρική, Monas paterna
dicitur. Si paterna est, ergo generat; at
quid? id nimirum, quod post ipsum
primum est natura, Duo videlicet.

Dyadem
monas

Zoroaster

Duo ergo ante omnia generat Monas;
Τὰ ἀπὸ ἐστὶ μονάς, ἢ δύο θυνά, protensa
est Monas, quæ duo generat, dicit Zo-
roaster; quam & Dyadem nominat apud

Patrem sedentem, δυὰς γὰρ καθίσταται, Dyas vero apud hunc sedet.

Monas itaque Dyadi juncta Triadem
constituit, quam ubique fulgere docet,
παντὶ γὰρ ἐν κόσμῳ λάμπει τριάς, ἥς
μονάς δεχθή, toto enim mundo Trias ful-
get, cujus Monas princeps est. Tota autem
hæc Monas, juxta eos in Trias principia
evadit, quia tria hæc unum principium
sunt: quæ mundo dominantur, ut
omnia eis serviant: ἀρχαὶς γὰρ τριῶν
ταῖς ὃ λάβοις δαλέουσιν ἅπαντα, tribus
enim hisce principiis accipias, servare omnia.
Hinc Monadem illam sæpe Patrem vocat
& primum principium, secundum vero

πατρικὸν νόον αὐτογένεθλον, paternam
mentem seipsa genitam, id est, potentiam
Patris, ut nominat his verbis, ἐδὲ ἐν τῇ
δυνάμει κλείσας ἰδίον πῦρ, Neque in
sua potentia clausit proprium ignem. Ter-
tium vero principium Mentem secun-
dam vocat, πάντα γὰρ διέλεσε
πατήρ, καὶ νῶ παρέδωκε δαυτέρῳ,
Omnia perfecit pater, & Menti tradidit se-
cundæ. Mentem vocat secundam, quia
illa αὐτογένεθλος per se & ex se geni-
ta est prima, estque terminus Fundi pa-
terni, ita tamen ut maneat in Fundo pa-
terni, μήτε ἀποθῆλθεν, ἀλλ' ἐμδρον ἐν
τῇ πατρικῇ βυσσῷ. Hanc præterea,
αὐτοργόν καὶ τῷ πυρὶ τεχνίτῳ κό-
σμος, καὶ ὁ νόος νόον, Ex se ipsa operan-
tem, & Mundi ignei artificem, Mentem
mentis, vocat. Τρισεγγιστος vero πάντων

Triseme-
gisti de Tri-
nitate sen-
tentiæ.

τῶν ὅλων, καὶ θεῶν, ὃ παγκύβη, ὃ δυνά-
μις, καὶ νόος, καὶ πνεῦμα, vocat, & in Uni-
tate Trinum his verbis asserit: Una sola
lux fuit, intellectualis ante lucem intel-
lectualem, & fuit semper Mens mentis
lucida, & nihil aliud fuit hujus Unio
quam Spiritus omnia connectens, sem-
per in se existens, αἰὲν τῷ ἑαυτοῦ νόῳ καὶ
φῶτι, καὶ πνεύματι πάντα περιέχων,
Semper sua mente, & luce & spiritu cun-
cta continens. Ubi sane per Mentem, Lu-
cem, Spiritum nihil aliud innuere vide-
tur,

tur, nisi Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum; Et hoc ita eum sentire expresse docet citato loco. Ex Mente, inquit, prima lucidum Verbum Filius Dei, idem cum Patre, & γὰρ διίσταται ἀπ' ἀλλήλων, ἐνωσις γὰρ τῶν ἡβίωσις. Neque enim distant à se invicem, sed

Trifac-
giti de
Mundi
Creatione
sententia.

unio eorum est vita. Et alibi quoque eam τῷ δημιουργῷ ὁμοῦσιν, id est Patri consubstantialem dixit; Mentem vero cum Verbo septem condidisse, ait, Rectores, qui sensibilem Mundum Circulis continent: Οἱ γὰρ λόγῳ ὃς αὐτῷ ὡς-ελθὼν παύλειος ὢν καὶ γόνιμος, ἐγονοείση φύσει ἐμπεσὼν τὸ γόνιμον ὕδωρ ἐγκυον ἐποίησε. Verbum enim ex eo procedens perfectissimum existens, in fecundam naturam decidens, generativam aquam gravidam fecit. Τὸν πάντα κόσμον ἐποίησεν ὁ δημιουργὸς ὁ πατήρ, & χερσὶν ἀλλὰ λόγῳ. Undersum fecit Mundum Conditor Pater, non manibus sed Verbo. Atque hæc sunt vetustissima omnium Sacrae Theologiae dogmata, à Zoroastre & Hermete (quos nos tamen in Obelisco Pamphilo confudimus) Mundo primævo propalata, ut proinde hanc doctrinam non immerito

Proclus.

Proclus θεοπαράδοτον, καὶ θεοδότον, à Deo traditam & datam asserat. Hanc SS. Patres nullo non tempore veluti ab hominibus Divino Spiritu afflatis erudatam admirati sunt; Orpheus deinde huius doctrinae illustratus splendore, & is Triadem hanc agnovit, quam Phænam, Uranum, Cronum, Unum Numen Tribus distinctum Nominibus asserit: Plato vero Tres Reges appellavit: & Theologia Ægyptiaca, à Platone oretentis tradita, ab Aristotele propalata, his verbis dicta confirmat: Ideo nos asserimus, quod Deus creavit Intellectum primum, & constituit eum Procreatorem aliarum rerum; creavit autem eum medio Verbo; quomodo? neque enim inter Deum & Intellectum aliud medium intercedit nisi Verbum, quod & fuit coagens Intellectus. Atque ex hisce Authoribus plerique Plato-

Orphei &
Platonis
de Trinitate
sententia.

Aristote-
les.

nici sequentium scientiarum suorum de Tribus principiis Tractatum occasionem sumpserunt: Uti Porphyrius, Plotinus, Iamblichus, Proclus, Syrianus, & Damascius; in quibus tamen inter se in Tribus hisce principiis dissenserunt, omnes tamen in hoc consensisse videntur, quod hæc Trias rerum omnium, & Mundi totius facerent principia seu Tres substantias Conditrices.

Platon-
corum de
Trinitate
sententia.

Sed quomodo primi isti, Theosophi ad eam ingenii illustrationem proveci fuerint, merito cuipiam mirum videri posset. Verum qui Nostra passim in hoc Opere tradita legerit, is facile à concepto dubio liberabitur. Cum enim Hermetem à Cananæa stirpe, & Abrahamo σύλγεον passim demonstraverimus, fieri non potuit, quin multa curiosum & omniscium Ingenium, ab iis de vera & recta Theologia, quam oretenus à Protoplasto profectam, & continua successione, usque ad Noënam derivatam habebant (inter quæ Divinae revelationis sacramenta non infimum erat, Sacrosanctæ Triadis Mysterium) expiscatum fuerit: quæ deinde variis Symbolorum involucris vestita, posteris tradiderit. Trinum hoc Sacrosanctæ Triadis Numen, omnes veteres Philosophi insuperabilem, incomprehensibilem, semper & ubique existentem, æternam, infinitam Potentiam & Mentem dixerunt, Ægyptios secuti. Insuperabilis Potentia est, quia infinita virtute pollet, ideoque comprehendi non potest. Ubique & semper existit, qui omnia implet infinita sua existentia. Hinc Orpheus, Qui omnes Mundi partes continet, generationis expers; & Virgilius, Iovis omnia plena. Cum itaque omnia vi sua impleat, omnibusque insit, vitam motumque præbendo singulis Mundi corporibus; hinc non sine ratione Dionysius eundem κόσμον, αἰετικόςμον, ὑπερεργόνιον, καὶ ὑπερέσινον, Mundanum, circumundanum, supramundanum, supercaelestem, & supersubstantialem, vocat; quem & Astrum, Solem, Ignem,

Platon-
corum de
Trinitate
sententia.

Dionysius
Arcopagita.

D 2

Aquam,

Aquam, Spiritum, Rorem, Nubem, Lapidem, Omnia existentia, & nihil existentium appellat, qui seipso omnia implens, omnia circumsonare facit.

Quod idem & *Aegyptii* fenserunt. Et ne quid occultioris venerationis deesse videretur, vel ipsas Statuas Numinum Tutelarium, reconditissimo Symbolorum ornatu adornabant, uti in duobus Simulacris B B paulo supra exposui. Velo *Midi* sacro Caput, ne quicquam nudi capitis capillorumque, quæ non nisi

Porph. de
Abstin.

superflua humani corporis excrementa sunt, teste *Porphyrio*, ideoque conspectu Numinis indigna rebantur, compareret, velabant; fascia qua *Osiridis* corpus ligatum credebant, strictim cingebant: Cæterum toto corpore nudæ, vel saltem uti supra diximus, ex lino tenuissimo contexto indusio sine ruga vestitæ, sub situ ingeniculationis spectantur: Quo habitu Mystico ad quod petebant adquirendum, nihil gratius, & ad Deum ligandum efficacius esse posse sibi imaginabantur. Symbolum Altaris in capite gestant, quo Divini Numinis cultum occulte adumbrabant, & quo in

Cur Numi-
as velo,
cingulo,
et sub in-
genicula-
tionis situ
spectantur.

Quid Alta-
ris figura
quæ capite
gestantur.

Hieroglyphicis nil magis obvium; id supra caput ponebant, ut juxta Divini Numinis Intellectuales notiones, Sacra debere fieri innuerent; manu in altum unoque digito extenso, silentii nota, quo neque sacra, neque Dei Nomen publicari debere notabant; quin vel ipse *Pythagoras* assiduus *Aegyptiorum* sectator, & *Plato* in secunda Epistola ad *Dionysium* expresse de non vulgandis sacris Divinarum rerum cultores monet; qua de re mox ipsa *Platonis* verba adferam.

Animi
purgatio in
quo consistat.

Consistit autem hæc animorum purgatio non solum in vitiis ab animis expulsiōe, verum etiam in convenienti Mysteriorum taciturnitate. Secreta enim Philosophiæ non omnibus sunt divulganda. Vulgariū etenim animarum oculi nequeunt radios Divinitatis sufferre, ut dicebat *Melissus*. Ob id *Pythagoras* æque impios & injustos putabat, qui Sapientiæ dona eis, qui ne per somnium

Melissus.
Pythago-
ras.

quidem mundati purgatique essent animis, communia fecissent; illos quoque qui *Eleusinae* Deæ mysteria profanis exposuissent. Non enim fas est quibusvis offerre, quæ tantis laboribus comparata servantur. Quod & *Christus* Dominus docuit dicens, Non esse dandum sanctum canibus, nec projiciendas margaritas ante porcos, *Matthæi* 7. Hanc ob causam *Hipparchum* *Pythagoricum* ferunt accusatum & expulsum ex Schola, & propter ipsum tanquam propter mortuum *Diis* factam esse Columnam, quod aperte scripsisset decreta *Pythagoræ*, quæ ipse semper celaverat, ut testis est *Clemens lib. 3 Stromatum*, & *Nazianzenus in Epistola ad Nisenum*, nec non *Cantherus lib. primo Variarum Lectionum*, cap. 12. Quin etiam & *Plato* in Epistola secunda ad *Dionysium* idem asseverat, quo in loco de non vulganda omnibus sapientia, & de habenda animi purgatione luculenter differit: Ait enim *Investigationem Divinorum non recte factam, id est, non debitis tum purgationis, tum disciplinarian gradibus instructam, malorum omnium esse causam; quod videlicet qui sic investigant Deum, tandem eo perveniant, ut vel negent Deum esse, vel de eo affirmant quæ non sunt Dei. Sic ille. Hæc de causa Pythagoras, quem Plato in omnibus veneratur, sacra doctrinarum Mysteria ab exactissima Mentis expiatione exordiebatur, & Plato similiter præcipit, ne arcana effervantur in vulgum, ne Vulgus accepta perverse vel contemnat, vel incidat in errores. Arcana autem Deitatis tutius ibidem censet verbis committenda quam literis, literæ namque cuius communia faciunt. Quibus verbis *Plato antiquam Iudeorum consuetudinem* secutus videtur, qui Mysticum Legis sensum ab ipso Deo per *Mossem* non tam literis traditum, quam animis commendatum asseverant. *Pythagorici* certe id observabant, & *Pythagoras* ipse publicè vetuit Philosophari, ut Author est *Lyfias in Epistola ad Hipparchum*. Quinima Damæ filiz suæ propositis monumentis, ea cuius extra familiam tradere vetuit.*

Mysteria
Divina sunt
celanda.

Clemens.
Nazian-
zenus.
Cantherus.

Plato.

Illa

Illa vero cum multis pecuniis vendere hujuscemodi libros posset, noluit, sed egestatem & parentis mandatum auro potius esse & antiquius judicavit. Ajunt autem eandem morituram *Bistalie* filiae suae hoc idem praeceptum dedisse; atque id omne, ne *Deitatis Mysteria* omnibus communia fierent. Quin vel ipsi Sacerdotes Hieromystae seu sacrorum rituum praesides sacris instituti caerimoniis, eodem prorsus habitu, eadem ratione & modo sua Sacra instituebant. Lege quae de hisce singulis quam uber-

rime tradidimus in 3. *Tomo Oedipi, Syntagmate de Theologia Aegyptiorum, & in primo Tomo de Origine superstitionis Aegyptiacae, Syntag. 3.* Nec non in *ultima Oedipi anacephaleosi*, aliisque innumeris locis quam diffusissime de talibus egimus. Porro ante & Columnas habebant *Hieroglyphicas* praenotatas, quibus Symbolis ad Divinum Numen analogis, non literali sed Ideali sensu, Deum sollicitari arbitrabantur. de quarum expositione in sequentibus.

C A P U T I V.

Interpretatio Simulacrorum quae Mumiae affuta adscribuntur.

Dixi supremum Numen *Hempta*, quem *Plutarchus Emet* corrupte dicit, varios secum tenere in Mundana Oeconomia administranda Affeclas, atque ex hisce, hos quatuor praecipuos veluti Consiliarios, quos *Graeci* Genios, *Aegyptii*, *Hemphthai* Numinis Stipatores, & ad mandata ejus exequenda promptissimos Nuncios vocant; quorum *primus Horus*, sub Pueri forma, Mundi sensibilis geniale Numen notat, & signatur litera E. *Secundus* litera F signatus *ⲭⲱⲛⲉⲛⲟⲩⲱⲡ*, Caninâ facie conspicuus, vigilantissimum *Anubica* seu *Hermetica*, quem *Anubin* vocant, Oeconomiae praesidem refert. *Tertius* sub vultu Accipitrino, quem *Thaustian* vocant, Cornu pariter *Hammonis* insignitus; quò Solarem calorem, & inde in Mundo inferiori foecunditatem notabant. *Quartum* Leonino vultu formidabile, *Momphta*, id est, *Hylæi* Mundi seu totius Humidae naturae praesidem notat. Humida quidem Natura per hydroschema signabatur, cujus hoc *Hieroglyphicum* ex fluxu Aquae indigitatur, & in omnibus *Hieroglyphicis* nil eo frequentius cernitur.

Atque haec sunt praecipua Numinis

supremi Archetypi Affeclae, quorum Schemata in 4. lateribus *Obeliscorum* inserebant Symbolis paulo post explicandis; Hæc in omnibus monumentis passim obvia spectantur; hæc *Mumiarum* Involutris affuebantur, quemadmodum videre est tum in hoc praesenti *Mumiae* hierogrammatismo, tum in aliis *Mumiis* paulo post adducendis. Atque hæc Numina circumposita *Mumiis*, censebantur esse potentia ad conservanda Corpora contra omnem *Typhoniae* potestatis violentiam remedia. Sicuti igitur in praesenti *Mumia* affuta vel depicta cernuntur; ita in aliis quoque ex *Aegypto* in *Europam* à diversis ad me allatis *Mumiis*, signatis literis F G, F G figuris sol., hæc eadem *Hieroglyphica* paucis immutatis obviam fiunt. Deinde in *figura* hic apposita eisdem Supremi Numinis Affeclas, non tamen reticulato habitu, sub figura Humana, Canina, Accipitrina & Leonina una cum Globo alato, Divini Numinis symbolo, in Adyto quodam conspicies; & *infra Figura III.* Ritus & Caerimoniae, quibus ad Numina atrahenda in Adytis utebantur, luculenter apparent. Vides eisdem qua-

Adytum
Ornatus.

Sacerdotum
lima ve-
stes.

Mumia-
rum Theca
five Capsa
Hierogly-
phicis or-
nata.

tuor Genios *Horum*, *Anubim*, *Osirim*, & *Mophta* supplicantes Numini Supremo, per Alatos globos indicatos, & in medio quoque eundem *Horum* Cidari in capite vestitum, manibus Lituo & Scutica instructum, quibus veluti Averruncativis symbolis *Typhonia* vis adversa consistere non poterat, Supremi Numinis timore perculsa. Sequitur deinde *Adytum*, undique & undique solito *Hieroglyphicorum* ornatu conspicuum: in quo Sacra sua peragebant Sacerdotes, linea veste induti, *Osiri* & *Isi*, illi Tutulo, huic Serpentero globo conspicuis, subtili habitu corporis ab omni superfluitate liberi. Quæ omnia profecuti sumus in *Oedipi variis locis*. Verum cum singulorum horum Numinum habitum Mysticum jam in *precedentibus* exposuerim, hic iis non immorabor. Vide paulo ante allegatam *Mumiam* A fol. in capsula medicati corporis, olim ex *Hollandia* ad me missam: in qua è regione G F reperies eadem Numina, partim sub formâ genuflexorum, partim recto situ stantium: in cujus pectore, uti in *Gallicana*, varii Circulorum seu Zonarum ordines cernuntur, quibus Coelestes Zonæ indigitabantur, uti diximus. Hæc eadem in sequentis *Mumie Schematismo* olim à Magno *Etruriæ* Duce ad me transmissio reperiuntur. Sed ut hæc melius intelligantur, Myſteria sub iis abscondita pandam.

Nota hic Lector duo considerari posse in *Mumiarum* constitutione, *primò* Thecas seu Capsas, quibus Corpora variis *Hieroglyphicis* insignita reponebantur: Deinde ipsam *Mumiarum* multiplici fasciarum involucri vestitarum Substantiam: hæc uti omni *Hieroglyphico* apparatu destituta, ita interior tum Capsarum, tum *Mumiarum* Ornatus solus *hieroglyphicis* splendet. Prior Capsula scilicet exteriora involutæ *Mumie* ornamenta colorum refert: Nam, ut *supra* ex *Diodoro* probatum fuit, singulis defunctis Capsula parabatur, pro qualitate & conditione hominum minoris vel majoris pretii, quæ semper aut Numi-

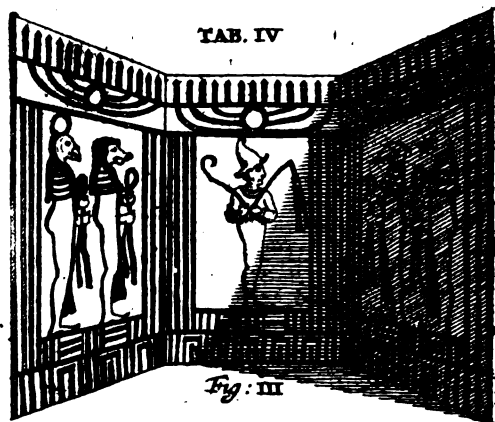

Fig. III

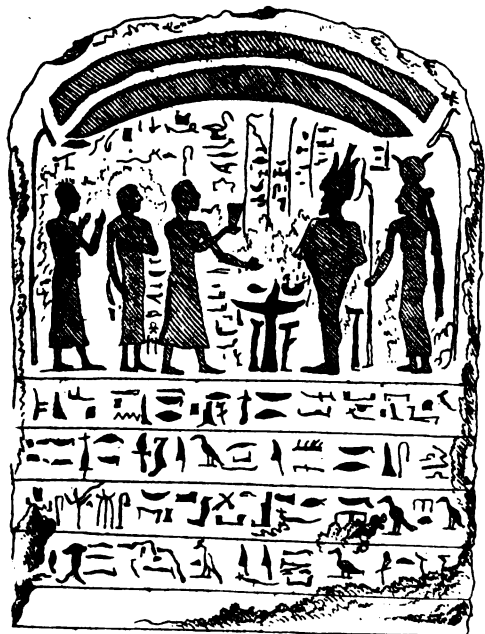
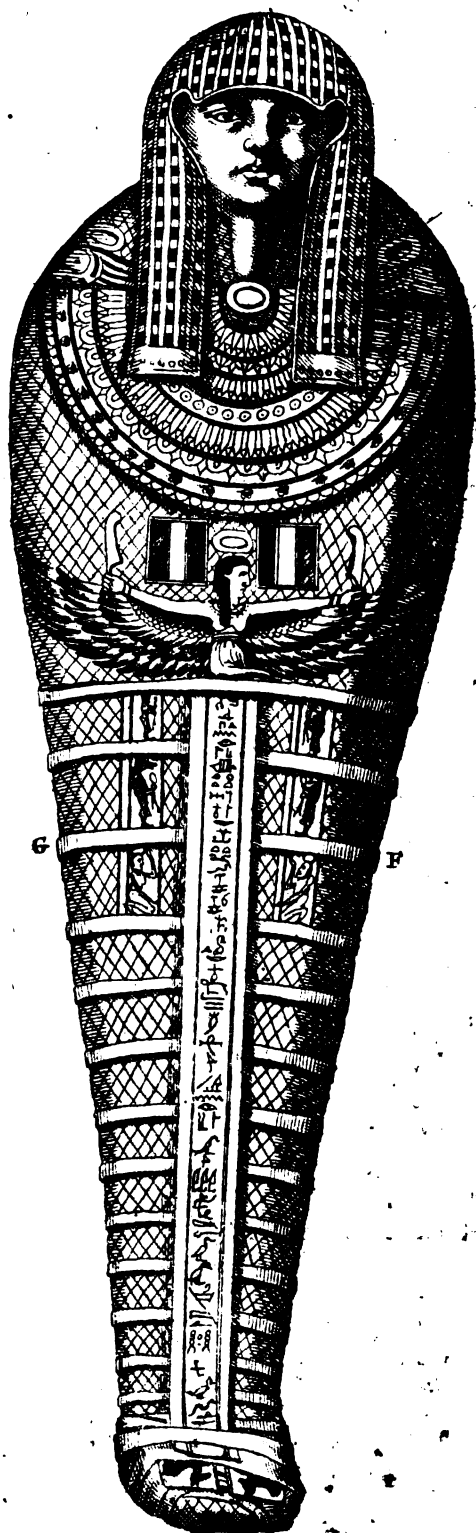

Fig. IV

nis, cujus custodiæ tradebatur, effigiem referebat, uti in primo *Figure præsentis* Schematismo patet. Ubi vides Fœminæ imaginem velo polymito, & vario striarum ordine veluti Phrygio quodam opere contexto spectabilem, cujus pectus variis Circularibus limbis visendum; infra quos figura Fœminea extensis brachiis, cujus manus utraque Penna instructa est; sequitur deinde trinus Alarum ordo; reliquum corpus turbinato ductu in varias Zonas reticulato opere, & proportionata diminutione distributum, abit: in cujus medio Columnarum discrimen *Hieroglyphicis* symbolis refertum descendit, & altrinsecus F & G eadem supradicta sex Numinum Schemata ponuntur. Sed quidnam tam mysticus Apparatus sibi velit exponamus.

Figura fœminæ *Isidem* refert, unâ cum

Hieroglyphica Mumiarum
Tabula IY.
Nardiana.

cum *Apotropæis* Numinibus, uti *Peplum* variegatum, sine quo nunquam cernitur, sat superque demonstrat. *Septem limbi* Circulares, quibus pectus ornatur, septem Orbis seu Zonas cœlestes notant, in quarum receptacula animam migraturam putabant. Ultimus Limbus plenus est *phallis* oculatis, & notat Cœlestē firmamentum geneticarum ra-

tionum Ideis refertum, quas per reliquos Orbes usque ad Terram, quæ per *Circellum* aptè notatur, transmittit. Totum Corpus *reticulato* amictu, & *turbinato* ductu versus Inferiora descendit; quo indicatur, Naturam occultis & subtilibus rationibus veluti implicari, & perplexam reddi inaccessamque. Figura verò infra limbos constituta *Lyngem*, cujus *Isis* ministra est, sive *Fundum paternum* ex tribus Triadibus compositum notat: quæ quidem apte per *trium Alarum* ordinem, id est, diversos Intelligentiarum choros (uti in *Theologia Egyptiorum* docuimus) signatur, quibus universum Mundum administrat. Brachiis extensis cum reliquo corpore *Crucem* exprimit, qua in omnia Mundi membra *Influxus* significatur; *Pennam* utraque manu tenet, ad *Celeritatem* operationum ostendendam; *Ubere* tumet, quia Genitalibus principiis foeta est; *Sedet*, quia Dominium in omnia habet; *Circulum* in capite gestat, quia Divinorum maximum; *Isidis* pectori insidet, quia in Natura rerum, quæ *Isis* est, maxime se spectandam præbet. Infra hanc intra tres Zonas sex *Aererrunca* Numina ponuntur, quorum custodiæ ac Tutelæ corpus commissum est, uti *laquei*, quos manibus tenent, quibus aduersarum Potestatum vim ligare dicuntur, monstrant. Quorum prius sub forma pueri *Horum* notat, secundum sub forma Canina *Anubin*, tertium ingeniculatum, *Nemptim*; quartum Cynocephalum, sive *Isin* Lunarem sub forma Cercopitheci refert; quintum sub forma Accipitris, *Osirin*; sextum pariter ingeniculatum *Arverin* significat. Atque hæc sunt Numina, quæ Animarum per Zonas translationem perficiunt; ut proinde in omnibus fere *Manus* ea de causa depicta cernantur. Hisce enim *Symbolis* ea defunctis propitiâ reddi, & ad tuenda corpora quadantenus anxie allici existimabant. Limbus vero *Hieroglyphicis* intermediis *Hymnos* seu *Adiurationem* continet, quibus ad Corporum tutelam dicta Numina compellere se posse credebant; quæ hic

Lyngis
ministra
Isis
Fundum
Paternum

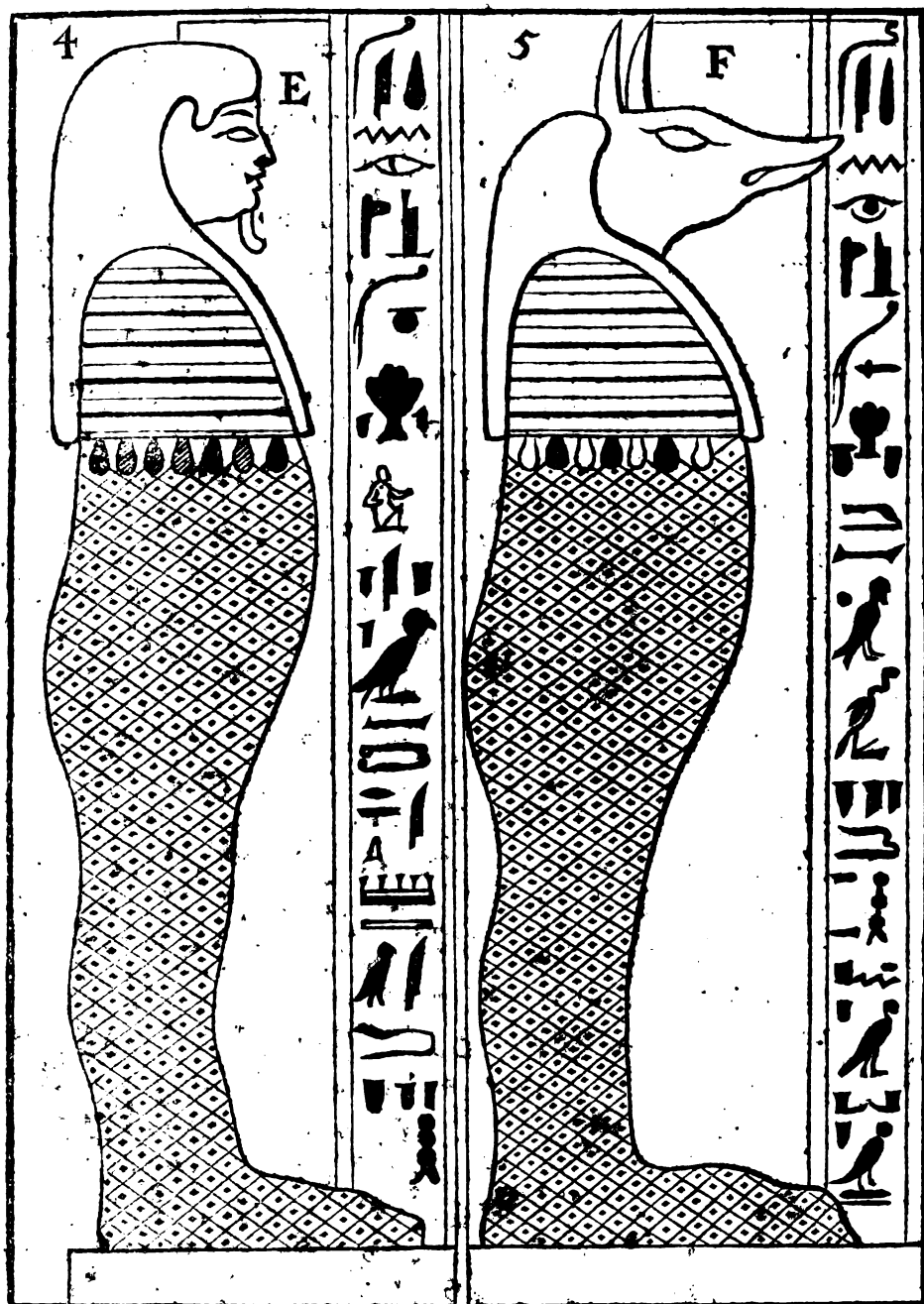
Nephtis

hic libenter symbolatim explicarem, si fideliter essent incisa; verum cum hæc in sequentibus distinctius exhibituri simus, eo Lectorem remittimus.

Alteram formam Operculi secunda Figura Tabulæ exhibet, & est Cista li-

gnea, *Hieroglyphicis* vacua, nisi quod Foemineum vultum cum velato capite monstret; intra quam ponebatur fasciis involutum cadaver, conditumque uti in *Figuris* supra positis patet.

Sed jam quid Mysticus hic habitus

Horus
daister qui.

significet, ostendamus. Prima Figura signata littera E, sub Humana forma *Horum* notat, *Osiridis* filium, mystice, Sensibilis Mundi geniale Numen. Sub pueri forma pingitur, quia Mundus perpetuis alterationibus, generationibus & corruptionibus obnoxius quotidie & quotannis quadantenus renascitur ac rejuvenescit. Quid *Zone*, quid *Reticulatus* habitus, quo involvitur, sibi ve-

lint, jam dictum fuit. Nota vero sub miento existens *Persee folium* est, quod, teste *Horo*, Linguam ob similitudinem *Horus* notat, & linguam foras extensam ex imo cordis (cujus *Persee fructus* symbolum est) per guttur propagatam occulte significat: quo innuebant Numen in Oraculorum consultatione, ad responsa quærentibus danda promptum: & fere semper *Apotropæis Geniis* appicta vide-

videtur. Cum enim Numen Supremum lingua non utatur materiali, eandem in Simulacris, quæ à Diis per magicos attractus animari videbantur, ex tam finxere; quæ omnia pulchre descripta habentur apud Hieronym. Alexandr. in Tabule Heliacæ expositione.

Hieron. Alexand.

Secundum Schema F Numen $\kappa\nu\nu\omicron\mu\omicron\varsigma\phi\omicron\nu$, id est, Canino capite expressum, denotat Anubin, seu Mercuriale Numen, quem præter inventionem rerum, custodem quoque Mumiarum sive animarum ad feliciorum coelestium Zonarum, quæ per Circulos sigillis signatos notabantur, vitam possidendam Ductorem censebant: quæ sane pulchre exprimuntur Oedipi Tomo III, in Tabula Bemina seu Mensa Isiaca, auctoritate Macrobi: ubi litera D Canis sedentis figuram cum sistro exprimit: qui quidem eo loco nihil aliud notat, quam Horizontis lumine Solari destituti, sive Portæ magnæ Occiduae Custodem. Ad stipulatur hæc Plutarchus lib. de Osir. & Iside: Circulus, inquit, finiens, quem Horizontem vocant, Anubis est: & non immerito Cani comparatur, eo quod Cælo Terraque polleat: & in hac significatione eandem apud Ægyptios vim habere videtur.

Macrobius.

Canis sedentis figura. Plutarchus.

Anubis apud Ægyptios idem quod Hecate apud Græcos.

Anubis, quam apud Græcos Hecate. Sistrum impositum habet, Typhonie malignitatis sive $\alpha\nu\lambda\theta\epsilon\alpha$ Dæmonis, quem sonitus Sistri profligare dicitur, symbolum, uti alibi ample expositum fuit; huius enim vigilantia Horus Sol, id est, Harmonia & $\delta\nu\alpha\rho\alpha\sigma\iota\alpha$ Mundi sensibilis (quam Figura E in Oedipo loco paulo ante allegato exprimit, & patet idem ex supra dictis) in suæ perfectionis statu conservatur.

Quæ eadem exprimit in Tabula illa Bemina Anubis $\alpha\nu\delta\rho\kappa\iota\omega\omicron\mu\omicron\varsigma\phi\omicron$, Canina facie transformatus, qui manibus pendulis efficaciter contractis, in capite Globum cum Serpente ex eo emergente & pennâ Ibis eidem superposita, gestans, Portæ Occiduae adstât: quæ quidem nihil aliud, quam Anubidis in utriusque Horizontis confinio, Vigilantiam notant,

ex cuius efficaci operatione, inferioris Mundi Oeconomia conservatur, & Typhon in absentia Solis omnia maligna attentans, id est, Crocodilea Typhonis vis Ibis penna veluti sideratur & extinguitur. Hanc ob causam Ægyptii, Horo teste, foribus templorum simulacra Anubidis, veluti Sacrorum, Deorumque Osiridis & Isis Custodis, admovebant. Vide quam aptè id in citata Tabula, figura Anubidis Cynocephali, Aræ seu columnæ impositi, & ad Magnam Occidui Solis portam veluti vigilantis, Typus exprimat: ut hinc proinde suam ille Hecatinus Cerberus apud Græcos & Chaldaeos, originem invenerit.

Horus.

Sequitur 3. Schema H simili prioribus habitu vestitum, nisi quod capite $\iota\epsilon\rho\chi\omicron\mu\omicron\varsigma\phi\omicron\nu$ exprimat, id est, Accipitrinum rostrum exhibeat, censeturque esse Solare Numen, uno Hammonis cornu conspicuum, quo Solaris caloris vis in hy læo Mundo fecunditatem notant. Nam, teste Hermæ apud Eusebium, $\delta\ \Theta\epsilon\omicron\varsigma\ \tau\omega\ \kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\omega\ \tau\omicron\ \iota\epsilon\rho\chi\omicron\mu\omicron\varsigma\phi\omicron\ \epsilon\chi\epsilon\iota$, Deus caput Accipitris habet. Verum cum hæc omnia in numeris locis in Oedipo exposita sint, ad illa Lectorem remittimus.

Trismegistus. Eusebius.

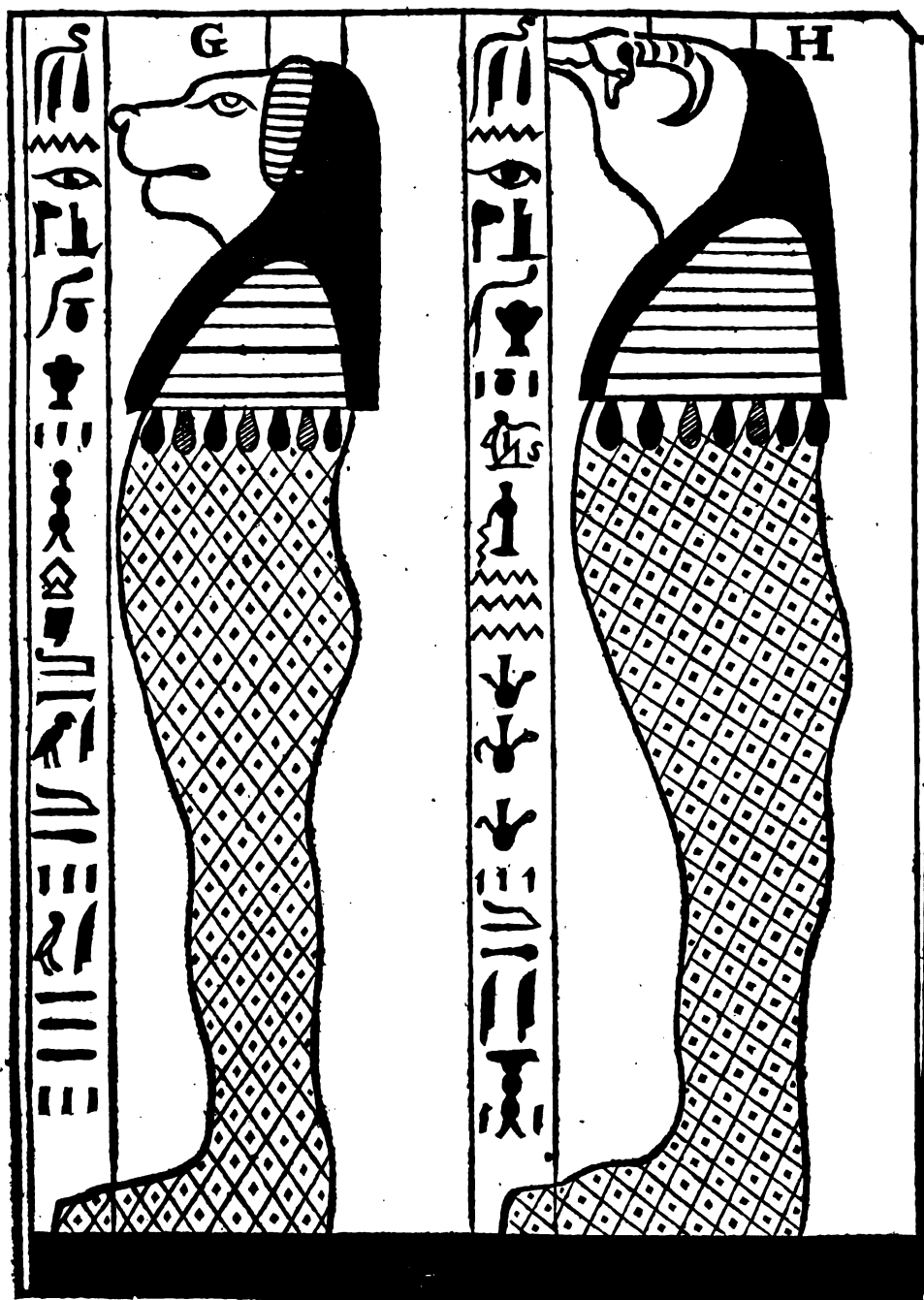
Sequitur quartum Schema G $\lambda\epsilon\omicron\nu\tau\omicron\mu\omicron\varsigma\phi\omicron\nu$ Leonino capite insigni Numen, quod Ægyptii à dominio humidæ naturæ, Mophia vocant; Mystæ quoque Canub, id est Canopum Ægyptiacâ linguâ indignant.

In urbe Canopo Oraculum fuisse celeberrimum Pausanias refert, ad quod undique confluebant de rebus futuris consulturi Ægyptii, & de Canopo Plutarchus, $\chi\gamma\ \delta\ \rho\omicron\nu\lambda\iota\kappa\omicron\varsigma\ \eta\epsilon\rho\alpha\kappa\lambda\epsilon\iota\tau\omicron\varsigma\ \tau\omicron\ \chi\rho\eta\sigma\eta\mu\epsilon\nu\ \epsilon\nu\ \kappa\alpha\nu\omicron\pi\omega\ \pi\lambda\epsilon\tau\epsilon\nu\ \eta\gamma\epsilon\mu\epsilon\nu\ \epsilon\nu\alpha\iota$, id est, Et Ponticus Heracitus Oraculum in Canopo Plutonis fuisse existimat. Plutonem autem Græcorum cum Serapide Ægyptiorum passim confundi, multis jam locis dictum fuit. Serapidem autem & Canubum eundem esse inde patet, quod quem Ægyptii communi voce Serapim, cum Sacerdotes & Mystæ ar-

Oraculum in Urbe Canopo Ægyptii. Pausanias. Plutarchus.

Serapis & Canub idem.

E cano

cano nomine *κάνωβ* dicunt, quasi diceret, *Subterraneum aquarum Numen*. Et quoniam *Aqua* Igneis spiritibus fecundatam vim obtinere non potest; hinc dictum Numen Igneo cultu prosequerentur, uti ex Statua in *iconismo Canoporum ultimo Tomo Oedipi, Syntag. de Canapis*, satis apparet, quæ Pileum in *Cucurbitæ* formam adaptatum portat, signum Humoris abundantiae, cui præest: præterea *amictu simplici* & nullis rugarum plicis asperato induitur, quo Simplicis Elementi ratio exprimitur. Manu dextra *flammam* eventilare videtur, quo Ignea portio, quæ Aquis Numinis beneficio inferitur no-

tatur, utpote sine qua rerum generatio effectum suum non sortiatur. Cultum vero Igneum eidem exhibendum *lucerna* apposita notat; Universum vero sua virtute Calido-humidâ ad vitam rebus omnibus concedendam pervadere, *hexagona figura* Abaci impressa lateribus abunde docet, quod Universi Elementaris *symbolum* esse in *Arithmetica* ostendimus: & confirmat quod Oraculum *Serapidis* de seipso dicit, teste *Opfopœo* fol. 69 in lib. de Oraculis:

Σφαδρὴ μὲν κ' δῶμα Θεῶ κατὰ
λάμπεται αὐγή·

Η'λθ'ε

Opfopœus.

Ἦλθε γὰρ, ὠπθόλησε μέγας
Θεός, εἶδεν ἐμεῖο
Κάρτε ἀμαιμάκετον, λαμπρόνα
Φλογμοτύραννον,
Βόσρυχον ἐκ κεφαλῆς νεάτης, χα-
ρμποῖσι μετώποις
Ἀμφὶς ἰανόμῃρον, πλοχμοῖς δ' ἱε-
ροῖσι γυρεῖς.

*Clara quidem per domum Dei splendet
lux:
Venit enim, occurrit magnus Deus,
vidit meum
Robur inexrughabile, lampadem uren-
tem Tyrannos,
Cincinnatum ex capite summo, jucundo
vultu
Undique exhilaratum, cirrisque sacris
menti.*

Canubi-
cum Nu-
men e-
stimum
maximum.
Suidas.

Opso-
peus.

*Canubicum vero Numen, teste Suida,
omnium Deorum maximum habeba-
tur, eò quòd quaecunque in cætera Æ-
gypto Numina essent, in hoc uno exhi-
berentur, quemadmodum de se ipso lo-
quitur per Oraculum teste Opsopæo in
Oraculis Veterum, fol. 7.*

Ἡλιος, Ὠρεος, Ὀσειρ, Ἀναξ,
Διόνυσος, Ἀπόλλων,
Ὠρῶν καὶ καιρῶν ταμίης, ἀνέμων δ'
καὶ ὁμβρῶν.
Ἡὲς ὁ νυκτὸς πολυάστερος ὠία
νωμῆρ,
Ζαφλεγέων ἀστρων βασιλδὺς, ἡδὲ
ἀθάνατον πῦρ.

*Ego Sol, Horus, Osiris, Rex, Bac-
chus, Apollo,
Tempestatum & temporum promus,
ventorum & imbrum:
Auroræ & noctis multum stellata ha-
benas regens,
Valde flammantium astrorum rex, &
immortalis ignis.*

Υἱὸν πολύγονον κολπῆς γαίης
διαπείρων,
Αὐτοφυῆς, ἀδίδακτος, ἀμήτωρ, ἀσυ-
φελικτος,
Ὀνομα μηδὲ λόγῳ χωρέμῃον,
ἐν πυρὶ ναίων
Τετὶ Θεός· μικρὰ δ' Θεὸς μερὶς ἀγ-
γελοι ἡμεῖς.

*Aqua liquor omnigenis seminibus refer-
tus, & sinus terra penetrans,
Ex se ipso ortus, à nemine doctus, sine
matre, inconcussus,
Nomen ne verbo quidem capiendum, in
igne habitans:
Hoc Deus est: Modica autem Dei
portio Angeli nos.*

*Hæc itaque sunt quatuor præcipua Æ-
gypti Numina, singula Velo sacro & re-
ticulato habitu sine ullius exititii mem-
bri expressione veluti involuta: notant
latentis Divinitatis abditam & inacces-
sam naturam, uti in præcedentibus dixi-
mus. Quibus symbolis, veluti Supremo
Numini congruis id ad ipsorum votis
obsecundandum fortius allici arbitra-
bantur. Unde & in Adytis eo sane mo-
do, quo in Mumiis expressa sunt, ea de-
pingebantur, ut sequens Schema docet.*

*Vides in Adyto trilatere in medio
Numen, lituo & scutica instructum, cu-
jus Figuram habes fol. 29 numero IIII
signatam simili circumstantium quatuor
è lateribus Numinum forma; & ut uno
verbo plura concludam ἀνδρ-κνω-
ισρακο-λεοντομόρφῳ figura exhibita:
quæ prorsus eadem cum Gallicana Mu-
mia sunt: una cum Globo alato singulis
lateribus supra inscripto: sunt enim, uti
Porphyrus dicit, veluti excubitores &
custodes funeris, & animarum post re-
cepta corpora in Zonam illis congruam
transportatores.*

Porphy-
rius.

CAPUT V.

De Cærimoniis, quibus & *Mumias* & *Affec-
clas Mumiæ Statuas*, ad *Oracula con-
stituenda* adornabant.

§. I.

De Oraculis & Polymantia ab Hieromantis
ad attractionem Numinum inventa.

*Mens hu-
mana sem-
per appetit
Summum
bonum.*

*Bona cor-
poris & bo-
na animi.*

Humana mens, uti perpetuo de-
sideriorum æstu agitur, ita bo-
norum quæ desiderat, perpetua
spe vivit, & dum spirat, sine intermis-
sione sperat, videlicet *summum* aliquod
& præstantissimum *bonum*; quod cum
extra *Deum Opt. Max.* dari non possit,
hinc perpetua anxietate, curâ, doloribus,
& laboribus involvitur, & veluti *Ocea-
nus* quidam decumanis fluctibus agita-
tus, in perpetua inquietudine versatur.
Est autem *duplex boni ratio*, circa quam
omnes hominum machinationes, o-
mnis veluti in cardine quodam volvi-
tur industria, *bona* videlicet *corporis* &
animi. *Bona corporis* sunt Pulchritudo,
perfecta corporis Sanitas, & voluptas;
quæ cum vel sine rerum ad vitam ho-
neste instituendam necessariorum pos-
sessione non conservari, vel sine Divi-
tiis obtineri non possint, mirum non
est, tantam omnium Mortalium *auri
famem* esse, tantum in divitiis acquiren-
dis studium. Harum enim possessione
mox omnium bonorum ubertate se re-
pletum iri confidunt, omnium ærumna-
rum expertes. Quia tamen & hæc mi-
nime hominem satiant, hinc *bona animi*
corporeis conjuncta desiderant, cujus-
modi sunt Scientiæ, Honores, Dignita-
tes, Potentia: quæ omnia cum incer-
tos in tam instabili fortunæ rota exitus
fortiantur, inde est quod plurimi in
impenetrabili futurarum rerum suarum
statu incerti, & inter spem metumque

fluctuantes, tanto studio futurorum
scientiam appetant, ut ex ea videlicet
addiscant, *quid de se futurum sit*, & an de
bonis illis recensitis solidum quiddam
sibi promittere possint.

*Futuro-
rum scien-
tiam appetit
homo.*

Novit id humani generis hostis dia-
bolus, & callidus dolorum architectus;
qui tam multiplices pedicas pandit, quam
multiplices sunt humanarum machina-
tionum appetitus: ut tandem *sub spe
scientiæ futurorum* homines adoriatur,
adortos irretiat, penitusque sui juris fa-
ciat. Sunt autem *duo* potissimum *retia*,
Astrologia & *Polymantia*. Priori docet *for-
tem*, quam quisque à primo nativitatæ suæ
puncto *nactus est* ad bonam vel ini-
quam fortunam; posteriori, veluti sub
quodam naturalium causarum vela-
mento, *varias divinationum species exhi-
bet*, quibus incauti, dum *bonum* prose-
qui, vitare *malum* inconsultius appetunt,
æterni boni possessione merito privan-
tur. Has itaque artes primus in orbem,
magistro diabolo, introduxit *Cham Noë-
mides*; quas *Ægyptii* à *Chamo* instructi
veluti hæreditate quadam traditas in
universum Mundum transfuderunt. At-
que de *Astrologia* eorum ample in II.
part. Oedipi dictum fuit; de *Divinationi-
bus*, earumque Origine, *Oraculorumque*
rationibus porro dicendum nobis restat.

*Astrolo-
gia & Po-
lymantia
Demon ho-
mines deci-
pit.*

*Cham pri-
mus intro-
duxit A-
strolo-
giam &
Polyman-
tiam.*

Ægyptii itaque, doctore *Mercurio* pu-
tabant, præter Deos Cœlestes, Naturas
quasdam homines inter & illos medias
reperiri, quas *Angelos*, *Dæmones*, vel *Ge-
nios*

*Genios
Ægyptii
colebant.*

nios aut *Terrenos Deos* appellabant; quibus omnium *Oraculorum* ortus, & interitus causam attribuebant; adeoque *Oracula* tam diu durare, quam diu dicti *Genii* in *Statuis*, quæ *Oracula* fundebant, morarentur; eademque perire, cum *Simulacra* à *Geniis* seu *Dæmonibus* destituerentur. Hosce verò *Genios* regionem inter *Cælum* & *Terram* interjectam incolere atque ex herbis, lapidibus, aromatibus, aliisque terrestribus materiis vim *Divinitatis* naturalem in se continentibus constare asserebant; & uti prope nos habitantes, nobis amica cognitione jungi, atque amore singulari erga humanum genus affici, ita hominibus prout illorum natura fert, variis diversisque modis auxiliari putabantur, fortibus futura prædicendo, aliaque ad nos pertinentia curando. Quocirca in *Statuas* quoque ab iis ritè instructas ingrediebantur, & ex illis responsa consulentibus dabant, multosque in annos in iis morabantur, tanto libentius quanto *Statue* ex materia iis congruentiori factæ essent; & quanto eos *Sacrificiis*, *Hymnis*, *Laudibus* & *Harmoniis*, veluti unicus *Geniorum* illorum illecebris, magis placabant, tantò eos facilius sibi obsecundaturos credebant.

Quæ quidem ita se habere, copiosè docet *Hermes* in *Pimandro*, causamque assignat, Cur tanta in *Dæmones* *Genios*que potestate polleat homo, & cur ejus dominio tam facile se submittant: Cum enim, inquit, *Homo animal sit venerandum*, magnumque *Mundi miraculum* ex omni nature miscella constitutum; cælesti, terrena, mortali, immortalis, *Inferioribus Superioribusque junctum sit*; parte quidem quæ ex anima, sensu, spiritu & ratione constat, *Divinis*; parte quæ ex igne, aëre, aqua, terraque conficitur, *Sublunaribus*; sit, ut cum se ipsum ob eas res quas mortalis portio appetit, cupiditatibus animo à corpore veluti abstracto separat, veluti in divinam quandam essentiam transformatus, vel *Cælitibus præstantior*, vel dignitate par evadat; eamque potestatis plenitudinem acquirat, ut quemadmodum *Deus Cælestium Deorum*

effector est: ita *Homo Deos illos qui terrenis affiguntur habitationibus*, efficere possit, *Statuas videlicet animatas sensu & spiritu plenas, præsciasque futurorum*. Quæ quidem *Mercurius* in *Pimandro* fusius prosequitur. His subjungit quoque, *proavos suos perfectam Cælestis Dei notitiam non habuisse; cognito enim Deo, Deos terrenos non curassent; sed uti incertos de illo, ita à Divina religione valde aberrantes artem, quâ Deos efficerent excogitasse, Statuasque extruxisse, in easque, cum ipsi animas creare non possent, Dæmonum vel Angelorum animas evocasse: quæ quidem vocatæ advenerunt, tum quia horum hominum magna vis erat, tum quia Angeli & Dæmones tantam cognitionem cum hominibus habent, ut ad obsequium eorum propria naturâ traherentur*. Atque hæc est *Mercurii* de *Oraculis* sententia, quam ex *Pimandro* exceptam paucis explicandam duximus; cætera quæ amplius prosequitur in citato loco lector videat: ubi & causas defitionis *Oraculorum* magnis tenebris involutus, impiè explicat.

Nam *Oracula* defutura pronunciat, quando homines religionis expertes impii evadent; neque enim tunc *Idola* colent, neque ea fabricabunt, neque in illis animas *Dæmonum* introducere valebunt; *Dæmones* verò cum se neglectos viderint, ab antiquis etiam *Statuis* decedent. Ubi *Oraculorum* defectum, hominum vitiis & dæmonum indignationi potius quam *Divinæ* potentie adscribit.

Rectius sane, tametsi impii, *Porphyrus* & *Plutarchus*; quorum uterque causam defitionis *Oraculorum* in Christianam Religionem conjicit: ille quoque verbis apertis fatetur, *Mortales* ex quo *JESUS* colitur, nullam ex *Diis* utilitatem sensisse. Non igitur humanæ industriæ defectu, aut negligentia *Oracula* defierunt; sed unigeniti *Filii Dei* in terram adventus unica causa fuit, quo depulsa tenebrarum potestate, viribusque quibus humanum genus fallere solebant *Dæmones*, ademptis, æterna *Mundo* veritas illuxit. Quod & *Pythius Apollo*

Geniorum locum habitationis.

Genii Statuas ingrediebantur.

Trismegistus.

Genii afficiebantur hominibus.

Trismegisti impiæ doctrina de Oraculorum defitione.

Porphyrus. Plutarchus.

Oracula cur defierint.

Nicephorus Callistus.

Apollinis responsio de Oraculorum definitione.

pollo vel invitis fateri coactus est: cum enim, *Nicephoro Callisto* teste, is à *Cesare Augusto*, Quis in Imperio sibi successurus esset, interrogatus diu tacuisset, atque iterum iterumque respondere silentiique causam aperire rogaretur, in hæc tandem verba prorupit:

Me puer Hebræus Divos Deus ipse
gubernans

Cedere sede jubet, tristemque redire sub
Orcum:

Aris ergo dehinc tacitus abscedito no-
stris.

Lactantius Firmianus.

Addit *Lactantius Firmianus*, tantam fuisse suis temporibus *Crucis* virtutem, ut cum Idololatæ Diis immolare vellent, si qui fronte Cruce signati adessent, nec sacra litare, nec à Vatibus ullum responsum habere valerent.

Sed ut ad institutum revertamur, Erant *Oracula* memorata omnium divinationum & totius superstitionis radix & fundamentum. Neque enim Dæmon semper sensibili voce responsa dabat, sed signis quibusdam, quid vellet, aperiebat. Hinc emerferunt primum rituum & Cærimoniarum variæ species, quibus ut futurorum conscii fierent, veluti præviis dispositionibus animum purgare solebant: deinde ad vanas observantias conversi, omnia pro auguriis habebant obviarum rerum ludibria. Verum explicemus singula. In omnibus

Oracula in omnibus fere Ægyptiorum Nomis.

ferè *Ægypti* Nomis *Oraculum* fuisse reperio, à quo responsa de variis eventibus acciperent consulentes: neque tamen singula *Oracula* de singulis sibi propositis respondebant, sed de iis solummodo rebus quæ naturæ eorum consentaneæ erant. Hoc pacto *Oraculum Serapidis* circa ea quæ Terræ cultum con-

Ægyptiorum Oracula celebrant.

cernebant, *Anubidis* circa ea quæ *Scientias*, *Hori* circa ea quæ bona Corporis & Animæ, *Isidis* circa ea quæ aut *Nilum* aut fecunditatem concernebant, consulebatur. *Ammonis* vero in *Lybicis arenis* constitutum *Oraculum*, uti celeberrimum omnium, ita de quibusvis rebus sibi propositis responsa dabat. Ab his *Oraculis* quatuor alia in *Græcia* magni nominis *Oracula* prodierunt, seu potius execranda ad hominum animos fascinandos suscitata sunt *Sacraria*; *Delphicum* in *Ionia*, in *Lebadico Triphonium*, in *Milesia Branchidicum*, *Sabeum* in *Phocide*: præterea *Amphiarai* in *Attica*, *Sebaniticum Latonæ* in *Butho Ægypti*, innumerisque aliis locis constituta. Quæ omnia responsa dabant locis obscuris, obsessisque à malignis Spiritibus, voce, somnis, gestu nutuque *Statuarum*, sonitu, tinnitu, vel aliis signis: edebanturque vel ab ipso Dæmone, vel à *Pytho-nibus*, Sacerdotibusque spiritu fatidico afflatis: qui à specubus, furnis obscuris, & profundis horribili sono & strepitu irruerant in *Enthusiastas* specie ignis, quo circumquaque involvebantur, & in furorem acti, cum palpitatione omnium artuum, inversis oculis, & ore distorto effabantur ea, quæ Dæmon illis suggererat. Hoc pacto superstitionum Architectus sese furtim per Idololatriam in animos hominum insinuans, illis variorum rituum & cærimoniarum devotiones inculcare fategit, quibus simplices mortales, suos Commentitios Deos sub pietatis & virtutis prætextu colerent; ut sub his titulis per omne genus impietatis & nequitiae illos volutaret, pollueretque, atque adeo debitum Deo honorem ad se derivaret.

Græcorum Oracula celebrant.

§. 2..

De Herbis & Lapidibus ab Hieromantis in
adytis usurpatis.

Herbis ute-
bantur Æ-
gyptii in
sacris.

Ægyptios ut plurimum herbis in
sacris usos, frequens Hiero-
glyphicarum herbarum passim
in Obeliscis, & Tabula Isiaca occurren-
tium multitudo ostendit. Putabant enim
Ægyptii, singulas herbas suos sibi appro-
priatos præfides Genios habere, qui cum
summâ curâ & amore erga res fidei suæ
commisissas ferri crederentur, eos hujus-
modi rebus consequenter trahi, & ad
arcana revelanda præviis sacrificiis sisti
posse, atque hoc vi quâdam ipsis herbis in-
fusa effici putabant; cum opinione eorum
nihil aliud essent, quam particulæ quæ-
dam Divinitatis. Verum hæc doctrina
uti Orthodoxæ Doctrinæ è diametro
repugnat, ita merito veluti totius super-
stitionis radix jam dudum proscripta
exulat. Siquidem herbe hoc pacto, non
tanquam Virtutes naturales operantur,
sed tantum signa quædam sunt, ex pa-
cto implicito vel explicito ordinata, qui-
bus positus Dæmon se sistit. Si enim per
efficientiam naturalem Genios attrahe-
rent, necessario in iis vim aliquam im-
primerent; sed cum Corporearum re-
rum ad Spirituales substantias nulla in-
termediet proportio, utique Spiritua-
lis substantia, impressionis virtutum,
qualitatumque naturalium Subjectum
esse non potest, quo vi naturali attra-
ctus hujusmodi producat: sed *moralis*
causa solummodo intervenit, eò quod
Dæmon herbis veluti, signis quibusdam
ex pacto compositis, ad condescenden-
dum concitetur. Quod itaque Ægyptii
Aglaophotide herba, aut Cnebisone, aliisque
paulo ante demonstratis, Deos evocare
confueverint; Theongelide herba poti,
futurarum rerum eventus prodiderint;
id certo virtuti naturali dictarum herba-
rum minime adscribendum est, sed, ut
dixi, pacto, quod per herbas veluti si-

Herbis ac
Plantis non
ineffvis phy-
sica ad Spi-
ritus fugan-
dos vel at-
trahendos.

Herbis va-
riis Ægy-
ptii uteban-
tur ad varios
effectus.

gnum quoddam expressum pangebatur.
Quæ omnia S. Augustinus lib. 21 de
Civit. cap. 6 his verbis docet: *Illicium-
tur Dæmones ad habitandum per creaturas,
quas non ipsi, sed Deus condidit, delectabi-
libus, pro sua diversitate diversis, non ut
animalia cibis, sed ut Spiritus, signis, quæ
cujusque delectationi congruant, per varia
genera lapidum, herbarum, lignorum, ani-
malium, carminum.* Ita Ægyptii Menta-
stro utebantur ad cognoscendum in cu-
jus Planetæ tutela sis. Modum operan-
di vide apud Apulejum c. 9. de viribus
Herbarum. Utebantur & Moly, Mithri-
datio, Scordoti, & Centaureo, Magicis her-
bis, suis in sacrificiis, Plinio teste l. 25. c. 10.
De Omomi herba cum Lupi sanguine
mista, quid præstiterint Ægyptii Magi,
Plutarchus de Osiride & Iside recitat, &
nos fusc in Obelisco Pamphilio exposui-
mus. Hujus quoque farinæ sunt Æthio-
pis herba, quâ amnes & stagna ficcari
conjectu, tactu omnia clausa aperiri opi-
nabantur, Achemenide conjecta in aciem
hostium trepidare agmina, & terga ver-
tere. Latacem plantam à Regibus Per-
sarum Legatis dari solitam, ut quocun-
que venissent, omnium rerum copia
abundarent, Ctesias memorat. Circa
herbam quam Verbenacam appellant, te-
ste Plinio lib. 26. cap. 4. Magi mirum in
modum insaniunt, hac perunctos im-
petrare quæ velint, febres abigere, ami-
citas conciliare, nullique non morbo
mederi. Dioscorides lib. 5. & Gal. lib.
2 Antid. ajunt plantæ genus esse, Cres-
sam dictam, unde Toxicum fiat: *Ενναι-
τῆς τῆς τῆς αἰγνῶσεσι τελετῶν δα-
πανηραι, δῆ συγκωμίσαι κηῶσαν βο-
τάνην.* Nonnullæ ceremoniæ sacrorum, quæ
fiunt ad vaticinia postulantur: herba Cressa
conterenda est, καὶ πλεον Αἰγύπτιον, &
ὄσεν

S. Augu-
stinus.

Apulejus.

Plinius.

Plutar-
chus.

Ctesias.

Plinius.

Diosco-
rides.
Galenus.

Plutar-
chus.Callisthe-
nes.Herba
Magica
Egyptio-
rum.

Plinius.

ἰβιακὸν ἢ Ἰβιακὸν, & Ala Ægyptia, & Os Ibiacum. Non multò saniora sunt, quæ apud *Plutarchum* legas *lib. de Fluminibus*: In *Chelydone Ætolie* monte herba *Myops* nascitur, qua si quis in aquam coniecta lavet vultum, excæcabitur; si *Dianam* piacaverit, visum recuperabit. *Zaclus* herba in vinum injecta illud in aquam convertet. Meminit & *Callisthenes* de Rebus *Alexan.* Nectanebum Regem Ægypti herbam ex solitudine accepisse, quam efficacem ad somnia movenda esse sciebat, qui ex ea succum exprimens, fecit *Imagunculam* in cera *Muliebrem*, eique nomen inscripsit *Olympiadis*, accensaque lucernâ ex herba *Dæmones* execrationibus ad eam rem idoneis invocabat, ut *Olympias* sibi videretur *Hammonis* amplexibus frui: Verba Græca sunt: καὶ λαμβάνει βοτάνην ἀπὸ τῆς ἐρήμης καὶ ἡπιστα τοῦς οὐνεργοπολίαν, καὶ ἄψας λύχνον ἀπὸ τῆς βοτάνης ἐπεκαλεῖται ὅς-κοις τὰς τοῦς τῆς πεποιημένους δαίμονας, ὥστε φαντασιῶσαι τῷ Ὀλυμπιάδῃ, καὶ θεωρεῖν πεπλεγμένον αὐτῇ τὴν Θεὸν Ἀμμωνα. Herba *Osi-rites*, quam *Divinam* non in vivos modo, sed etiam in mortuos habere potentiam, rebantur, Umbras ad percunctandum usos *Ægyptios* *Plinius* testatur *lib. 30. c. 2.* Ex quibus omnibus patet, her-

bas *Magicas* nulla virtute naturali ad dictos effectus, quos ipsi contingere putant, præditas esse, sed *Dæmones* ad illas veluti *Signis* quibusdam, ut dixi, commotos, effectus præstare; quod ex circumstantiis facile deprehendes; cum sine superstitione, aut *Astrologicis* operationibus nihil hic fieri videas. Unde ea non immerito *Theophrastus* ἀνέ-σερα καὶ ἀπθανώτερα, inepta & incredibilia vocat.

Theo-
phrastus.

Sed progrediamur ad *Lapides*, in quibus eadem quæ in plantis consideranda occurrunt. Inter *Ægyptios lapides* erant hi comprimis memorabiles, *Ananchites*, & *Atizoci*; per priorem, *Plinio* teste, Deorum evocabantur imagines, per alterum gestantes eum invisibiles reddebantur. Verum qui rationes nostras paulò antè allatas probè intellexerit, videbit hæc nulla ratione consistere posse, neque ea vi naturali peragere, sed *Dæmonis* ope, qui *lapidibus* tantum veluti *Signis* quibusdam ex pacto positus utebantur. Verum cum de *lapidibus*, uti & de *Animalibus*, in *Obelisco Pamphilio* amplissime tractatum sit, eò Lectorem remittimus. Nullum itaque sacrificium sine herba, nullum sine *lapidibus*, aut *aromatibus* libamen offerebatur; hujusmodi enim sola *Numinis* alicujus trahendi effectum, præstare posse opinabantur.

Lapides
Magici
apud Ægy-
ptios.

Plinius.

§. 3.

De Statuis quas ἀποτροπαίας sive Averruncas vocant, uti & de multiplici Amuletorum, quæ Ægyptii utebantur, confectione.

Telema-
ta, Amu-
leta, Phy-
lacteria,
Periapta
quid.

Quin *Telemata* sive ἀποτελέ-σματα, Amuleta, quæ & φυλακτήρια, περιττήματα, περιάμματα, περιάπτα βρέβια, dicuntur, sint, variis in *Oedipo* locis abunde significatum fuit. Erant enim præservativa contra omnium malorum occursum remedia, *Dæmonis* ope instituta, & ab

Ægyptiis, variis mirisque modis, ritibus & cærimoniis consecrata: Unde & *θεργία* *Magiæ* pars originem invenit. Erant autem duplicis generis, Majora, & Minora: Majora & immobili positi solidata, in publicis locis urbium, templorum, cœmeteriorum, tum regionum claustris, ad hostium arcendos insultus, &

Amuleta
duplicis ge-
neris, ma-
jora & mi-
nora.

ἀντι-

ἀντεχνίας δαιμόνων κακῶν elu-
dendas ponebantur. Quæ apprime ex-
hibet præfens Schema, à doctissimo Nar-
dio mihi communicatum, Figura κριό-
μορφος, velata cervice, & in Conum in-
versum habitu: Ammon est, Numen
ἀποροπαῖον, dextrâ lituum, alterâ fla-
gellum gestat, quo dum adversæ Pote-
states dispelluntur, rerum temperies &
harmonia consistit. Sed vide quæ de
Amnone Ægyptio uberrimè disceptavi-
mus Oedipi Tom. 1. Synt. 3. Capit. de Am-
none, & in Astrologia Ægyptiorum de Si-
gno Arietis. Minora & portatilia in do-
mibus, in collo, pectore, manibus ho-
minum, animaliumque ad malorum
averruncationem portata serviebant.
Quæ ut intelligantur,

Hierogly-
phica re-
rum miran-
darum effe-
ctiva puta-
bantur.

Sciendum est, Hieroglyphica symbola,
non tantum rerum altissimarum subli-
mumque de Divinitate mysteriorum
Significativa, sed & Effectiva fuisse mi-
randarum, quæ per ea fieri putabantur,
operationum. Hieroglyphica itaque Obe-
liscis insculpta non tantum, uti dictum
est, abditam de Deo Numinibusque
Theologiam, eorumque in Mundana
hac monarchia officia & ministeria ex-
hibebant; sed & præterea malorum Ge-
niorum machinationes & ἀντεχνίας,
in virtute potentium Angelorum, Su-
premiq; Numinis summa potestate,
quæ sub iis exprimebatur, arcere crede-
bantur. Unde ut effectum suum forti-
rentur, prius magno rituum cærimonia-
rumque apparatu per Sacerdotes conse-
crabantur: Quo peracto, nullam mali-
gnam Potestatem, aut Ægyptiæ Telluri
infestam potentiam consistere posse, sibi
pollicebantur. Imo Symbola, uti in ter-
tio Tomo Oedipi demonstratur, ita appo-
site benignis Geniorum cœtibus appli-
cata erant, ut similitudine naturæ &
amica quadam cognatione, quam ad
res per Symbola expressas obtinebant,
attracti, vel inviti Ægyptiæ Telluris
contra contrarias Potentias defendendæ
tutelam arriperent. Cui verò Genio
quælibet res, subjecta esset, cuive poten-

tiæ Præsidi, Inferioris Mundi, Syderei-
que entia, sympathicâ, id est, amicâ co-
gnatione, concordarent, ex Mysticis re-
rum Mundanarum Catenis, quas σείρας
vocabant, Idealique Obeliscorum doctri-
na, de quibus in Oedipi Tomo II, Parte
altera, in Classibus Astrologiæ & Medici-
næ copiose disseruimus, discebant.

Dico itaque, omnia ferè Symbola & Hierogrammatismos, qui in Obeliscis, cæterisque Ægyptiacis Monumentis Hieroglyphicis, uti in Isiaca Tabula, reperiun-
tur, præterquam quod arcanissima quæ-
vis significarent, Amuleta quoque fuisse
separatim usurpata, & passim ab Ægy-
ptiis, ex Obeliscis, veluti archetypis codi-
cibus decerpta, ceu sacra quædam Phyla-
cteria in collo, pectore, manibus, aliis-
que secretioribus corporis partibus, tum
contra diversorum morborum violenti-
am fascinationesque, tum ad animi
bona acquirenda fuisse portata; imo
Animalibus eandem ob causam, veluti
Symbola sterilitatis averruncativa, fuisse
alligata; quod ipsum longa & diuturna
experientia sat superque docuit. Dum
enim innumeros pæne Antiquitatum
promos condos exploro, omnia ferè &
principalia Hieroglyphica Symbola diver-
sis pretiosis lapidibus insculpta cum an-
sula dorso annexa reperi; quod aper-
tum signum est, illa filo suspensa usibus
hominum privatis serviisse; quæ omnia
æri incisa in 3 Tomo Oedipi exhibentur.
Neque in lapidibus tantum exhibeban-
tur, sed in tæniis, liciis, schedis, tabellis
metallicis Diis appropriatis exaraban-
tur, ut suo loco dictum; cum tanto su-
perstitionis augmento, ut vix esset puer,
homo, brutum, quod non huiusmodi
fanatica deliramenta sibi appensa habe-
ret. Quæ paulatim ad vicinas Ægypto
gentes propagata, Arabiam, Græciam,
Babyloniam, deinde totum infecit La-
tium. Hinc Festus, Ipsullices, laminæ ne-
cessariæ Sacris Magicis, specie virorum &
mulierum characteribus quibusdam exara-
bantur: Unde Magi qui eas exararent &
insculperent, à Græcis Stæchiomathici,
ab Ægyptiis Hieromantæ dicti fuerunt.

Hierogly-
phica ple-
raque erant
Amuleta
apud Ægy-
ptios.

Hierogly-
phica A-
muleta
utensilibus
rebus in-
sculpta.

Festus.

Ægyptio-
rum su-
perstitione
ad alias
transiit na-
tiones.
Cedrenus.
Apollo-
nius Ty-
næus.

F

Ce-

Cedrenus in Claudio *Apollonium Tyan-
neum* arcanorum *Aegypti* apprime peri-
tum fuisse ait, σοιχιῶσαι ὄφεις, καὶ
σκορπίους μὴ πλήθειν, *Characteribus* &
figillis devinxisse *Serpentes* & *Scorpiones* ne
percuterent. Meminit & horum Euseb.
lib. 5. *Præparat. Euang. Lineas jubet dele-
ri, ut abeat; has enim se retinere, & aliam
figuram vestitus, qui fert simulacra Deo-
rum.* Quidam Philosophus, teste Tzet-
ze, ἔειπας ἐν πέτρᾳ πρόσωπον ἑ ἁλ-
ρωντος, exsculpto in lapide Charontis vul-
tu, dum pestis Antiochiæ grassaretur, &
in Urbe posito simulacro, lucem sedavit.
Apollonius Aegyptiorum more Ciconiam
exsculpens in marmore, Ciconias, fon-
tes & puteos injectis serpentibus vitian-
tes, *Byzantio* expulit, *Herostrato* teste.
Idem Pestilitatem, Dæmone qui in spe-
cie mendici grassabatur lapidibus obru-
to, sedavit. De eodem Cedrenus ait,
*Apollonii hodieque in quibusdam locis ἐνε-
ργεῖσι τὰ ἀποτελέσματα ἰσάμειρα, opera
perseverant, & efficacia sunt, alia Qua-
drupedibus & Volucris damnosis
avertendis, alia εἰς ἐποχλὴν ῥοιμάτων
ποταμῶν ἀτάκτως φερομένων, ad inor-
dinatos amnium cursus cohibendos. Aegy-
ptiis nullus non angulus Urbium hujus-
modi scatebat. Erant autem Amuleta
Terrestria, ob fecunditatem Terræ ordi-
nata, ut Serapis ex omnibus Mundi
materiebus conflatus; erant & Niloti-
ca, ut Canopus, ad Nili fertilitatem pro-
curandam; erant Aërea, ut Accipiter,
ἱερακόμορφα, ad pestis contagionem
arcendam; erant & Ignea, ut Aspis ἀγα-*

Eusebius.

Tzetzes.

Herostra-
tus.

Cedrenus.

Amuleta
terrestria
apud Aegy-
ptios, aërea
& Niloti-
ca, &c.

σοδαίμων ad ignis calorisque siccita-
tem avertendam: erant Urbium & pri-
vatarum domuum Lares & Penates, In-
fantes fasciis involuti, quibus malignæ
Potestates dispelli credebantur: hujus-
modi erant Idola *Laban Theraphim* di-
cta, quæ *Rachel* furata fuerat & abscon-
derat, uti habetur *Gen. 31, 19.* erantque
Penates *Aegyptiorum*, uti alia omnia, ab
Aegyptiis ad *Hebræos* propagata; de quo
vide *Tom. 1 Oedipi. syntag. de Pantheo
Hebræorum.* Erant cuique privata quæ-
dam amuleta, quæ contra nocivam vim
Typhoniam collo, pectore, manibus ge-
stabantur: erant & animalium contra lu-
em à contrariis Potestatibus iis immis-
sam, hujusmodi Amuleta passim usur-
pata. Verum cum de hisce passim in
Opere *Oedipi* discurremus, hic longio-
res esse noluimus. Contra quæ recte
passim SS. Patres summo rigore inve-
huntur. *Lactantius* l. 1, c. 14. *Insinuant
se corporibus hominum Dæmones, & oc-
culte in visceribus operi valetudinem vi-
tiant, morbos cient, somniis animos terrent,
furoribus quatiunt. Ut homines his malis
cogant ad eorum auxilia decurrere. Tertull.*
in *Apolog.* c. 22. *Dæmones ledunt pri-
mò, deinde remedia præcipiunt, ad miracu-
lum nova sive contraria, quæ post desinunt
ledere, & curasse creduntur. Origenes*
contra *Celsum*: *Quid recenseam, ait, Cel-
sus, eos qui lustrationes docuerunt, & in-
cantationes pellendis morbis, arcendisque,
aut effigies formasque Dæmonum varias,
& præter hæc in vestibus, manicis, lapidi-
bus, plantis, radicibus amuleta diversorum
generum? Sed hæc de Amuletis in genere
sufficiant.*

SS. Patres
invehuntur
in Amule-
ta.
Lactan-
tius.Tertullia-
nus.

Origenes.

§. 4.

De Amuletis in particulari.

Amuleta
varia ex-
plicata.

Verum ut hæc Lector ἐν τῷ
τύπῳ clarius cognosceret, hic
Amuleta nonnulla apponenda
duxi, ex quibus reliquorum rationem
facilius intelligat. Inter *Amuleta Aegy-*

ptia nil erat communius *Harpocrate*,
Horo, *Apide*, *Osiride* & *Iside*, *Canop-*
po; quorum primus *Cornucopia* instru-
ctus, sub forma pueri nudi, digito si-
lentia suadente conspiciebatur, alter iti-
dem

Harpocratis
Dignus,
Cornuco-
pia &
Amuletum.

dem sub forma Pueri, sed fascibus & reticulato amictu involutus; *tertius* sub forma Bovini capitis; *quartus* sub variis formis, nunc *ισορχόμορφος*, nunc *κνωόμορφος*, modo Leoni-formis; quinta sub Mulieris habitu, scutica & reti instructa, aliisque instrumentis, uti in *sequenti figura* apparet. Per *Harpocratis amuletum* religiose gestatum, arcanorum per varias divinationum species se conscios futuros sperabant; gestatum autem fuisse, *ansulae* satis demonstrant. Per *Hori amuletum* naturæ humanæ notitiam se habituros putabant: per *Apidis amuletum*, foecunditatem, per *Osiridis*, Influxus superni abundantiam, per *Isidis*, quæ ad Terram & Nilum pertinent, bonorum omnium temporalium libertatem foecunditatemque se consecuturos sperabant.

Nihil præterea *Amuletis* quæ Ibidem, Accipitrem, Bovem, Canem, Cynocephalum,

Ælurum, similiaque referebant, frequentius erat; quibus omnibus privata bona se consecuturos sperabant: ut, per *Accipitrem* claritatem Luminis tum oculorum, tum intellectus, per *Bovem* Domesticæ substantiæ amplitudinem, per *Canem* Scientiarum & artium notitiam, per *Cynocephalum* & *Ælurum* Lunaris Numinis attractum.

Erat ex insectis quoque *Scarabæus*, certis & appropriatis lapidibus incisus, potentissimum *Amuletum*, & passim usurpatum ad Solaris numinis attractum, contra omnes tum animi tum corporis morbos institutum; quorum ingentem copiam, ex omnibus Antiquitatum penuariis ad me transmissam, una cum aliis diversarum Formarum & Characterum Schematismis, vide in *Theatro hieroglyphico* seu 3 *Tomo Oedipi*, ubi interpretationem singulorum adduximus.

C A P U T V I .

De Adytis Ægyptiorum occultis, in quibus ritus suos & Magicas suas operationes instituebant.

Adyta Ægyptiorum in pluribus Nominibus.

Clemens.

Adyta quomodo adornata, & quid in eis actum.

DE *Adytis Ægyptiorum*, locis obscuris & subterraneis, copiose egimus in 1 *Oedipi Tomo*, *Syntag.* 5. quare hoc loco tantum, quid in iis operati sint Magi, & quas caerimonias peregerint, explicandum restat. Erant autem complura in *Ægypto* hujus generis latibula, & ut Clemens ait, *pro numero Oraculorum aut Nomorum, Diabolicarum artium sacraria*; in quibus primo in Muris depictæ spectabantur, Hieroglyphicæ doctrinæ documenta, ad Spiritus attrahendos aptissima. Primarium Numen cum affeclis Geniis pro loci ratione diversis, Aræ impositum cernebatur, mira transformatione deturbatum. Erat & vicina Piscina sacra in usum rituum & expiationum destinata. Totus locus obscurus, & non nisi luminibus

illustrari poterat. Intra hunc Sacerdotes statutis diebus conveniebant, eo Vestium & Ornamentorum habitu, quod tum Numen primarium, tum Affeclæ adornati conspiciebantur; in silentio summo tenebras illas Supremi atque immensi Numinis, quas per loci Caliginem indicabant, attestabantur; deinde singularum Figurarum parietibus depictarum mysteria, vim & efficaciam docebant sacris Initiandos, quomodo procedere deberent, &c. cujusmodi Fragmentum ad me olim misit Eruditissimus *Nardius*, ὁ μακαρίτης, ut est *Oedipi Tom. II, secunda parte, Classis XI, cap. v.* & hic quoque *infra Parte III*, simile *Eclypon Ægyptiaci Adyti* adducetur. Quorum quidem ratio tanti apud *Græcorum Philosophos*, tametsi non nisi

Clemens. fama tantum relata, fiebat, ut, Clemente teste, ὁ Πυθαγόρας περιτέμνεται, ἵνα δὴ καὶ εἰς τὰ ἄδύτα καλεσθῶν τινὲς μυτικῶς παρ' Αἰγυπτίων ἐκμάθῃ φιλοσοφίαν, Pythagoras circumciscus sit, quò in adyta ingressus, mysticam ab Aegyptiis disceret Philosophiam. & Justin. Quæst. ad Orthodoxos cap. 25. Τίμια δὲ ὡς ποιεῖ παρ' Αἰγυπτίοις μαθήματα τὰ ἱερογλυφικὰ καλέμενα, τὰ ἐν τοῖς ἄδύτοις καὶ τοῖς τυχεῖσι, ἀλλὰ τοῖς ἐγκρίτοις παραδεδωμένα· ἀστρονομία δὲ ἀστρολογία παρ' αὐτοῖς τότε χυδαία τε καὶ περὶ, καὶ ἀγοραῖα μαθήματα λελόγιζο. Id temporis Hieroglyphicæ disciplinæ in pretio erant apud Aegyptios, quæ in Adytis dabantur lectissimis quibusque, non hominibus de trivio; Astrologia verò abjecta, circumforanea & vulgaris apud eos erat.

Quibus riti-
bus Sacer-
dotes sup-
plicabant.
Apule-
jus.
Libanius.
Lucianus.

Quod si de publico aliquo Regni aut Urbis negotio Numina consulenda forent, aut peculiare quidpiam à Dæmonibus petendum foret, aut Simulacra in Oraculorum usum consecranda; tum præmissis paulo ante dictis cærimoniis, Sacerdos (qui, teste Apulejo in Apolog. rite callere Cærimoniarum leges, fas Sacrorum, jus Religionum debebat, & ut Libanius Declamatione 43. Πῆισα δαὶ σὺν Θεῖς, καὶ τ' ἀκείνων ἀπόρρητα, & τίσι χαίρεισι, & τίσιν ἔλκονται, καὶ τί λαβόντες ἀντιδοῖεν αὐν, scire Deos, eorumque arcana, & quibus gaudeant, quibus trahantur, & quid capientes reddant) horrido murmure, imperiosisque verbis, teste Luciano in Necricis, Deos superos manesque torquet, noxium, ære circumdatur carmen, tum horrentibus verbis urna opertanea præcluditur,

Ter novies carmen magico denurmu-
rat ore;

Verum & hoc cum magna differentia: neque enim semper minis, aut verborum portentosorum prolatione utebatur. Cum enim Supremo Numini, Choroque supremarum Potentiarum

supplicabant, id non nisi Hymnis, Canticis, Sacrificiis & præviâ animi corporisque ab omni terrenæ contagionis foeditate soluti dispositione & expiatione efficiebant. Quo quidem nihil aliud nisi Θεομόρφωσιν, id est, in Deum trans-
formationem intendebant: quam ubi adepti fuerant jam Deorum consortio digni, nullam adeo magnam Potentiam esse arbitrabantur cui non imperare, eamque sui juris facere possent.

Minis tamen utebantur in genus quoddam Dæmonum inferioris ordinis, quod imperiosis minacibusque verbis ad id, quod volebant, cogeant: ita Jamblichus: Verba ejus sunt, Narrat Porphyrus, Sacerdotes consuevisse violentis quibusdam minis adversum Superos uti: Minæ hæc fere erant: Nisi vos ita feceritis, vel contra si feceritis aliquid, Cælos confringam, vel Occulta Isidis patefaciam, vel Arcanum in abyssu reconditum divulgabo, aut Cistam barin, id est, Navim quandam apud Aegyptios sacram, aut membra Osiridis Typhoni dispergam, cæteraque similia. Quæ omnia Psellus lib. de Operat. Dæmon. c. 21. confirmat, dum ait, Dæmoniorum omnia genera mirè audacia & timida esse; imprimis autem ea quæ ποσύλα seu materiæ affecta sunt. Siquidem ærea, quibus plurima solertia inest, si quis increpuerit, increpantem discernere non possunt; nec alius ab eorum vexatione liberari potest, præterquam is, qui sanctitate vitæ Deum colat, tremendumque Dei Verbi Nomen Divina potentia fretus accinat; Hæc autem, nimirum materiæ affecta Dæmonia, verita ne in abyssos meatusque subterraneos relegentur, sibi ab Angelis eò relegantibus timentia, cum quis illuc ea relegatum iri comminatur, Angelorumque nomina exprimit, quibus id provincie demandatum est; dici vix potest, quanto metu, quibus perturbationibus concutiantur; ita enim animo percelluntur, ut ne comminantem quidem, quisnam ille sit, discernere valeant; sed sive anicula quedam, sive vetulus homuncio comminationes hujusmodi expresserit, tunc tantus ea metus invadit ut plerumque abscedant, ac si ea qui com-

Θεομόρφω-
σιν appetē-
bant Agy-
ptiorum
Sacerdo-
tes.

Jambli-
chus.
Porphy-
rius.

Sacerdo-
tes Agy-
ptiorum
Dīs minā-
bantur.
Psellus.

comminantur iidem & internecioni dare possint: usque adeo timida sunt, nec quenquam discernere norunt. Proinde facillime ab impuro illo Incantatorum genere excrementitiis cicurantur, salivis, inquam, unguibus & capillis, cerâ tenuique revincta filo, execrandis illis exorcismis & abjurationibus tragicas affectiones & turbas evitant.

Quid autem per hujusmodi minas indicare voluerint, aut quomodo Diis imperare potuerint, ex *Ægyptiorum* mente explicandum duxi.

Ægyptii putabunt Genios aliquos timere homines θεομόρφους.

Sciendum itaque est, in Mundo juxta *Hieroglyphicam* Sacerdotum doctrinam, genus quoddam statui Potestatum, quod homines θεομόρφους, & per continuum Sacrorum exercitium, in divinam quandam essentiam transformatos, revereatur, timeat, eorumque verbis imperiosis obstupefactum obtemperet; non humanâ quidem virtute, sed Divinâ sacramentorum ineffabilium potestate. Nam, ut recte *Jamblichus* dicit, cum Sacerdos hujusmodi in superiorum Deorum ordine constituatur, ideo grandioribus propriâ natura mandatis utitur atque minis; neque tamen, tanquam facturus, quæ tunc asseverat, sed declaraturus quantam nactus fuerit potestatem, propter ipsam ad Deos unionem, ex notitia & ineffabilium symbolorum signaculorumque possessione. Aliam rationem quoque *Jamblichus* notat, Obedientiæ Dæmonum ad minaces Sacerdotum voces: sunt enim nonnulli Dæmones, in Provincias Mundique partes divisi; singulique ad continuam rerum suæ fidei commissarum custodiam destinati; qui quidem tantam rerum sibi commendatarum curam habent, ut nec verbum quidem illius Ordini dispensationique contrarium valeant tolerare: non aliam ob causam, nisi quod Deorum ordo constanti & inconcussa ne-

cessitatis lege omnis mutationis experte in iis perseveret, quam illi pari Mundanorum perseverantiâ obnixè custodiant. Itaque Dæmones hujusmodi circumteranei, uti in fidei suæ commissis rebus viverent, & ex iis esse suum traherent: ita eas ipsas res tantopere sibi cognatas, & amicas, similibus minarum tormentis, ut invadantur, non permittunt: imo nec eas audire possunt, eò quod ordinem atque adeo totius Universi dispositionem, potissimum iis sub Mysteriis contineri intelligunt, quæ sunt ipsa Numina Allegoricè per verba indicata. Quando igitur dicunt, *Cælos confringam*, vel *Occulta Isidis patefaciam*, vel *Arcanum in abyssu reconditum divulgabo*, aut *Cistam barim*, aut *Osiridis Membra Typhoni dispergam*, cum id ordini Totius repugnet, consequenter ordini Custodum contrarium; hinc perturbantur, & ne similia amplius moveant, voluntati eorum condescendunt: nam non alia de causa Mundi partes in ordine permanent, nisi quia benefica *Osiridis* potestas sincera & intacta, nullo contrario tumultu & errore misceri & confundi potest: vita insuper omnium pura semper & incorrupta persistit, eò quod vivificis harmonicisque rationibus, quæ in *Iside* reconditæ sunt, totus Mundus sempiterna lege persistat. Quis enim cursum Solis & Lunæ prohibeat? quis abyssos aperiat? quis *barin*, id est, Vehiculum Mundanarum rationum retardet? Ne itaque ordo Naturæ immutetur sortemque contrariam subeat, hinc verbis minacibus ea profanari nolunt, quæ sempiternorum Deorum munere, perpetuæ stabilitatis, omnis contrarietatis expertem sortem nacta sunt. Atque hæc ex mente *Ægyptiorum*, etsi Orthodoxæ doctrinæ contraria, dicta sufficiant.

Oedip. Tom. II, p. 454.

Minæ Dæmonibus intentate ab Ægyptiis quid significarint.

Jamblichus.

P A R S III.

De Hieroglyphicorum, quæ in Mumia
Gallicana descripta spectantur
Explicatione.

CAPUT I.

De Columnis Hieroglyphicis quæ Statuis
adscripta sunt.

IN *precedentibus* Lectori expressimus Mystarum ritus & sacrificia, quibus in Adytis ad Deorum placationem utebantur; quæ quidem uti Hieroglyphicæ *Ægyptiorum* doctrinæ ab *Hermete* traditæ veluti basi & fundamento innitebantur; ita quoque ad secutorum Hierogrammatum expositionem, rectè & scitè intelligendam non duntaxat necessaria sunt, sed & abditam Mysticæ doctrinæ portam aperiunt. Quod ut clarius pateat de *Lectiōe Hieroglyphica* rectè intelligenda nonnulla præmittenda sunt.

Characte-
res hiero-
glyphici
Conceptuum
nota.

Notandum itaque, quod & *alibi* inuimus, *Characteribus Ægyptiis* ita fuisse comparatum, ut non *More Græcorum* vel *Latinorum*, sensum latentem per literarum contextum exhibuerint, sed absconditum fuisse sub iis *Idealem* quandam *conceptum*, ut mox ac intuerentur unum ex iis, in abditæ significationis notitiam venirent; ut si *Accipitris* figura occurreret, de abditis Solaris Numinis proprietatibus, ex insitis hujus Volucris facultatibus, omisso ulteriori discursu, iudicium formarent: ut in *proprio Accipitris Hierogrammatismo* docuimus. Notandum *secundo*, hos *Characteres* ex omnibus rebus, quorum usus in Sacris erat, fuisse assumptos, tanquam Deorum recondita *symbola*. Uti enim Analogas Mundorum Catenas respiciebant, iisque connectebantur: ita magnam quoque ad Deos sollicitandos vim & effi-

Characte-
res hiero-
glyphici
ex omnibus
ad sacrificia
spectantibus
assumpti.

Characte-
rum hiero-
glyphi-

caciam in Theurgica operatione continere credebantur. Et *primo* quidem, usus eorum fuit in dictis *Idealium Notionum* conceptibus formandis; *Secundo*, in Amuletis fabricandis, quæ similibus Characteribus passim insignita spectamus, ut in *antecedentibus* aperuimus; *tertio* loco, Hymnorum & Adjurationum erant, quibus Numen aliquod certum sollicitabant: atque hujusmodi hymnos, seu Adjurationes significant *minuti illi Characteres*, quos omnibus fere Simulacris appositos vides.

eorum
usus vari.

Cave tamen ne tibi persuadeas hujus *Hieroglyphicæ literaturæ* contextum ex literis Alphabeticis, syllabis & periodis, uti in cæteris Linguis fit, constare; neque existimes more nobis solito literali hic legendum esse, sed *Symbolico* prorsus & *Ideali conceptu*. Hoc pacto qui figuram *Accipitris*, quod est *Symbolum Solis*, videt, is statim in mente concipit ex proprietatibus ejus ad Solem analogis, omnes Solaris Genii in operationibus suis processus, modos rationesque; & consequenter ex hujus contemplatione ad Solis supramundanas Actiones, queis Universum regit, paulatim Anagogico sensu pertingit. *Aliud exemplum* jungam uti in margine patet: Hæc *Symbola* pura *hieroglyphica* sunt, & nullibi non obvia: *primum* est *symbolum* Triformis Numinis, sub Globo alato serpentifero expressum, *secundum* est *Accipitris* figura, *tertium* est *Serpens*, *quartum* *Cucuphæ* caput

Lectio
Idealis.

caput sceptro impositum, *quintum* Crux
ansata, quod omnibus ferè Simulacro-
rum manibus insertum videtur, *sextum*
Cornucopiæ, *septimum* Vas Niloticum:

1		1 Supremum
Numen influit
2		2 in Siderei
Mundi <i>Osirim</i>
3		3 Vitam
4		4 per Upupæ
sceptrum
5		5 in omnia Mun-
di membra dif-
fusam,
6		6 abundantiam
rerum
7		7 Nilotici hu-
moris beneficio
præbet.

Hic itaque est *ordo Symbolorum*, quæ ne-
que literis constant, neque syllabis, Sen-
susque eorum non Literalis sed Idealis,
statim ex eorum significatione intelle-
ctui innotescit, sub simili verborum
Ideali conceptu, *Triformis Numinis, Vita*
sempiterna, influens in siderei Mundi Osi-
rin sive Solem, vitam per Mercurii vigilan-
tiam, in omnia membra Mundi diffusam,
rerum omnium abundantiam Nilotici hu-
moris beneficio præbet. Quorum signifi-
cationes cum passim in *Obeliscis* expli-
centur, hic ea non tam explicare, quam
indigitare tantum volui. Haud secus in
Lectiōe hieroglyphicæ scriptionis, tibi
procedendum esse scias. Sed hisce ritè
observatis jam ad *Hieroglyphica* expli-
canda *Sex Numinum* supra adductorum
calamum convertamus.

Statuis ingeniculatis D D averrun-

cativis appositæ *duæ Columellæ* spatia
Hieroglyphicis symbolis conferta habere
spectantur; quæ cum magna ex parte
imperfecta sint & defectuosa, nos ea ex
aliis Simulacris, exactiori pennâ expres-
sis; ad genuinam formam reducimus,

ut sequitur, & vel solis verbis, vel etiam
cum adjuratione prolata intelligi pos-
sunt: *Sacra nostra vigili oculo Osiris re-*
spice, & tres Inferioris Mundi terminos,
influxu tuo, Nilotico liquore bea.

In prima Columella ad sinistram, primo
loco

	1	In Sacrificiis
	2	Vigili oculo
	3	Osiridis
	4	Portam aperire allabores:
	5	Hic enim
	6	Triplices Cœlestis
	7	Mundi terminos
	8	Veloci influxu
	9	Humidæ naturæ beneficio beabit.

loco occurrit figura sub forma *Altaris*, quod Sacrificiorum, ubicunque obvium fuerit, summa veneratione peragendum, *symbolum* est. Sequitur figura *Oculi*, quod Vigilantiam notat. Sequitur deinde *Accipitris* figura, *symbolum* *Osiridis*, cujus Portam notat sequens *Quadrangulum*. Subsequitur denuo figura *Accipitris*, *Osiris* nota, in quantum Solare numen, Mundum providentia & fecunditate gubernat, *symbolum* ex *Accipitris* proprietatibus ad *Solem* analogis, assumptum: deinde segmentum *Circuli*, quo superior Horizontis pars exprimitur cum *tribus* terminis seu *limitibus* quibus Jura *Osiris* in inferiora determinabantur. Claudat Schematismum *pena*, Velocitatis signum, cum *vase* *Niloticæ* aquæ, sine qua nil in Sacris peragebatur.

Sensus Literalis, & Symbolicus.

Habemus sic Symbolorum significationem: jam quoque *Sensum* non literalem, uti diximus, sed *symbolicum* seu *Idealem* exponemus: qui quidem variis modis exponi potest, vel per modum Adhortationis, vel Adjurationis,

aut Hymni in Numinis laudem concepti. Prior ita se habet: *In sacrificiis vigili oculo Osiridis Portam aperire coneris; sic enim hic triplices Mundi Cœlestis terminos, veloci influxu Humidæ naturæ beneficio beabit.* Si vero per modum Adjurationis, sic lege: *Sacrificia nostra vigili oculo respice, ô Osiris! Portas lucis pande, ut virtute tua Solari triplices Mundi termini velociter Humido naturæ repleantur.* Vel per modum Hymni: *Scimus Sacra nostra tibi Osiri provido Mundi Domino, grata esse, ideoque Lucis portas prompte ad preces nostras aperias: Osiris es, omnia virtute continens, triplicium Mundi terminorum Moderator: nobis Naturæ humidum concede.* Vides quomodo *Hieroglyphica* diversos in se Sensus complicant, qui tamen semper in idem incidunt.

Hæc paucis exponenda censui, ut videres modum *Lectiōis Idealis*, quæ secundum Mundorum analogiam, varios quidem sensus efficit, sed juxta Analogiæ amussim eosdem: de quibus vide explicationem *Obeliscorum*, quæ tum in *Oedipo*, tum *Obelisco Pamphilio* continentur; ubi verum modum & Methodum *Lectiōis hieroglyphicæ* reperies. Estque in hoc maxime situm artificium *Hieroglyphicorum*, Sub diversorum Sensusum, literali, historico, tropologico, mystico, allegorico, anagogico, atque significatione, Symbola ita scire adaptare, ut eadem, juxta intentam rerum Analogiam, non diversa duntaxat, sed vel integros Philosophicos, Theologicosque Conceptus implicent: quod vel ipso *Aristotele* teste in Philosophia ad mentem *Ægyptiorum* tradita pulchrum & laudabile inventum est.

Sensus Lectiōis Idealis juxta analogiam Mundorum variis; juxta Analogiæ amussim idem.

Aristoteles.

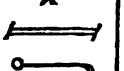

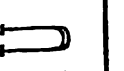

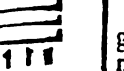

Sed jam ad Institutum. *Alteram Columellam*, cum fere eadem sit cum præcedente, & in *sequentibus* sæpe recurat, omittimus; præsertim cum defectuosa sit, & Characteribus constet detritis.

CAPUT II.

Exacta eorum Hieroglyphicorum quæ juxta quadruplicem quatuor Numinum jam expositorum seriem, quadruplici Columnarum ordine descripta continentur, Interpretatio.

Figuræ 4 Numinum signantur literis E, F, G, H, horum singula suos matismos adscriptos habent, quorum expositionem jam ordimur. Sed primo te scire velim, Lector, quaternos hosce

4 Numinum dictorum, in adjunctis Columnis hieroglyphicis, Idealis Lectio.

E	F	H	G
1 	1 	1 	1
2 	2 	2 	2
3 	3 	3 	3
4 	4 	4 	4
5 	5 	5 	5
6 	6 	6 	6
7 	7 	7 	7
8 	8 	8 	8
9 	9 	9 	9
10 	10 	10 	10
11 	11 	11 	11
12 	12 	12 	12
13 	13 	13 	13
14 	14 	14 	14
15 	15 	15 	15
16 	16 	16 	16
17 	17 	17 	17
18 	18 	18 	18
19 	19 	19 	19

G

Hiero-

Hierogrammatismos ferè eodẽm esse; uti eos examinanti patebit; paucis exceptis, quæ Symbola tenent differentibus Numinibus propria; ut proinde unum explicare sufficeret; attamen etiam reliquos separatim exponimus.

Symbolorum interpretatio.

Primus itaque *primæ figuræ* E Hierogrammatismus, *Horo* Numini inscribitur; cuius symbola hæc sunt; Serpens, Penna, Accipitris & Clava, cum

Horus.

infra posito Hydroschema, Oculo, Sceptro Cynomorpho, & figura Altaris. *Serpens* in omnibus Obeliscis symbolum Vitæ notat: eo quod, teste *Horo*, animal vivacissimum sit, & in plurimas etiam sectum partes, singulæ tamen vitam adhuc ex motu iis inesse

demonstrant. Vide *Syntagma de Serpentum symbolis* apud *Ægyptios* usurpatis, quæ in nullis non *Operibus meis Hieroglyphicis* obvia auctoritatibus omnigenis stabilitantur. Sequitur *Penna Osiridis*, quâ tangens, teste *Horo*, Crocodilum, eum interimit; estque Symbolum averruncativum, contra *Typhoniam* violentiam, quod *Clava* appicta, Abactionis nota, indicat. *Hydroschema* sequitur, Humidæ naturæ symbolum, quo significatur *Typhonie* potestatis propulsatio ab humore *Nili*, quem adustiva vi exsiccat. Sequitur *Oculus* cum *Sceptro Caniformi*, & figura *Altaris*: quo innuitur, hanc repulsionem fieri debere per providam Vigilantiam *Anubici* Numinis, quod certis cærimoniis primò placari debebat: ex hoc enim Vita Nilotico liquori, quæ denuo per *Serpentem* & *Vasa Nilotica* supposita signantur. Sequitur modo *Figura ingeniculata*, eo ferè situ quo in Simulacris D D exhibentur; quo *Hori* asseclam *Anubim* placari debere ostenditur: hinc enim Velocitas *Osiris*, intuitu *Hori* & *Anubis*, *Favissas*, quæ sunt Sacræ piscinæ, nec non *Penta-*

pyrgon, id est, Catenæ Terrestrium, Vegetabilium, Animalium, Hominum, & Geniorum receptacula, secundum terminos suos replentis & conservantis. Habes itaque *Columnam* jam E, una cum Symbolorum ordine se consequentium expositione; quæ sic Idealiter exprimuntur: *Vitam rerum siderato Typhone providus Anubis, per Statuam appropriatam, & propitiatricem commendabit Osiri, omnium Moderatori, qui Piscinas sacras fovebit, & ad Pentapyrgon, sive*

Lectio symbolica.

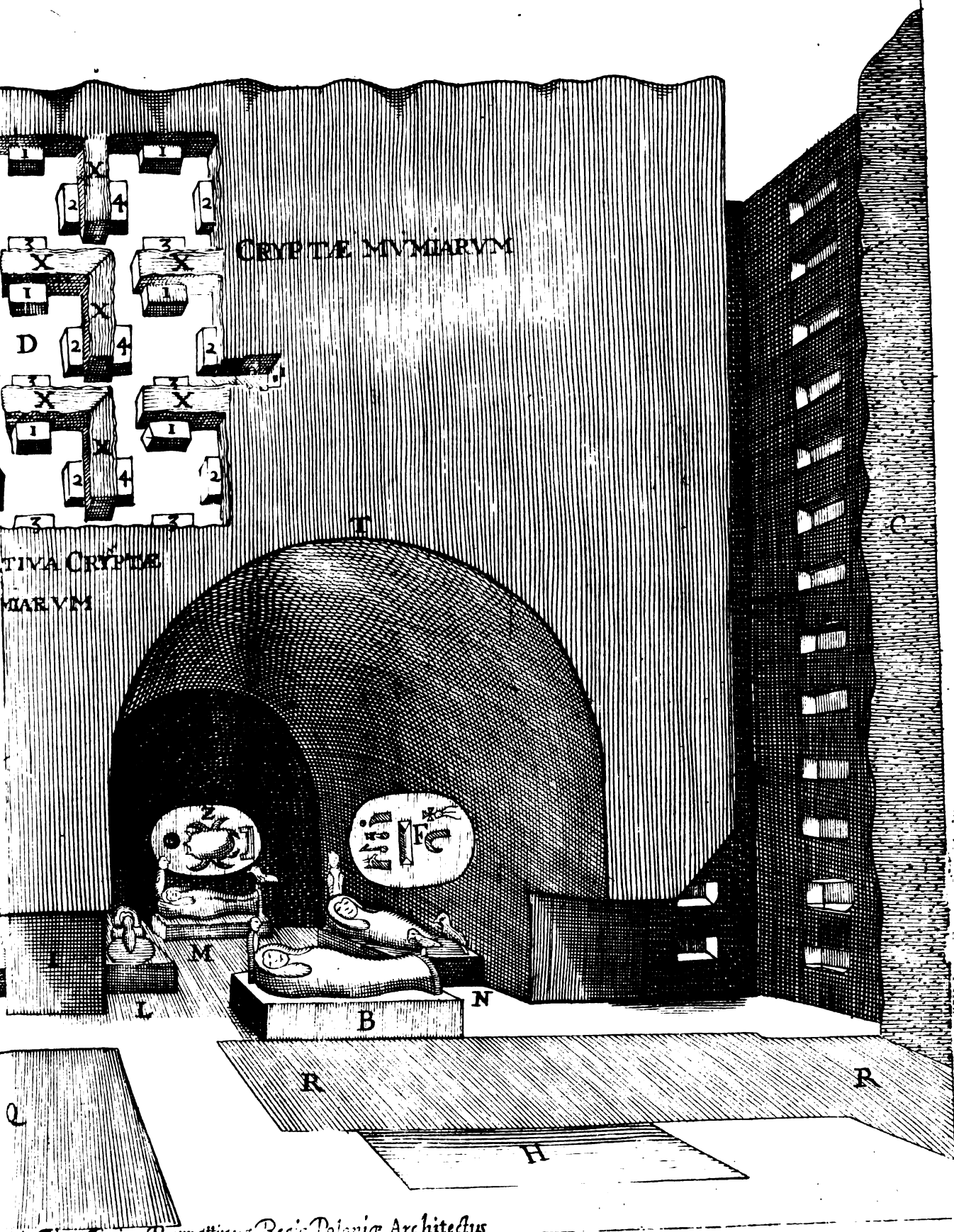
Pentapyrgon.

animarum, terrestrium, vegetabilium, animalium, hominum, geniorumque Mansiones, Catenarum beneficio, perducet.

Reliquæ Columnæ idem prorsus habent; nisi quod subinde Literæ, pro Numinis conditione transmutentur: omnia enim Symbola quæ in uno continentur, in cæteris quoque contineri vides, etsi transposita. Sola quarta figura H, distincta ab aliis Symbola continet. Quoniam igitur *Thausto* sive Accipitrino Numini supplicatur, hinc post commune cum reliquis exordium, post inferiorem *Statuam Apotropæam*, ponit sequentia Symbola. Nota *Phiala* est, pyramidalis fulcro innixæ, ex qua liquor emanat in trinam *Humidæ* naturæ substantiam (Aquam enim *Ægyptii* rerum omnium principium dicebant), in tria Naturæ receptacula (*Favissas*) *Vitæ* symbolo signata, derivandus; *Thaustus* Vitam & fecunditatem largitur: Quæ omnia minutim describuntur & auctoritatibus stabiliuntur in *Obelisco Alexandrino*, quem consulat Lector.

Notet quoque hic Lector, quod *Hieroglyphicis* ita comparatum sit, ut quomodocunque transponantur Symbola, semper idem sensus reddatur; plerumque tamen descensum Symbolorum, à summo ad infimum, juxta diffusionem Supremæ Virtutis in summa, media, infima ordinatam, obtinere, ut ex Symbolorum Schematismis patet.

Vol. 5

Titus Livius Burrattinus Regis Poloniae Architectus

CAPUT III.

Interpretatio Iconismi I. in Capfula Mumiaë, juxta triplicem Columnarum seriem, quarum media aureis, reliquæ è lateribus nigris notis descriptæ cernuntur.

Continentur in hoc Hierogrammatismo trino Columnarum ordine distributo, Influxus Supremi Numinis per *Horum*, *Anubin*, *Thaustum* sive *Osirin* & *Mophta*, in fidei suæ commissorum Corporum conservationem, variis sacrificiis, ritibus & cærimoniis obtinendi. Et quoniam *Symbole hieroglyphica*, fere ubique eadem sunt, & molestum sit *Ideali* illa lectione semper repetere, opportunius me facturum existimavi, si, hoc loco, solummodo ea Sym-

ctor paulatim ad abditam *Hieroglyphicæ literaturæ*, veluti manu ductus, notitiam pertingeret. Cum itaque, uti jam dixi, sæpe sæpius eadem occurrant Hieroglyphica, omnia illa quæ majoris sunt momenti hic singulatim enodabo: ex hisce enim Lector sagax facile totius Systematis. Idealem significationem capiet.

Sunt multa *Symbole*, quæ rem ipsam quam referunt significant; uti ☉ Solem, ☾ Lunam, similiaque, quæ *κυριολογικά*, teste *Clemente Alexandrino*, dicuntur, eo quod ipsum quod exprimunt indicant: nimirum,

Clemens Alexandr.

Kyriologica Hieroglyphica ipsis rebus appropriata sunt: Solem enim & Lunam expressuri *Circulum* aut *Circuli segmentum* pingebant, si *Portam*, portæ figuram, si

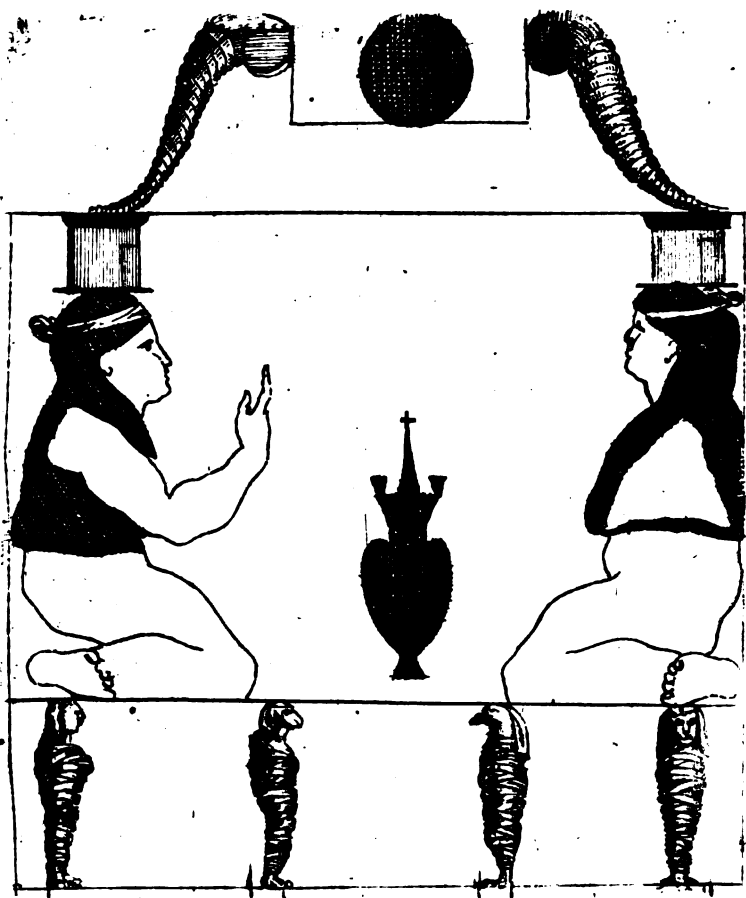
Quenam sint Symbole Kyriologica.

1 2 3 4 5 *Catenam*, catenam, si *Craterem*, craterem, si *Septum Apidis*,

septum, si sacrum *Feretrum*, feretrum; si sacram *Barram*, barram; si *Traharn* sacram, traham; idem de innutneris aliis, quæ passim tum in *Obelisco Pamphilio*, tum aliis *Obeliscis* occurrunt, Figuris judicandum est. Neque tamen sibi quispian persuadeat, eos similes res sine *Mysteriis* adhibuisse. cum enim summo ingenio pollerent, singulas etiam minimas & vilissimas res, adeo mysteriosa effigiatione exhibebant, ut ignarus rerum, significationem quidem rei, nudumque corticem perciperet, nucleum tamen, sive *Mysticas* rationes, nequaquam

G 2

quam

bola quæ frequenter occurrunt, explicem, rationes arcanas & causam occasionemque cur ab *Ægyptiis* in sacrum Symbolorum numerum recepta sunt, variis veterum Scriptorum testimoniis stabilitas exponam: hoc enim pacto Le-

Omnia Ægyptiorum instrumenta mystica ratione consuevantur.

quam pervideret. Etsi enim Solem per Circulum exhiberent, sub *Circuli* tamen proprietatibus variis, varias Solaris Numinis excellentias & prerogativas, solis Mystis notas, una exhibebant. Hoc pacto eas portas per quas in *adyta* sacra aditus patebat, non nudâ tantum figura contenti, sed architectura Mysteriis plena, efformabant. Idem de Catena, Pheretro, Barra, Cratere, Trahâ, Receptaculo sacre Lymphæ sentiendum. De quibus omnibus, ut dixi, in *citatis locis* copiosè disceptatum vide.

Verbi gratia, sequens Hieroglyphicum Schema *κυριολογικῶς* ita interpretamur:

Primum est, *Segmentum Horizontis superni*, cum *Cruce Circulo* inclusa, quibus supponuntur duæ *Pennæ*, tum *Hieralpha*, *Tau Ansatum*, *Pyramis*, *Urna Nilotica* funiculis appensa, *Serpens* cum *Segmento* & *Sceptris*. Quæ quid significant exponamus. *Pennæ*, queis nihil in

Pennæ figura quid notet.

Obeliscis se prodit frequentius, significantur *Occultæ operationes* *Supremæ Mentis*:

unde *Condito*rem omnium *Deum* denotantes, *pennâ* eum in capite posita exprimebant. Per *pennam* quidem in capite *assurgentem* significabant *difficilem* inventu esse *Naturam* ejus, & nemini *conspiciam*, sed *sublimem*, non modo *supra sensum*, verum etiam *supra humanæ intelligentiæ captum*: *Humana* vero *forma* eundem *vitæ Auctorem*, & *Motorem*, qui intellectu aliquo modo *comprehendi possit*, *Circulo* indicabant. Quoniam ut *hominis corpus* quidem *cernitur*, *mens* vero *ipsa*, quæ *hominem à cæteris animantibus disjungit*, *cerni à nullo potest*: sic etiam *Dei summi* *Opificis actiones & motus*: qui effectus in *Sacris literis posteriora* vocantur (non secus ac *Aristoteles* *Effectus posteriora*, *Causas* vero *priora* nominat), & ab *humano intellectu cerni possunt*: *Mens* vero *ipsa & Divina Natura*, *Creatarum rerum Moderatrix*, in hujus corporis *carcere absolute cognosci non potest*. Quod

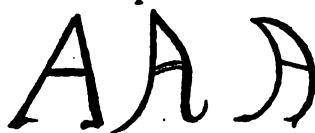
Dei effectus cerni à nobis possunt, natura minime. Aristoteles.

pulchrè apud *secretiores Hebræorum Theologos* innuitur per *Quinquaginta portas lucis*, quas omnes, præter unam, *Moysem ingressum* ajunt, uti in *Cabala* docuimus. Et ideo, teste *Porphyrio*, *Cœrulea* veste indutum eum pingebant, ut *Cœlestem* esse illum significarent, & in *Cœlo* habitare, nullius coloris vel accidentis participem, nullo terrenæ Mixtionis involucro vestitum, etiamsi nobis fortasse tale quid suscipere videatur, & modo irasci, modo placari: quemadmodum *Cælum* ipsum, cum nullius coloris sit, propter intervalli longitudinem, tamen *Cœruleum* videtur. Sed audiamus verba *Porphirii*, sic enim dicit: *Ægyptiorum autem Deorum Symbola talia sunt: Creatorem Ægyptii Emepht (melius Hempta) appellant; cujus imaginem in forma Hominis faciunt colore cæruleo, Zonam tenentem & Sceptrum; cujus in Capite pennam ponunt: significantes difficilem inventu esse Creatorem, & nemini Conspicuum, Vivificum etiam & Regem, & intelligibili motu Circulatum. Hic Deus, inquit, ab ore Ovum producit, à quo nascitur Deus, quem Ægyptii Phta, Græci Vulcanum appellant: significatur autem Ægyptiis Ovo Mundus.*

Prosequemur ordine reliqua. Occurrit sæpius inter *Symbola*, hæc *Figura*:

Obeliscos penitus contemplatus fuerit,

& ubique per initiales literas *Α'γαθος Δαίμων* exprimitur

Ægyptiacè Hieralpha. Unde vero suam originem sumpserit explico: Res ita sese habet:

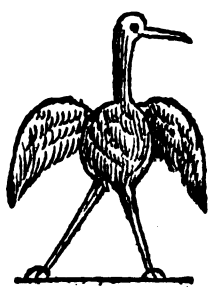
Ferunt prisci *Ægyptiarum* rerum *Scriptores*, *inferiorem Ægypti partem* *Mari olim tectam* fuisse; *Ofirim* autem primum *Ægypti Regem*, cum ex *ingenti limi*, *arenarumque ex Æthiopia advectarum* *coacervatione Nili defluxu* facta, hunc *Maris Sinum*, nescio quid terre-

Deus cœrulea veste indutus cor pingatur. Porphyrus.

Hieralphæ significatio.

terrestre parturire cerneret, Nili aquis in alveos deductis, terram intermediam ab aquis separatam, habitatoribus non aptam tantum, sed & jucundam reddidisse: ingenti vero Serpentum è putrefacto limo natorum copia locum continuò infestum reddente, cum multi quotidie Serpentum moribus, inter quos & Osiridis Navarchus Canopus, perirent, Osirim magnam vim Ibidum hisce locis immisisse, quæ devoratis Serpenti- bus locum brevi tempore expurgatum, à periculis immunem reddiderunt. Multiplicatis itaque Ibidibus, cum posterio- res dictas aves in varias sese formas, juxta diversum corporis situm, trans- formare; accedentibus multis aliis, ab Ibide receptis beneficiis, cum Genium seu Agathodæmona Ægyptii à figura, quam pedibus exprimebat, appellantes, in Sacrum Animalium album retule- runt, locumque ipsum à nomine Aga- thodæmona appellarunt. Quod Ptole- mæus hisce verbis docet: Δέλτα μέγι- στον ἐκείνο καλεῖται καθ' ὃ ἐντρέπε- ται ὁ μέγας ποταμός, λεγόμενον Ἀγαθὸς Δαίμων. Delta Magnum vocatur id, juxta quod divertitur fluvius di- ctus Agathodæmon. Ibis igitur divari- catis cruribus & rostro iis transversim inserto, exprimit primam Alphabeti Æ- gyptiaci literam, hoc pacto A, quod idem sonat ac Ἀγαθὸς Δαίμων. Ita Plutarch. Sympos. 4. Ἰβίς τε ποιεῖ τῇ τῷ ποδῶν ἀποταίσει πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὸ ῥύγχος, ἰσόπλευρον τρί- γωνον. Ibis, inquit, pedum divaricatione, eorum inter se & cum rostro compara- tione, triangulum refert æquilaterum. Et lib. 9. Sympos. Quæst. 3. Ἐρμῆς λέ- γεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γεράματα πρῶτος διρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῷ γεράμα- των Αἰγύπτιοι πρῶτον ἴβιν γεράσθαι, ὡς Ἐρμῆ (Ἀγαθὸν δαίμονι) προσήκα- σαν. Mercurius primus Deorum in Æ- gypto traditur invenisse literas, atque adeo Ibin Ægyptii primam literam faciunt,

Mercurio videlicet (Agathodæmoni) convenientem. Habemus quomodo Al-

pha, primam literam Ægyptiorum, ex Ibi- dis situ didicerint Æ- gyptii, nunc quomodo Δ ex Ibide natum sit, Accipe.

Tertia litera fuit de- sumpta ex divaricatione pedum Ibidis, omiſſa roſtri inſertione: ſic enim cum plano terræ exacte Δέλτα exprimebat: ut proinde locum hunc Ægyptii Mari vicinum non alio nomine quam Delta inſigniverint, & poſteri hanc appella- tionem uſque ad noſtra tempora reti- nuerint.

Putabant enim Ægyptii Mercurium ſub Ibidis forma, varias literarum for- mas humano generi tradidiſſe; ac inter cætera per formam Δ, quomodo Nilus dividendus ſit, ut tellus illa aquis palu- dibusque ſubmerſa fructifera reddere- tur, & hominum habitationi apta, do- cuiſſe. Unde forſan à ΔΔΔΔ quod Coptice nihil aliud, quam bonum agrum ſignificare reperio, nomen huic literæ ΔΔΔΔ fuerit impoſitum. Certe Del- ta ab Ibi ſumptam, Pausanias apud Pie- rium lib. 17. docet his verbis: Eſt & alia ratio cur Ægyptum hieroglyphice ſi- gnificarent Ibes, nempe quod Regio Del- ton à Δ Græcæ linguæ figura nuncupa- ta, eam cum Ibibus ſimilitudinem habeat, quod alites hæ literam Δ eo inſeſſu pe- dum inſeritio ad æquales trianguli lineas deducto ſignare videntur; idemque roſtrum patefactum ſignat. Et lib. 47. de ſeptem literis, Mercurium, inquit, qui primus li- teras Ægyptiis communicavit, Ibim pri- mam literam eſſe voluiſſe; refert ſiqui- dem ea inſeſſu triangularem effigiem, cru- ribus ita diſpoſitis, ut ſuo loco dictum eſt: & quæ prima apud Nos & Græcos lite- ra eſt, ad Iſoſcelis trianguli ſpeciem accom- modatur.

Pyramidis ſymbolo Animam huma- nam igneæ naturæ eſſe inſinuare (ut- pote quæ corpori non ſecus ac baſi, ſeu

Δ. litera
quid ſigni-
ficat.

Pausanias
Pictus.

Quid Ægy-
ptii per Py-
ramides
inducunt.

ignis fomento adhæreat) voluisse videntur, dum magnifica Regum atque

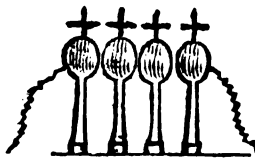

Heroum Sepulchra sub ingentibus Pyramidibus construxerunt; ut testarentur,

Anima magni Hermetici quid.

Corpore soluto & corrupto, animam superesse, quæ cum Summo Opifici visum esset, hoc est, Circulo illo Hermetico 36500. annorum completo, aliud corpus subintrandum electura sibi esset: ea fere ratione, qua Pyramis, ut Geometris notum est, vertice immoto manente, circumducta basi, Circulum describit, & toto corpore Conum; ut Circulus annorum illud curriculum significet, Conus vero corpus, quod curriculo illo conficitur. Nam Ægyptiorum fuit illa opinio, de rebus ad eundem statum 36500 annorum spatio restituendis, & ab illis accepit Plato: qui & in Timæo ait, Sic factam fuisse à Deo animam: Vnam accepisse illum ex Vniuerso portionem, quæ procul dubio unita puncto illi, quod in Pyramidis vertice est significatur: Secundam autem primæ partis duplam, Tertiam secundæ sesquialteram & primæ triplam, Quartam secundæ duplam, Quintam tertiæ triplam, Sextam primæ octuplam, postremo Septimam, quæ partibus viginti sex primam excederet. Post hæc Dupla & Tripla intervalla replevisse. Quibus numeris certe nihil aliud significat, nisi expansionem illam Linearum, quæ à puncto ad basin tractæ angulos efficiunt, & per intervalla ipsas superficies, quæ lineis clauduntur. Ex quo apparet illum hæc quoque ab Ægyptiis accepisse. Hinc Ægyptii illud veluti summæ energię periaptum gestabant, tum ad avertendos malorum occursus, tum ad propitiandum Supremum Numen, ut soluto corpore per Metempsychoseos varias revolutiones tandem inter Heroas & Secundeos desideratum locum consequerentur: de quibus vide in Astrologia nostra hieroglyphica affatim tractatum.

Solebant Hieromystæ inter cætera Sacrificiorum utensilia, vasa quædam ad instar quatuor phialarum conjunctarum concinnare, quod Ægyptiæ ἐπαρ-

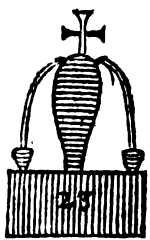
σηρίων, id est, emunctorium Osiridis, sive Osiris ὁπόροισιν seu effluxum vocabant.

Eparisterium Ægyptiorum quid.

Replebantur autem hæc Vasa Sacri fluminis lymphæ, eaque mystica quadam ratione ita adornabantur, ut nihil ad Osiris attractum potentius fieri aut fingi posse sibi persuaderent; erant Cruce signata, qua in quadripartitis Mundi plagas Osiridis notabatur aporrhæsa: per hæc enim Osiris Niloticus in omnem sese Mundi partem, per Benefici humoris canales, per vasa illa Ventricosa exonerare credebatur: quæ uti Niloticæ aquæ sacræ replebantur affluxu, ita quoque continuo aquæ effluxu inter Sacrificia per duos canales exonerabantur. Ut hoc pacto quadripartito Humidæ naturæ fluxui, horum vasorum fluxus analogus, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, unde quæque corresponderet. Et quamvis pro sic compactis in unum phialis in aliis Schematis fere semper una tantum, aut 2, proportionem significationis, spectentur, hic tamen, inquam, 4 ponuntur; quia, ut paulo post dicetur, 4 Naturæ Geniis præsidibus exhibebantur; unde & juxta 4 Anni stationes exponebantur, in duobus Solstitiis & Æquinoctiis: forsan quoque eo Vasa hæc constituebantur artificio, ut unà iis loco Chronometrii servirent. Vide quæ de hujusmodi ingeniosis Ægyptiorum Machinis in secundo Tomo Oedipi, Syntagm. de Mechanica Ægyptiorum, ubertim tradidimus.

Videntur hæc Vasa in multis aliis hieroglyphicis Inscriptionibus; præcipue in illo fragmento Obelisci, quod è regione Ecclesiæ S. Ignatii in angulo domus pharmacopœi insertum spectatur: vide, Lector, quæ de illo Symbolismo tertio Tomo Oedipi, Syntag. de Canopis, tradidimus. Sed & spectatur quoque bis sub forma melius expressa in limbo superiori & laterali Tabulæ Bembinæ seu Mensæ Isiacæ, Oedipi Tomo III, uti vides in præsentī figura Num. 23. ex citatæ Tabulæ loco extracta: ubi vides Aram

in

Fons vitigineus Hecates.

in qua duo Vasa ponuntur, intra quæ Humor ex dicta *Eparisterii Phiala* sua Cruce signata utrinque se exponerat, quam circumstantes, *Numero 21 & 22 in ead. Tabula Bemphina, Cynocephalus*, Vas in manu sinistra, deinde *Horus*, Vas in manu dextra tenens, supplicare videntur Supremo Numini, cui substant. ex altera parte, *Num. 23*, ara stipatur flore loti è capreolis vitigineis, unde & *Fons Vitigineus Hecates* dicitur, ut postea exponetur: quæ sequitur, *Num. 24*, *ἱερακο-λεοντο-σφιγξ*, id est, *Sphinx* sub *Leonis* forma, facie vero *Accipitrina*, in cujus capite Circulus *Lunæ-Solaris* cum flamma emergente conspicitur: per quæ Hierogrammata, omnia quæ hucusque de *Eparisterio* dicta sunt, pulchrè & concinnè abstrusissimis symbolis indigitantur: summa significationis hæc est; *Sol supramundanus seu Hempta*, ut vocant, influit in aqueæ & igneæ substantiæ æconomiam, & *Fontanos Patres*, qui ei præsunt; unde resultat *Fons vitigineus*, cujus derivatione omnia quæ in Mundo sunt, aluntur & conservantur. Quæ ut intelligantur sciendum est, si Ignis & Calor in Mundo tantummodo forent, totum Mundum ardore & siccitate perditum iri; contra, si sola Humiditas dominaretur, Mundum humiditatis exuberantia necessario destructum iri. Sapienti itaque consilio à Suprema Mente (quæ per *Globum*

jus miscellæ temperie conservaretur. Sed jam singula explicemus.

Globus triformis influxum Supremi Numinis exhibet. *Triforme Numen* dicitur, eo quod Supremam Divinitatem, per *Globum* indicatam, in se contineat; secundo, Spiritus sit univer-

salis, per *Alas*, quæ summa Velocitate omnia penetrat; signatus; & denique Vitam rebus omnibus per *Serpentem* notatam tribuat. Et primo quidem influit in Solem & Lunam, seu, quod idem est, in Intelligentiam ☉ & ☾, cujus symbolum est *Sphinx ἱερακόμορφος* seu *Accipitri-formis*, cum Circulo *Lunæ-Solari* in capite, & flamma seu *Aspide* (quæ promiscue hujusmodi schematis imponi solent) medio Circuli inclusa; quibus Solis & Lunæ, sive *Calidi* & *Humidi*, ad Mundum vitalibus influxibus animandum, unita vis sub ministerio *Momphtæ* intelligitur, quæ maxime Sole in *Leonem* ingrediente in *Ægypto* viget; quæ deinde in Terram derivata, ulterius actuanda committitur *Canopo Momphtæ* Ministro, quem *Sphinx* pedibus tenens Supremo Numini veluti offert: Cujus officium est Spiritus Igneos Aquæ substantiæ commixtos, per universas Mundanæ Domus, quæ per *Horum* supplicantem (*Num. 22*) & ad recipiendum semper paratum indicatur, Canales & Crateres derivare, Genio Lunari, quem *Cercopithecus* (21) exprimit cooperante. Unde (24) *Sphinx Accipitrina*, *Cercopitheco* (21) opponitur; quia illud notat, Calore suo igneo principium activum rerum, hoc verò Humiditate sua passivum: Unde cunctorum, quæ in Inferiori Mundo spectantur; Genesis ortum suum habet.

Genesis cunctorum in Mundo Inferiori à quibus Intelligentiis.

Fons itaque, sive *Eparisterii Phiala* Cruce signata, notat Beneficia, quæ per jam expositos Genios Mundo & quatuor Elementis, per quatuor Mundi partes diffusis, communicantur. Quæ in Oraculis *Zoroastris*, penè ad oculum demonstrantur; sic enim ait Zoroaster de Vitigineo fonte loquens: Fons fontium, & fontium cunctorum matrix, continens omnia; unde affatim exilit generatio multifariæ materiæ; inde tractus prester subtilis, ignis flos, Mundorum indens cavitatibus omnia, namque inde (omnia), cum incipit deorsum tendere radios admirandos. Et deinde, ipsas Intelligentias describens paulo ante expositas, dicit;

Zoroaster.

Flo. Mentis
quid, &
quo faciat.

Oedip.
T. 3. P.
142.

Struppi &
Tutuli inter
Hierogly-
phica.

cit; *Eft enim quoddam Intelligibile* (id est, Numen supremum), *quod te oportet intelligere mentis flore* (id est, per abstractum & purificatum intellectum); *Eft & roboris circumquaque lucidi potentia, mentalibus fulgens sectionibus* (quas *Nota A in Tabula Isiaca* exprimit), *induta igni ignem vinculorum; ut temperet fontanos Crateres, & amore impleat omnia, examinibus feruntur similes, prorumpunt per Mundi corpora.* Habes hic, Lector, paucis pro vastitate materiæ *Eparisterii*, sive *fontis Hecatini* Myſteria exposita; qui plura desiderat, is adeat nostra similis argumenti *Tomo 2 Oed. part. 1, fol. 135.* ubi omnia penitus evoluta reperiet.

Ægyptii ut omnia Myſtica quadam ratione sibi constarent, non Animalia tantum, sed & adeo *Instrumenta* ipsa, quæ in usum Sacrorum adhibebantur in *Hieroglyphicorum* album receperunt. Sunt ea varii generis; quædam in ornamenta Capitis symbolicam cedebant sacrorum Simulacrorum, uti *Tutuli*, *Struppi*, *Cidares*, *Tiaræ* è variis materiis confectæ; nonnulla manibus inferebantur Deorum, uti *Baculi*, *Sceptra*, *Tauticus* character, *Sistra*, aliaque innumera, quæ pro diversitate Numinum è diversa quoque materia fiebant. de quibus vide *Hierogrammatismum Vegetabilium* de *Sceptris & Thyrsis* in *Obelisco Pamph.* Erant præterea variæ *Ararum Sedium*que formæ, quibus insidentia Numina veluti potestate suprema prædita, rerum potiri videbantur. Quorum quidem omnium rationes Myſticæ, *Lib. 5 Ob. Pamph.* & in *Tabula Bembinæ* interpretatione, ubi summa cum varietate exhibentur, explicatæ sunt; ut proinde supervacaneum esse ratus sum, hoc loco peculiare de iisdem Hierogrammatismos attexere.

Per *Sceptrum xuvóμορφον*, indicabant potentiam *Anubicam* rerum omnium sub *Hempta* Moderatricem, variisque modis pro adjunctorum Symbolorum appositione exprimebant: siquidem Altari junctum, uti passim in hac

Mumia, cultum *Anubi* exhibendum notat. Myſtæ vero ut ejus prærogativas fufius exprimerent, id prout in apposito *Schemate* patet, præstabant. Habet in

capite *Anubis*, Globum serpente foetum & pennam supra, brachiis dependentibus, manibus contractis veluti summa vi aliquid attentaturus; *Zona* ad mammillam cinctus, cæterum exceptis femoralibus *Nudus*, uti in hic adjuncta figura patet. *Penna* Volatum, *Globus serpente foetus*, *Dominium Vitalis* in

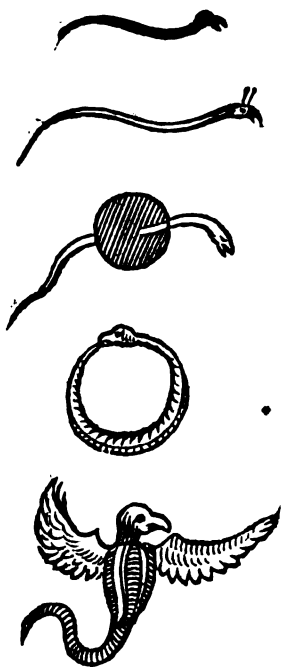
Mundo motus notat, *Nudis & subtilibus membris*, *Nudus* à cognitione humana notatur; *Caninum caput* indicat Sagacissimæ mentis providentiam, *Zona* pectori circumdata, Mundi partium rectricem potentiam; *Velo* sacro tectus est, ad Infandam ejus potentiam innuendam. Vides igitur Verticem *penna* sublimem, vides *Sceptrum*, vides *Crucis* ansatæ myſteriosam notam. Per *pennam* non solum, ut *Porphyrius* vult, *Deum* inventu difficilem significabant; sed quod *Divinæ* essentiae cognitio est ab humano intellectu remotissima; quia sicut *penna* avium corpora in altum aërem, quo nos pervenire nequimus, elevat: sic ineffabilis illa *Dei* essentia adeo est alta, & adeo intellectus capacitatem excedit, ut ad eam cum plena cognitione pertinere nullo modo possimus. Unde & *Pſalmographus*, monstraturus quantum *Divina* essentia intellectus nostri exiguitatem excedat, dicit, *quod Deus volet supra pennas ventorum, & posuerit tenebras latibulum suum.* Sanctus *Dionysius Areopag.* *Penna*, inquit, *declarat & du- cendi celeritatem, & quod cæleste est, & quod movetur, & quod ab omni rerum terrenarum studio & cupiditate abhorret; propterea quod sursum feratur; pennæ autem levitas, id quod nulla ex parte est terrenum, sed totum sine admixtione & gravitate, sursum effertur.*

Pennarum
symbolum
quæ cogni-
tionem Dei.

*Porphy-
rius.*

*Dionys.
Areopagi-
ta.*

Cum nihil inter Hieroglyphica sym-
bola

bola *Serpente* frequentius occurrat, quid *Ægyptii* per huiusmodi Symbo-
la indigitaverint, hoc loco exponendum est. Scien-
dum itaque *Ægyptios*, uti curiosos naturæ omnium fere Animantium *Ægypto* propriarum investigatores, ita & *Serpentis* fuisse. Cum enim viderent, *Serpentem* nullo manuum pedumque mini-

sterio, solo oblongo corporis tractu procedere; nullo præterea membro, præter os, constare; animal igneo spiritu plenum, vivax, senectutem quotannis, deposito veteri exuvio, in juventutem instaurare; fieri non posse crediderunt, quin aliquid magnum, excellens, & prorsus divinum sub iis lateret: accedebat hisce, quod undulato illo plicatilis corporis Motu omnes prope figuras exprimeret; dum videlicet nunc caudam capiti ad-movens in Circulum contortum, *Æternitatem*, jam in Spiras convolutum, Sphærarum Cœlestium volumina præfert; jam in longum extensum, lineam rectam, jam curvam, jam figuram planam, modo corporis erectione Normalem, jam multifario Squamarum ordine, veluti totidem Stellis rutilum, Sibilo quoque & Trifulea lingua formidandum se exhibet. Hæc, inquam, dum contemplarentur *Ægyptii* in *Serpente*, eum tanquam reconditissimum præstantissimarum rerum Symbolum adhibuerunt. Verum quæ & qualia per eum connotarint, videamus.

Primo itaque *Epies Phœnix*, apud Eusebium, Deum *Emepht* *Serpente* seu *Aspide* significatum, his verbis docet:

Draconis & Serpentum naturam ipse Thautus (uti & Phœnices ac Ægyptii) divinam putavit. Spiritualissimum

enim omnium animal, & igneum ab ipso traditum. Nam spiritu, absque manuum aut pedum aut omnino alicujus organi exterioris argumento, ut cætera videmus animalia ferri, eximiam celeritatem assequitur, variasque figuras & formas gradiens, involuto revolutoque uti & spiritiformi, ad quam vult celeritatem gressu, facillime præstat. Longævum etiam est; nec solum senectutem cum pelle deponens rejuvenescit, sed crescit etiam in adolescentiam reductum: cumque determinatos adimpleverit terminos, in se ipsum revolutum, rursus reviviscit, sicuti in Sacris pariter ipse Thautus constituit: Quapropter in Sacris hoc animal, & in Mysteriis fuit assumptum: de quibus & in aliis suis propositionibus plura adducit: In quibus refertur, quod immortale sit, & in se ipsum, ex quo provenit, resolvatur: non etiam moriatur morte propria hoc animal, nisi violentâ percussus interierit. Hinc Phœnices ipsum vocant bonum Dæmonem, sicut Ægyptii Kneph appellant.

Aptè itaque naturam Divinam per *Serpentis* naturam & operationes notabant; quæ omnia ex dictis patent. Hinc *Græci*, teste eodem Eusebio, *Æsculapium*, Salutis Numen, τῆς σωτικῆς δυνάμεως σύμβολον, *Serpente* referebant: *Serpens* circumvolutus salutis corporis & animæ Ferens symbolum. Mundum enim contemplantes *Physici*, cætera quidem reptilia crassioris dicunt & terrestris esse substantiæ, *Serpentem* vero spiritualissimum animal; quod & imbecillitatem corporis exuat, & ad medicinam aptissimum esse videatur. Nam & ad acuendum visum invenit pharmacum, & ad reviviscendum herbam quandam nosse narratur. Præterea *Ægyptii* Mundum significantes, *Serpentem* pingunt, qui caudam propriam depasceret, eumque variis maculis insignem depingebant: de quo *Claudianus*,

*Perpetuusque virens squamis, caudamque reducto
Ore vorans, tacito relegens exordia lapsu.*

H

Quod

Longævi-
tas Serpen-
tis.

Aspis Bonis
Dæmon à
Phœnici-
bus dictus.

Eusebius.
Æscula-
pium Græ-
ci per Ser-
pentem ex-
prime-
bant.

Claudia-
nus.

Quid per
proprietates
Serpentis ex-
presserint.

Epies
Phœnix
de Aspide.
Eusebius.

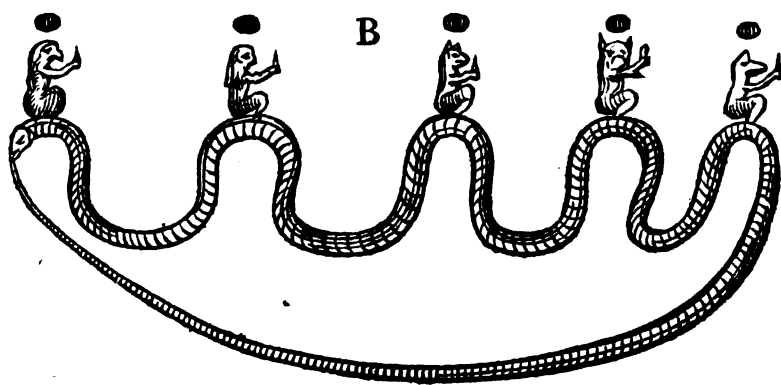
Serpens
in circulum
tortus
quid?

Eusebius.

Quod procul dubio significat omnia, quæ Divina providentia in Mundo generantur, ab eadem & solvi sive paulatim imminui atque deficere ac in se quasi recipi; fierique id propemodum juxta illud, *In id resolvimur, ex quo sumus*: quod paulo ante hisce verbis pulchrè indicat Eusebius ex mente *Phœnicum*, cum de natura *Serpentis* loqueretur, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἀναλύεται ὃ περιεσφίγγεται. Ut vel inde appareat, Mundum ex se ipso ali & in se resolvi.

Nam cum æterna sint Elementa, neque corruptione, neque variatione per se ulla immutentur; corruptioni tamen ac variationi subjecta videntur, ea parte, qua Specierum informationi admiscuntur; incolumi permanente semper substantia.

Iterum cum viderent *Serpentem* terrestres substantiæ, & ex putri, ut plurimum, genitum, tortuoso corporis tractu Fluctuationis rudimenta, sibilo sonoque formidabili Aërem, tota præ-

Quid
Squaræ
& sibilus
Serpentis
inducet.

terea substantia squamarum splendentium ornatu, nescio quid Igneum exprimere; haud incongrue quatuor Elementa per id indicare consueverunt; per Corpus quidem, quod terreum & gravissimum est, Terram, per Tortuosum corporis tractum, utpote qui undarum fluctuationes exprimit, apte sane Aquam, per Sibilum verò recte Aërem, Subjectum Soni, Ignem denique totius Vigore substantiæ, & tricipide lingua, Ignis symbolo, apposite denotabant. Quæ omnia *Horus lib. 1, cap. 2* innuit. Porro, quamvis per *Serpentem* dicta quatuor Elementa exprimerent, non tamen singula eodem modo, sed diverso *Serpentis* situ & conformatione exponebant. Sic Vitalem Terræ spiritum, vel ipsam Terram, quam

Quomodo
Elementa
per Ser-
pentem
expres-
sant.

Terra Egy-
ptiis Ophta.

ⲙⲉⲩⲥⲓ

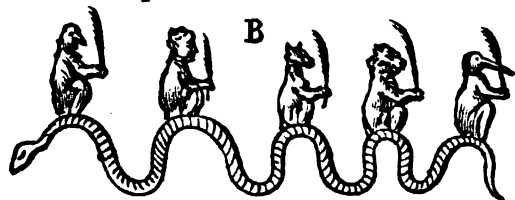
ⲟⲩⲩⲧⲓ

Mesi, vel *Ophta*, id est, *Genium omnia moderantem* vocant, per *Serpentem prostratum* & bicornem, cujusmodi nihil in Obeliscis frequentius est, depingunt.

Aquam verò denotantes, *Serpentem* pingunt tortuoso corporis tractu, Undarum vo-

lumina exprimentem; cujusmodi est *Serpens* quem in quinto libro *Obelisci Pamphili* exhibemus, in expositione Figuræ ex *Barberinorum Gazophylacio* eductæ, ut est in *presentibus Figuris B*. Deorum itaque in *Zodiaci Annique* administratione curam indicaturi, *Serpentem* pingebant undulatum, sive in Aquæ fluentis formam dispositum; ut exprimerent Gyros, quos Sol motu suo, veluti in Cœlestis Æquoris undis, per 12 Signa, totidemque Menses, conficit, omnium, quæ in Mundo sunt, rerum.

productionis causam esse. 12 Signa & Menses aptè per *Serpentem* tortuosum indicatos vide. Quia verò 5 dies Anno Solari *Ægyptiaco* ad 360 defunt, hosce significare voluerunt per quinque Gyros principales, quibus totidem Genii insident, & sunt *Osiris* Accipitrinâ, *Isis* Humanâ, Caninâ *Anubis*, *Mophtha* Leo-

Leoninâ, *Hermanubis* denique *Ibidis* facie, totius *Anni*, *Ægyptique Tutelares*: *pennas* in manu habent, ut iis *Ocultum agitationis motum* innuerent: atque hosce veluti *Temporis Moderatores*, *Rerumque omnium totius anni decursu* in inferiori *Mundo nascentium Tutores*, *Conservatoresque coluerunt*. Quid vero proprie per 5 istos *Anni Tutelares*, seu *Deorum Natales*, indicetur, *Plutarchus* scite docet: *Rheæ ajunt occultè cum Saturno congressæ Solem, qui id flagitium deprehendisset, imprecatum fuisse, ut neque in Mense, neque in Anno pareret: sed Mercurium amore Deæ captum, cum ea congressum, ac deinde in ludo cum Luna Victorem Septuagesimam partem cujusvis diei abstulisse, ac 360 diebus adjecisse, qui 5 Dies nunc ab Ægyptiis Misi, à Græcis Epagomenæ, id est, adjectitii vocantur, & veluti Natales Deorum*

Mophra
Numen A-
qua præses.

festi aguntur. *Genius aquarum, Mophra* dicitur, hoc est, à *Moi & phta*, quorum illud *aquam*, hoc *Copticè Deum* sive *Genium* notat. *Aërem* vero exprimunt per *Sibulum Serpentis jacentis & trifulca lingua veluti sibilantis*: per *Trifulcam linguam* tres *Aëreos Mundos*, in quos *dominium suum exercent*, notabant. Unde *Zenta*, id est, *vitam* hujusmodi *Characterem* appellabant. Porro *Ignem* significaturi,

Unde Zenta dictum.

Aspidem erectum, vel *altari*, vel *vertici Deastri* alicujus impositum, cujus capiti *Globus* insisteret, pingebant: quo

Ignem quandam *vim* *Universum permeantem* indicare solebant: atque huc respiciunt ea, quæ paulò ante ex *Eusebio & Horo* adduximus. hanc *vim* quoque notabant per *Circulum*, cui *Serpens* insertus, *Θ Græcum* aut *Coptum* exprimeret, quam *Thauta* vocabant; quo, teste *Eusebio*, *Spiritum Igneum* toti *Universo infusum* apte signabant. *Spiritum* vero *Mundi* eo quo conspices modo exprimebant, uti ex *Tabula Bembina* patet: Vi-

Diversitatem significationis Serpentum Schema è regione notat.
Eusebius.

des hîc *Aspidem* *Accipitrino capite* conspicuum, *Alis expansis* in volandi actu constitutum, *Cauda producta*, & in *Volumina contorta*: quo *schemate*, *Spiritus Mundani Igneam* quandam *vim & efficaciam*, qua omnia penetrat, innuunt, uti *prima figura* in *Schemate* ostendit.

Patet itaque cur per *Serpentem* *Mundani spiritus Vitam* in omnia diffusam, & cur ex *vilibus Elementaris miscellæ principiis*, tantam *Rerum varietatem* expresserint.

Cum igitur *Signum T* *Character* fuerit mysticus, & propriè *Hebræis* in summa veneratione, *Ægyptii* autem pleraque ab *Antiquis Hebræorum* acceperint, quemadmodum constat ex *Clemente*; verisimile est, cum ex dictis, tum ex *rationatione Abenephi*, hunc *Characterem* quoque ab *Hebræis* mutuatos esse *Ægyptios*, utpote curiosos figurarum observatores; utrisque quidem *Mysticum*, sed *diversorum Mysteriorum* significatione dissipatum. Dicimus

Cruce an-
fata idem
quod Tau
Hebræo-
rum, à qui-
bus Ægy-
ptiicam ac-
ceperant.

Abenephius.

igitur, *characterem hunc* apud *Ægyptios Tauticum* celeberrimum, non præcise significare *Vitam venturam*, quemadmodum vult

Ruffinus, *Suidas*, alique *Auctores*; sed verisimile est, totum hunc *rumorem* exortum esse à *Judaïs*, qui tum *temporis Ægyptum* exules pervagabantur: videntes enim *Signum hoc T* toties in *Imaginibus* eorum repetitum, passim *Salutem* suam seu *Vitam venturam* ex *Patrum suorum traditione* interpretabantur. Nos vero congruentius dicemus cum *Abenephi*, illum *Characterem* nihil aliud apud *Ægyptios* significasse, quam *Divinæ Mentis in rerum omnium productione motum & diffusionem*.

Ruffinus.
Suidas.

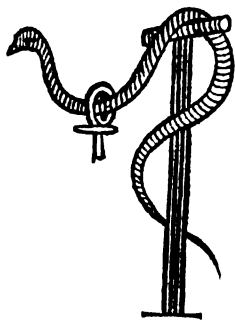
Abenephius.

Cruce an-
fata Divi-
næ Mentis
motum in
omnia diffu-
sa notat.

Quam alta itaque & sublimia per hunc *Characterem* denotarint *Ægyptii*, penitus discutiamus. Quamvis *Character* ille forma multiplex reperitur in *sacris Sculpturis*; nos tamen hic de *Character*e hujus loci proprio, qualem nimirum *sacris Simulacris* ut plurimum appositum videmus, agemus: de alio *Chara-*

tere *Crucis Andreanae* formam præ se ferente fusc egimus in *Prodromo*, & in *Explicatione Tabulae Bembinae*; quamvis etiam hi Characteres iidem sint.

Constat igitur *Character iste* duabus heterogeneis lineis, circularibus, & rectilineis; apparetque nihil aliud esse, quam characterem illum, quo antiqui *Astronomi*, *Aegyptios* secuti, denotabant *Mercurium*, sic ☿, unde & *Characterem Tauticum* dicebant. Per *Circulum* denotabant *Divinae Mentis diffusionem* in *Mundum Sidereum*, & per *Crucem* diffusionem in *Elementa*; quem lapsum elegantissime expressum hieroglyphice videmus in *Obelisci Lateranensis*, lateris primi tertio hierogrammatismo, hoc ectypo: Serpens *ἰερανόμορφος* ex *Circulo* pro-

diens sese insinuare videtur *Mundo* huic sensibili, per *Crucem* ansatam significato; adeo quidem, ut *Circulus* nihil aliud nisi *Motum Divinae Mentis*, ut supra fusc demonstravi-

mus, significet. Serpens autem *ἰερανόμορφος*, nihil aliud nisi *Spiritum illius*, qui per universam *Mundi molem* diffunditur; uti fusc in *Hierogrammatismo decimo septimo*, *Serpentis*, in *Obelisco Pamphilio* actum est. Hinc *Anaxagoras* quatuor *Elementis* constitutis, & per *Crucem* indicatis, iis *Motorem* adjungit, sive *Spiritum*, sive *Deum*, sive *Mentem*, ut *Proclus* interpretatur, per quem hæc quatuor regantur. Advertebant enim *Aegyptii* duos potissimum simplices *Motus* in rerum natura elucescentes, *Rectum* & *Circularem*; hunc per *Circulum*, illum per rectas exhibebant: *Elementa* enim extra sedes naturales dimota, suos ad easdem reditus non aliter ac per rectas lineas facere, experimento comprobant.

Non igitur incongrue per quatuor lineas rectas, ex unico puncto individuoque in contrarias excurrentes partes, quatuor *Elementorum* (in quæ *Elementa*, singula tandem resolvi possunt) innue-

runt *mysterium*. Confirmant hoc ea, quæ in *Cabala Saracenica* me annotasse memini: *Philosophi* & *Medici Aegyptii*, partim *Indiæ* & *Græciæ*, indicaturi quatuor *Elementa*, quadratum sub figura *Crucis* pingebant.

Cum verò *Mysticus ille Character* plerumque tum in *Bembina Tabula*, tum in *Obeliscis*, cæterisque ex *Aegypto* adductis *Idolis* spectetur, quibus ut plurimum ille *Character* manibus insertus, uti supra in *Osiridis* statua cernitur; mira alicui forsan videri possit hujus ratio; quam proinde paucis explicemus.

Notandum igitur *Aegyptios* hujusmodi *Characteres* *mysteriosos* in magna semper *veneratione* habuisse; non tantum ob summa quæ in se continere videbantur *mysteria*, sed vel maxime, quia hujusmodi *Character*e, naturali quadam sympathia, *Genios cœlestes* allici posse perperam credebant. *Mundum* enim cum dicerent esse veluti *Animal quoddam*, in quo partes quamvis loco distantes propter naturam tamen unam ad se invicem ferantur, ipsamque *Conciliatricem Mundi* & *Causam communem* omnium *Missionum*, trahere ad se invicem partes, ut *Jamblichus* ait, suapte natura: hinc ejusmodi tractus & appetitus arte quadam præter ordinem augeri posse existimabant. Nam, ut recte *Jamblichus*, *Aegyptii imitantes ipsam Universi naturam fabricamque Deorum*, ipsi quoque *Mysticarum reconditarumque notionum Imagines quasdam in Symbolis conficiendis ostendebant*; quemadmodum & *Natura rationes occultas in apparentibus formis, quasi Symbolis, exprimit*, & *Dii veritatem Idearum per manifestas Imagines explicant*; præsertim cum perspicerent, *Superiora omnia Inferiorum similitudine delectari*; atque insuper optent à *Superioribus bonitate repleti*, quatenus, pro viribus imitentur, merito & ipsi convenientem *Superis modum agendi* pro viribus offerunt, quando *occulta Mysteria Symbolis inserunt manifestis*: in quibus interpretandis, *Dimitte voces, accipe sensus*. *Aegyptii* igitur hujusmodi *Symbolum* sub certis temporibus *Cœlique situ* ef-

Tauticus
Character
efficax am-
letum A-
egyptiis.

Jambli-
chus.

Superiora
Inferiorum
similitudi-
ne dele-
ctantur.

Anaxago-
ras.

Proclus.

formabant, maxime sub *Ariete* & *Mercurio*, ex quibus Signis constituebatur Character; Sole enim in *Ariete* exaltato, & Luna cum *Mercurio* consistente maximam virtutem coelitus acquirere arbitrabantur, tum ad Genios, in divinationibus

perficiendis rerumque investigatione, eliciendos, tum ad contrarios Genios *Typhonios* propulsandos. Unde hunc Characterem varie ab Hierogrammatistis veteribus expressum fuisse reperio; primo sub *Taurina* facie, qui & secundi in *Zodiaco* Signi character est; secundo per Circulum cum sextilis Lunæ phasi,

cui *Crux* adnectitur, & *Mercurii* proprius Character est; tertio per characterem *Veneris*, cui *Cornua Arietis* superimponuntur; per primum, *Aspidem*, per secundum *Anubidem* seu *Mercurium Aegyptium*, per tertium *Isin* seu *Venerem Aegyptiam*, cujus fecunditas per *Cornua Arietis* indicatur, exprimere solebant. Sed jam hæc amplius exponamus. Pingebant *Aegyptii* Circulum, quo *Solem* referebant, *Stellarum* omnium principem & *Coeleste* numen, utpote à cuius benigna luce cuncta animarentur. Cum vero sine *Lunæ* concursu *Solem* nil efficere posse viderent, *Lunam* Circulo superimpofuerunt, quod *Connubium* ☉ & ☿ appellabant. Præterea cum ☉ & ☿, omnem virtutum effluxum, potissimum in *Mundum hy-læum* seu *Elementarem* exerere comperrant, Characteri & *Crucem* ✕ affixere; quo notabant *Spiritus* omnia permeantis fecunditatem; quem deinde *Græci*, veluti *Symbolum*, ad *Venerem*, *Generationis Deam*, exprimendam assumpserunt. Atque hac ratione cum *Geneticam Veneris* facultatem, sparsam & seminatum à *Deastra* per omnes *Mundi* partes, intuerentur, *Spiritum* videlicet *Animæ Mundi*, sive *Solis*, dantis unicuique formam, vitam, essentiam & durationem; cum, inquam, eam inveniri viderent in omnibus rebus, in homine, in bestiis, in terra, aqua, aëre, igne, in flu-

minibus, in montibus, planis, vallibus, sylvis, pratis, plantis, animalibus, *Semicirculum Lunæ*, vel etiam *cornua Arietis*, ei apposuerunt, suffixa *Cruce*, & ortus est celeberrimus ille & *sacer Mercurii* Character, quem nos in *Obelisco Pamphilio*, *Spiritum Mundi*, seu, quod idem, omnia ad se attrahentem, interpretati sumus.

Sed hæc omnia aptè & clarè describit *Marsilius* lib. 3 De vita coelitus propaganda, uti sequitur: *Aliquis autem quæret, quas potissimum Cæli figuras Imaginibus imprimere solerent (Ægyptii): sunt enim ibi formæ oculis valde conspicuæ, & à multis, quales sunt, quasi depictæ, ut v, &, similesque figuræ Zodiaci, & quæ sunt extra Zodiacum manifestæ. Sunt ibi præterea formæ quam plurimæ non tam visibiles quam imaginabiles, per Signorum facies, ab Indis, Ægyptiis, Chaldæisque profectæ vel saltem excogitatæ: veluti in prima facie Virginis, Virgo pulchra sedens geminas manu spicas habens puerumque nutriens, & reliquæ, quales describit Albunasar, &c. sunt denique Characteres quidam Signorum & Planetarum ab Ægyptiis designati. Volunt igitur Imaginibus omnia hæc insculpi: ut, si quis expectet proprium à Mercurio beneficium, collocare eum in Virgine debebat, vel saltem ibi in ☿ cum aspectu Mercurii, & imaginem tunc ex stanno conficere, vel argento, in qua sit totum Virginis Signum & Character ejus, Characterque Mercurii. Constituebant quidem universam eorum formam ad Cæli similitudinem rotundam; Antiquiores vero figuram Crucis cunctis anteponebant; quia Corpora per virtutem agunt ad superficiem jam diffusam. Prima vero Superficies Cruce describitur: sic enim inprimis habet longitudinem & latitudinem: primaque hæc figura est, & omnium quam maxime recta, & quatuor rectos angulos continet. Effectus vero Cælestium maxime per rectitudinem radiorum angulorumque resultant: Tunc enim Stellæ quam maxime sunt potentes, quando quatuor Cæli tenent angulos, Cardines Orientis videlicet, Occidentisque, atque Medii utrinque Cæli. Sic vero dispositæ, radios ita conjiciunt in se invicem, ut Crucem inde constituent. Crucem ergo Veteres figu-*

Marsilius Ficinus.

Stella quando quam maxime potentes sunt.

ram esse dicebant, cum Stellarum fortitudine factam, tum earundem fortitudinis susceptaculum: Ideoque habere summam in Imaginibus potestatem, ac vires & Spiritus suscipere Planetarum. Hæc autem opinio ab Ægyptiis vel introducta fuit, vel maxime confirmata. Inter quorum Characteres Crux una erat insignis, Vitam futuram significans, cujus figuram pectori Serapidis insculpebant: vidimus Characterem hunc multis rebus impressum. Ego verò, quod de Crucis excellentia fuit apud Ægyptios ante Christum, non tam muneris Stellarum testimonium fuisse arbitror, quam virtutis præsagium, quam cum Christo fuerat acceptura; Astrologos autem qui statim post Christum fuerunt, videntes à Christianis miranda per Crucem fieri, nescientes autem vel nolentes in Jesum tanta conferre, in Cælestia retulisse.

Atque hæcenus Marfilius: in quo veluti in brevi quodam compendio omnia ea, quæ hæcenus fufe dicta sunt comprobantur. Sed & eadem confirmantur ab Arabe quodam anonymo, qui in Libro manuscripto sic dicit: *Ab Antiquis accepimus, magnam in decussata figura, hoc est, Crucis Symbolo, inesse vim & efficaciam.*

His jam subnectam Expositionem Symbolorum in Adytis:

Magnum quid & ineffabile sub recta & illibata Sacrificiorum exhibitione latere putabant præsci Sacerdotes. Unde si vel unicam ex ritibus cærimoniam non recte peragerent, totum Theurgicum opus in irritum labi, sibi, teste *Jamblichus*, persuadebant. Hinc tanta in Sacrificiis, recte & legitimè instituendis, cura, tanta animæ corporisque dispositio, tot ac tantæ perfectiones, Lustrationes, Expiationes requirebantur. Cum enim Sacrificia magnam imo necessariam cum Ordinibus rerum, Deorumque Cæternis, dependentiam connexionemque habere cognoscerent; certe non alia ratione magis votorum suorum se compotes futuros rebantur, quam si ad exemplaria singulorum Ordinum, Idealesque rationes, sua Sacra instituerent. Norant etiam primos Hieromantas Divino quo-

dam furore raptos, ea tali ordine, talibusque Mysteriis adornata adinvenisse, ut ipsæ primæ rerum Ideæ mystico Symbolorum contextu exhibitæ, opus faciendum connotarent. Quæ omnia in Mensa Isiaca ob oculos ponebant, in Adytis Sacrificantium; ut ex ea singulorum Deorum rationes discerent, & juxta præscriptas leges, Sacrificia peragerent. Quoniam enim singuli Deorum ordines, ut ipsi loquuntur, suis Symbolis, Gestibus, Habitibus, Ornamentis, quibus uniuscujusque naturam, proprietatem, actionem, exprimerent, instituti essent; hinc æquum judicabatur, analogico & prorsus simili rerum habitu in conspectu Deorum, dum sacra faciebant, comparere, ut tandem, quod prætenderent, consequerentur hoc Symbolico apparatu, quo nihil potentius, nil efficacius, nil ad Deos attrahendos vehementius esse posse perperam credebant. Gaudent enim, uti dicebant, Superiora inferioribus, tanquam iis à quibus unice dependent, quorumque influxibus substant. De quibus cum amplissime in nostro Oedipo egerimus, eo Lectorem remittimus.

Mystæ itaque Adyta sua, quæ loca erant recondita & ab omni humano consortio semota, ea industria constituebant, ut nihil fere esset in Rerum Natura, quod ibi non contineretur. Et primo quidem Inferiorem seu hylæum Mundum, *pavimentum*, Symbolico ei conveniente apparatu, utpote ex omni Mineralium Lapidumque genere adornatum, rivisque Aquarum fœcundum, exhibebat; *parietes* siderei Mundi Symbolis exprimebantur; *tholus* Genialis Mundi rationem exprimebat, in cujus medio Ara posita veluti Centrum referebat emanationum Supremæ Mentis, quæ deinde in omnium Mundorum peripheriam diffundebantur. atque adeo Adyta nihil aliud, quam universas Mundorum series representabant; ad quorum notitiam nemo aptus censebatur nisi qui relictis Sensibus, rerumque caducarum cura deposita, totum se intra se reciperet, quod Adyta ipsa reconditis suis recessibus notabant.

Superiora
gaudent in-
ferioribus,
& hæc illis.

Adyta Æ-
gyptiorum
qualia
fuerint.

Adyta Æ-
gyptio-
rum uni-
versitatem
rerum expri-
mebant.

Sacrificio-
rum rite
peractorum
vis juxta
Veteres.

Jambli-
chus.

Sacrifica-
turi ad
quid atten-
derint.

tabant. Corpora figurarum *Seminuda* & *macilenta* docebant, *Sacerdotes* ab omni Sensibilium rerum cura remotos & nudos, abstinentiæque, qua concupiscentia voluptatum refrænatur, deditos esse debere. Verenda *teſta* tenebant, ad animæ corporisque puritatem, quâ instructos esse oportebat, indicandam. *Capita velata* habebant, ad indicandum terrenarum rerum curam, quæ pilis, inutilibus excrementis, notabatur, prorsus esse repudiandam: unde & eisdem *Sacerdotes rastos* esse oportebat. In Sacrificiis itaque simili quo Deos referebant habitu comparebant.

Habitus
Sacrificantium.

Tutulos in capite gerebant, Floribus, Pennis, Serpentibus, Stellis, Animalibus, Flammis, Circulis, Vasis, aliisque similibus, quibus Geniorum proprietates & Ideales rationes exprimuntur, compactos; quos in Sacrificiis pariter imitabantur *Sacerdotes*; illisque notabatur, *Sacerdotem* continuo *supernas* Deorum *Ideas*, quæ per *Tutulos* notantur, *speculari debere*: hoc enim facto, se in eam Intelligentiam quam continuo menteolvebant, *transformari*, eidemque uniri, & quodammodo identificari, sibi persuadebant: Unitos vero & jam consortio Deorum adscriptos, omnem se felicitatis metam utpote *θεομόρφως*, attigisse rebantur. *Exempli gratia*, ad Mundi trahendam Animam Spiritumque *Universi*, coram Imagine eo Symbolorum apparatu adornata quem *Solum* in medio *Tabulae Bembinæ* & *Aſſeclæ* ejus exhibent, sacra faciebant; & sic operationum similitudine hymnorumque analogice concinnatorum, Animam Mundi ineffabiliter se trahere posse, ad id quod volebant, arbitrabantur: & sic de cæteris Geniorum, Deorumque Simulacris statuebant. Hinc ex universis Mundialium rerum seriebus, eas tantum ad eum Deum trahendum aptas afferebant, quem res singulæ sub dictis seriebus exprimebant. Cum enim hæc omnia sub Idea, dum respiciebant involuta & complicata, latere crederent, ex necessitate Naturæ Genios iis rebus

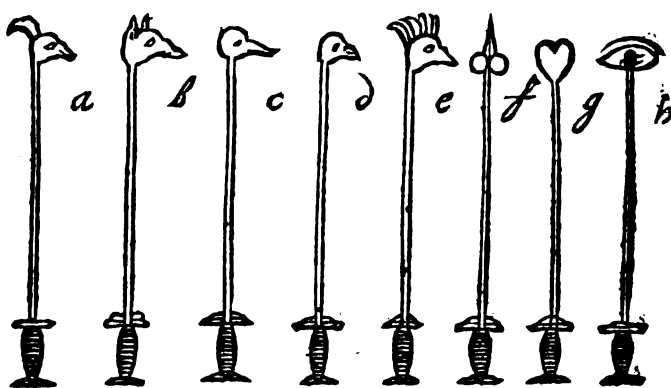
Animam
Mundi per
Sacrificia
trahendi
ratio.

quæ ipsis Analogæ forent tractos, se eos sistere posse arbitrabantur; & illos quidem sistebant; at non tam virtute Sacrificiorum quàm occultis Satanæ artibus, quí in iis Hierophantam agebat.

Fuit & magna *Sceptrorum* varietas apud *Aegyptios* in usu: fuerunt quæ simplicem tantum *Sceptri* formam menti-

rentur uti in 2, fuerunt ex *herbis* composita, uti in 6 patet; fuerunt & *contraposita*, uti

Sceptra Numinum, quibus in Sacris utebantur Mystæ.

in C; deinde *πολύμορφα*, id est, variis Animalium formis insignita uti sunt *Hircino*, *Canino*, *Ibidis*, *Accipitris*, *Meleagridum*, Capite insignita; fuerunt & membris humanis, uti *Oculo*, *Vultu*, *Aure*, *Lingua*, *phallo* prænotata: quibus omnibus Dominium ejus Numinis, cujus figura Symbolum erat, notabant: Ut *Sceptro Oculato*, Potentiam & Providentiam Supremi Numinis. Quæ omnia alibi declarata fuerunt, eoque ulterius producenda non censui.

Brachium quoque sæpe sæpius inter Hieroglyphica reperitur, uti in hac præſenti Diatribe; & vel *Manum explicatam* habet, denotatque Liberalitatem Numinum; vel *contractam*, notans rigorem & Severitatem Numinum; vel *Pyramidem* in manu tenet, & significat Influxum Numinis in inferiora; vel *capreolum* Vitis. *Brachium Capreolum* manu tenens, Beneficentiam Numinis indicabat: Nam, ut recte *Diodorus*, ἡ ὑπὲρ δεξιὰ τοῦ δεακτύλου ἐκτεταμὴς ἔχουσα συμφαίνει εἰς ποιεσµόν. *Dextra* digitos extensos habens, signi-

Brachium
cum Ca-
preolo vi-
tis in mani
quid.
Diodorus
Siculus.

significat rerum omnium necessariorum Sup-
peditationem: ἡ δὲ ὄψωνυμῳ, τήρησιν καὶ
φυλακῇ χρημάτων. Sinistra vero
contracta, Conservationem & custodiam fa-
cultatum. Dicitur Brachium Osiridis, eo
quod Nilus ubi se in Mare exonerat,
veluti in digitos quosdam dispersit
una cum terra interjacente venam quasi
in Brachio cardiacam exprimat, à qua
Vita & tota Ægypti felicitas dependet: ut
Capreolus in manu sat ostendit. Est enim

Capreolus
quid.

Capreolus nil aliud, quam ex-
trema illa & ultima teneriuscula
pars Vitis, vel Cucurbitæ, aut Convol-
voli, quæ in helices quasi lineas con-
trahitur; suntque veluti manus quædam
Vitis ad sese fulciendam à Natura ordina-
tæ; quidquid enim apprehenderit, adeo
tenaciter eidem se circumvolvitur, adeo
tenaciter stringit, ut vix ab eo extricari
possit. Atque hoc Capreolo scite sane si-
gnant Vegetabilis Naturæ appetitum,
quo in Superiora, à quibus Vitam obti-
net, fertur. Accedit, quod Vitis inven-
tio Osiri, teste Herodoto, Diodoro, Cle-
mente Alexandrino, & Eusebio adscriba-
tur; hinc in Sacrificiis Vitis, Perseæ,
similiumque Plantarum frondes mani-
bus gerebant Sacerdotes. Quæ omnia
fufius in Obelisco Pamphilio profecuti su-
mus fol. 362. ut proinde non incon-
grue Beneficentia Osiridis per hujusmo-
di Brachium, inter Hieroglyphica pas-
sim obvium, indicetur. Quomodo
vero Brachium hoc Nilum exprimat,
Abenephi Arabs hisce verbis exponit:
Terra Ægypti recta protensa est instar
Brachii humani ex Austro in Boream, &
Nilus per medium ejus transiens instar Ve-
næ Cardiacæ, cum Mari approximaverit,
tunc terram veluti in digitos quosdam dis-
perscit. Hinc Nilum ex Austro in Boream
tendentem, teste Plutarcho, non incon-
grue fluxum Osiridis dixere Veteres.
Quod Nilus in Austro ortus, uti sum-
ma felicitate Ægyptum beare, ita Mari
(quod Typhonium Regnum, Osiri con-
trarium) redditus felicitati Niloticæ fi-
nem imponere videbatur.

Herodo-
tus.
Diodorus.
Clemens
Alex.
Eusebius.

Abene-
phius.

Omnia Circularia, uti jam supra ex-
posuimus, Coeleste & Divinum quid
significant; pro diversitate tamen No-
tarum ipsis adjunctarum; Circularis supra
Capita Numinum Potestatem maxi-
mam, Divinitatem autem quomodo-
libet positus. De Globo alato & Ser-
pentino jam diximus; Segmenta verò
Circularum, superius quidem Cœli por-
tionem superiorem, inferius verò Ho-
rizontem notare scias: de quibus quam
fufissime in Obelisco Pamphilio.

Circularis
Figura
quid
signet.

Dicuntur Meleagrides, ex mente My-
thologorum, ex eo, quod Meleagrum in-
terfectum sorores ejus ad sepulchrum
plangentes à Diana in Meleagrides con-
versæ dicantur. Ægyptii verò multo alia
de Meleagride, quam & Gallinam Pha-
raonis vocant, philosophantur. Cum
enim viderent totum hujus Volucris
corpus ineffabili quadam symmetria
constitutum, in eam venerunt opinio-
nem, Animam Mundi, quam Pantamorphum
Naturæ Genium dicebant, in
hujus sibi Volucris corpore sedem con-
stituisse; eandemque ob causam Volu-
crem hominibus Sagacibus se aperire,
circa eas res quas tanta majestate, ordine
& dispositione plumarumque varietate
fulgere cernerent, arbitrabantur. Unde
non sine causa hanc avem Pantamor-
phæ Naturæ Capiti, uti ex Schemate in
Tab. Bemb. patet, imponebant. Tri-
quetrum caput habet, ad indicandam
Triadem qua Fundum Paternum con-
stituebatur; Corpus cœruleum habet gibbo-
sumque seu in formam arcus effectum,
quo Firmamenti arcuatam cœruleam-
que superficiem denotabant: non secus
ac Volucris corpus cœruleum innume-
ris veluti Stellulis exornatum. Unde
non immerito Abenephius illud Firma-
menti Symbolum fuisse asserit: Galli-
na, inquit, Pharaonis, fuit Symbolum
Sphæræ Stellarum. Quemadmodum
enim Firmamentum Variis Stellis or-
natum est: sic maculis veluti Stellulis
per totum corpus mira naturæ arte depi-
ctis variegata est. Unde Hierophantæ
eam non immerito in Firmamenti ejus-
que

Meleagri-
dum No-
men &
Corporis
symme-
tria.

Abene-
phius.

que Præsidis *Symbolum* assumpserunt. *Canistrum* capiti dorso *Meleagris* insistentis abundantiam Fructuum quos profert, *Perseæ folia* Sapientiam, qua omnia mirificæ dispositionis lege coordinat, ob impenetrabilem operationum quo utitur modum, non tam Sermone, quam devoti cordis Silentio colendam & adorandam, signant. Nam, *Horo* teste, habet *Persea* arbor folia similia *Lingue*,

Horus.

Persea
Lingue &
Cordis Sym-
bolum.

& fructum *Cordi* similem, quæ abditæ *Sapientie* in Deo *Symbolum* sunt.

Pedes vero duo soli, positi, notant insensibilem & prudentem Naturæ progressum, teste *Plutarcho*, in omnibus, quæ occulto modo pe-

Plutar-
chus

netrat: ut in *Hieroglyphicis* præsentis argumenti videre est. *Vnus* vero pes positus, idem notat, sed uni tantum Numini applicatum, in rebus fidei suæ commissis. Figura vero in A, notat Divini Numinis processum per *Craterem Osiriacum*, ad mitigandam superfluam humiditatem.

Atque hæc sunt præcipua *Symbola* quæ in hac *Columna* numero signata occurrunt: quibus ritè intellectis jam summariam ejus expositionem trademus.

Et quamvis titulus, qui sive in O-

beliscis, sive Statuis nunquam abest, hic desit, necessario tamen is præcedere debuit; Ego eum aliura esse non dixero, nisi *Globum* illum *Mumie* inscriptum: qui uti Supremi Numinis in inferiora influxum semper notat, ita quoque effectus ejus, in ordine sequentes Notæ subsidio Numinum asseclarum, quæ jam declarabimus, demonstrant.

Titulus in
Obeliscis &
Statuis
nunquam
abest.

Argumentum itaque, triplicis hujus *Inscriptionis* Hieroglyphicæ hoc est: Cum Corpora condita jam æternitati consecrare Sacerdotes censeant, primo *Osiriacas Catenas* in prima *Columna* describunt, quibus attracti Geniales Ministri Supremi Numinis, Corpora veluti fidei eorum commissa, magna cura ab *Typhonia* violentiâ tuta conservare putantur, usque ad tempus *Transitus* constitutum; ac proinde in Sacrificiis orant *Osirin*, ut *Humidum Naturæ* mitiget, & à corruptione divertat, *Favissarum Craterumque* curam habeat per *Originis Solaris Ministrum*, quò transeuntes *Animæ*, felici *Catenarum Mundialium* sorte, tandem ad *Zonam* illis destinatam pertingant. Secunda *Columna* *Anubis* continet *Vigilantiam* & providentiam, ut *Sacrorum* virtute, tandem eo *Duce* & transvectore *Animæ* ad desideratam *Zonam* pertingant: quæ prorsus eadem habentur in 3 *Columna*, uti ex Figuris patet, adeoque tota hæc Hieroglyphicorum congeries, & *Osiris*, & *Anubidis* adjurationem concernunt, non neglecto *Mophthæ* beneficio, Humidi in natura Præsidis.

Argumen-
tum tripli-
cis Inscri-
ptionis.

CAPUT IV.

Synopsis, qua earum rerum, quæ in hoc Tricolumnari Obelisci Latere considerari possunt, fidelis interpretatio continetur.

SI in hoc præsentis Hieroglyphico Syntagmate sub triplici Columnarum serie constituto, *Symbola* non dicam omnia, saltem pleraque ex Obeliscorum prototypis extracta fuisse asse-

ram non mentiar; quemadmodum expressè ex Obeliscis *Flaminio*, *Lateranensi*, & *Barberino* in *Oedipo* expositis, tum ex Obelisco *Pamphilio*, patet: Ut proinde supervacaneum esse censcam interpreta-

Tituli in
Obeliscis
quam ma-
gnifici.

pretationem Symbolorum omnium, hic ad nauseam Lectoris repetere, cum in citatis Obeliscis id à me affatim præstitum sit. De hoc tantum Lectorem admonendum duxi, Hoc cuiuspiam Obelisci majoris unicum tantummodo Latus esse, quod ad institutum Mystarum quo *Mumiaci* corporis saluti consulebant, sufficiebat. Defectus tamen commissus videtur, quod *Epigraphe* sive Superinscriptione careat, omnibus Obeliscis communi: Siquidem proprium erat Hieromytis, titulum Obelisci magnifico Symbolorum apparatu adornare, initio facto à Supremi Numinis influxu, tanquam ex puncto Pyramidis, in omnem inferiorum Mundorum Oeconomiam, *supremam*, *mediam* & *hyleam* sive *infimam*, per Genios administratam, diffuso. Qualis autem *Titulus* & Superinscriptio fuerit, dico aliam non fuisse, nisi quæ in ipso *Mumie* vestimento depicta cernitur, cum adjunctis Numinum Genialium Schematis, uti in præsentī *Hierogrammatismo* patet: hisce enim *præmissis* firmiter sibi persuadebant *Supremæ* Mentis influxum, per Symbolum *Κυκλο-οφι-πρεράμορ-φον* expressum, præviis Sacrificiis, Geniorumque Catenis, cum omnibus Mundorum Ordinibus *καὶ τῶν ἀναλογίαν* symbolizantibus, necessario allici, & ad quod petebant obtinendum, tanquam violenter attrahi. Quoniam igitur Inscriptionis Obelisci Symbola in *præcedentibus* fusè interpretati sumus, nil restat, nisi, ut quæ in tribus Columnarum Seriebus, Symbola continentur, exponamus; non quidem singula, hoc enim foret librum libro jungere, sed Sensum solummodo singularum trium Serierum innuere; qui verò profundius ea nosse desiderabunt, illi singula suis stabilita auctoritatibus, in paulò supra allegatis Obeliscis invenient.

Argumen-
ta trium
Columna-
rum.

In prima Serie ordine sequuntur, *Osiris vis in omnem Humidæ Naturæ Oeconomiam diffusa*, qua contrariæ inimicæ Potestates, per Sacrificia, juxta Res ex

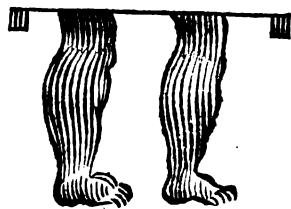
Catenis sibi analogis collectas, sub analogo pariter Mystarum habitu, instituta, profligantur & exterminantur.

In secunda sive media Columna *Momphtu* regnum indigitatur, qui ad Supremi Numinis nutum, omnia ea quæ ad Humidum Naturæ, & Subterranea quoque receptacula perficienda pertinent, una cum affecla Anubi, administrat.

In tertia Columna exhibentur, quatuor Numinum una ad commune bonum Naturæ allaborantium administratio, ritusque & Cærimoniæ, quibus vel Numen supremum, quod *Hemphta* dicunt, vel placent, vel contrarias Typhonis machinas, per Statuas Apotropæas dispellant. Atque hæc est hujus Hieroglyphici syntagmatis Summa. Verum cum in hisce subinde occurrant quæ in præcedentibus haud satis explanata fuerunt, atque adeo peregrina Symbola quæ necdum tacta, talia ad majorem Lectoris intelligentiam separatim hic explicanda censui.

Occurrit primo Figura constans duobus pedibus intra Craterem, quem *Osiriacum* vocant, immersis, & notat Occultum & insensibilem Motum Numinis per universas Humidæ Naturæ semitas, teste *Plutarcho*, de *Osiri* & *Iside*, deque hoc etiam in *præced. cap.* & alibi fusius

Plutar-
chus.

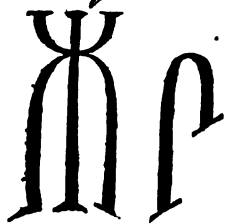
disseruimus. continetur autem in hoc triplici Systemate quatuor vicibus, semel in prima Columna, quam Nu-

merus 15 è regione notat; in secunda Serie semel, & penultimum locum obtinet; in tertia, è regione Num. 8. & 14. Quid vero hisce locis significet, ex adjunctis Signis patebit.

Occurrit in secunda Columna Num. 8. sequens figura, *Accipiter* Serpente in capite, Flagello à tergo, & Laqueo in pedibus, & cum Circularibus figuris conspicuus; quo significatur, *Osirim* omnium malorum, quod per *scuticam* à tergo & laqueum notatur, propulsatorem

rem; & subterraneus ἀντὶ τοῦ εἰχνοῦς Genius veluti ir-
retitus & illaqueatus sistitur.

Est triplex ramus cum lituo inflexo, cuius my-
steria cum in Obelisco Pamphilio, capite De plantis
Hieroglyphicis, quam uberrime exposuerimus eò
Lectorem remittimus.

Hoc symbolum num. 17. Favissam sive Sacram
piscinam notat, una cum phiala, quæ Humidi in eam
liquorem derivat.

Hoc symbolum, quod ex Serpente & duobus
phialis ex Serpente pendentibus constat, notat Vi-
talem influxum in humidæ Naturæ vasa.

Significat Zonas Cælestes, in quas animas per
Anubin transportari credunt post transactum Me-
temp psychoseos tempus.

Brachium extensum pyramidem manu tenens, no-
tat beneficii, quo tenditur ad Divinitatis confor-
tium, adeptionem.

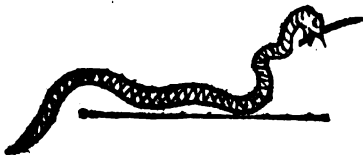
Brachium vero cum vase Nilotico in manu, Hu-
moris beneficium notat.

& cum manu simpliciter extensa notat naturam
Genii beneficam. & sic de cæteris.

Hæc Statua Apotropæi Numinis est, è regione
num. 15, intra mediam Columnam, qua Genii ad-
versi abigi credebantur, cuius nota est laqueus ipsi
junctus.

Hæc Figura è regione num. 16. col. 2 & 3, inter 14
& 15 num. notat Influxum vitalem Momphæ, Præ-
sidis Humidi; & undulatio Serpentis sat ostendit.

Hæc figura Col. 3, è regione num. 9, significat
Numinis Statuam præpotentis efficaciæ, ad profligan-
das contrarias Potestates, virtute Crucis ansatæ; &
Penna in capite Osiris fiderativæ Typhonis symbo-
lum est.

Atque hæc sunt *Symbola* in præcedentibus plane non vel non satis exposita, quibus intellectis nullam Lector reperiet in exponendis reliquis passim occurrentibus Symbolis difficultatem. Ex quibus etiam clare intelliget sub hisce nullam historicam relationem, uti multi sibi hucusque persuaserunt, contineri; sed esse puram *Idealem literaturam* sub analogia rerum ad cultum Numinum ex omnibus Naturæ gradibus constitutam, & efficacissimam ad Numina benefica qua placanda alliciendaque, qua profligandos contrariæ & adversæ potestatis Antitechnos.

Hieroglyphicorum finem non fuisse historicum.

Summa Syntagmatis secundi.

His itaque enumeratis jam *ad secundi Syntagmatis Hieroglyphici Tricolumnaris* expositionem progrediamur. *Syntagmatis secundi Obelisci* $\tau\epsilon\iota\varsigma\upsilon\lambda\alpha$, sive *tricolumnaris*, *Symbola*, si pauca exceperis, cum iis quæ in *primo* reperiuntur, prorsus

sunt eadem; & in varia solummodo eorundem metathesi sive transpositione, absque ullo tamen veræ significationis præiudicio, differunt; ut proinde supervacaneum censeam iis explicandis longius inhærere. Quid vero sibi velit *Media columna*, *aureo colore* depicta, cum duæ extremæ non nisi *nigris* descriptæ videantur, ego rem tacite considerando & Columnis extremis cum media combinatis, cum eadem prorsus *Symbola* in singulis reperiantur, nullum aliud mysterium inveni, nisi quod *Mystæ*, ne quid *ad ornatum* deesset, Columnam superbioris resplendentem, tanquam inter extremas *mediam*, aureo colore, ad majus ei ornamentum conciliandum, depinxerint, uti ex aliis *Mumiarum* ornamentis patet, nullo alio interveniente mysterio digno consideratione.

Aurei coloris Symbola quod sibi valent.

Expositio Systematis Hieroglyphice signati Num. 3.

Progrediamur jam ad *Systema Hieroglyphicum*, quod *Numero tertio* signatum est, explicandum. In hujus *media Columna aureis literis* ordine depicta describuntur *Symbola*; quæ quidem nil aliud indicare videntur, nisi Influxum Numinis in rerum *Osiri*, *Anubi*, *Mercurio*, *Ibiaco* & *Mophæ* commissarum dominium, quod tanquam immediati

Aurei coloris Symbola exponuntur.

Supremi *Archetype* *Mentis* affectuæ, administrant; & sunt illa quæ in *Mumia* depicta cernuntur, *superius* exposita Numina. Ac *caput* quidem *Canis* *Sceptro* impositum unâ cum *Altaris* nota, monstrat Curam & vigilantiam ad *Anubin*, per *Sacrificia*, ad corpora condita conservanda instimulandum. *Symbolum* vero quod *Ibidis* figuræ

signum est, notat pariter *Mercurium*, omnium Scientiarum Inventorem, quas sub *Ibidis* forma *Ægyptios* docuisset. Et tametsi *Mercurii* duo dicuntur, *Ibiacus*, qui *Cælestibus*, & $\kappa\upsilon\omega\omicron\mu\omicron\varsigma\Phi$, qui *Terrestribus* præsidet, revera tamen unus & idem est, sub diversis tantummodo operationibus, quæis tum in Superioribus, tum Inferioribus pollet, distinctus; de quibus consule *Obeliscum Pamphilium de Hierogrammatismo Ibidis & Canis*. *Osiris* vero, quem & *Thaustum* dicunt, *figura Accipitris* signatur semper, uti ex *præsenti* *Mumia Hierogrammatismo* patet; quamvis in omnibus *rostrum* omisum sit, quod tamen ad *Osirin* indicandum poni debebat: & sic à me in omnibus emendatum fuit. Quartus *Mophæ* $\lambda\epsilon\omicron\nu\tau\epsilon\mu\omicron\rho\Phi$, capite *Leonino*, vel *Hydrochemate* notatus, Favissarum, Sacrarum piscinarum, *Nili*, *Baridis*, Craterumque supernorum Custos; Humidi enim totius *Craterumque Isiacorum* Præsidentem

Mercurius geminus.

~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~

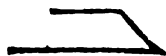
Moises
unde sic di-
ctus.

fidem existimabant Ægyptii. Unde nomen ipsi imposuerunt *Mophtha*, seu *Momphta*: nam MO vel MOI Lingua Ægyptiaca Aquas notat, unde & Moises nomen obtinuit, tanquam ex aqua extractus, uti habetur *Exodi. c. 2. Phtha* verò Deum dicta Lingua significat, quasi diceret *Mophtha Deus aquarum*. Unde semper ejus *Symbola Hydroschema* aut unum aut duo aut tria & quatuor etiam, *κρυπτολογικά* Symbola; queis nunc unius, modo duorum, modo trium aut quatuor diversorum Humidorum administrationem signant, ut in *presenti Systemate* videre est. In *prima* itaque *Columna*, *Typhoniam* violentiam, per *Tridentem* & *Crocodilum* significatam, *Typhonis* Symbola, ab *Anubi*, primò Sacrificiis placato, à Corporibus conditis, per Statuas quæ *Mesita*, Dii Intermediatores, inter Supremum Numen & Res sibi commissas esse putantur, arceri statuebant, per hujusmodi enim Statuas Catenarum Mundialium Præsides, Numen *ἱεῖμφορ*, in ipsas Statuas attrahi, & de quæsitis responsa dari credebant. Unde *hujus Columnæ series nihil aliud quam continuata adjuratio est, qua Osiris & Anubis per Sacra quaternis vicibus sollicitantur ad tuenda Corpora, donec per varios transitus ad Zonam ipsis destinatam pertingant.*

In *tertia* vero *Columna*, cum eadem prorsus quæ in *prima*, et si pro varia Symbolorum dispositione differre videantur, juxta Idealem tamen conceptum idem sunt.

In *media Columna*, uti *aureis literis*

scripta, ita quoque altius quodpiam mysterium contineri quispiam sibi persuadere posset; veruntamen qui ad Symbolorum sequelam, mentem paulo penitius reflexerit, is nil aliud reperiet, quam *Numinum in unum conjunctorum, utque unitis viribus succurrant, Invocationem & adjurationem*: cujus prima Symbola *Serpens*, perna *Accipitrina*, & *Clava*, quibus *Osiris*, Vitarum auctor, & *Anubis* fidus vigilque earum custos, *Mophtha* Humidi præses, per Statuas sacras, Crateres, Favissas, & Piscinas sacras, magnis ritibus consecratas, ad tutelam Animarum transvehendarum, sollicitantur. In *sine* quoque *Columnæ Heptapyrgon*, signatum *litera A*, ponitur, & erat figura *Muri septem cuspidibus insigniti*, quod *Septem Stellarum principalium Arcem* vocabant, & inter *Hieroglyphica* frequens est: si enim

I I I

tribus Apicibus signabatur, trium Numinum, si duodecim Apicibus, duodecim Signorum *Zodiaci* Præsides Arcem notabant. Hoc vero *Heptapyrgo* *Septem Stellarum* invocant Numina, ut *Mercurius* per eorum Favissam & Subterraneæ potentiae Sceptrum, per tres Naturæ gradus, transeuntes Animas tandem ad *Heptapyrgon Heroum* aut *Semideorum* perducatur.

Atque hæc est brevis & succincta eorum quæ in *Gallicana Mumia* continentur, *Hieroglyphicorum* Interpretatio; quemadmodum ex iis quæ in præcedentibus ad stabiliendam veritatem ubertim adduximus, prudens & peritus Lector, clarius intelliget.

CAPUT V.

*De abominandis ritibus & Cærimoniis Ægyptiis,
quibus Mystæ veteres in Adytis suis, tum ad
Genios Mundi Tutelares alliciendos, tum
ad Adversos propulsandos, utebantur.*

DE Adytis Ægyptiorum egimus supra tribus jam locis Parte II. cap. 4. & ult. atque hujus Partis capite præced. III. Quæ ut clarius intelligantur, hic ectypon Adyti Ægyptiaci ex Theatro Hieroglyphico extractum inferam, in quo locis citatis dicta, & hic dicenda, quam luculentissime expressa cernuntur. Vides itaque primò locum abditum & tenebrosum, in quo macatur in usum Sacrificiorum; cuius parietes Hieroglyphicis notis insigniti, ut ad Numina hisce veluti illiciis quibusdam propitianda spectantes attraherentur. Mystæ juxta ritus & cærimonias præscriptas analogico habitu induti Sacra peragebant; nudo videlicet corpore solo semicinctio ad tegendas abditas corporis partes contenti. Nam, ut recte Porphyrius, de Abstinencia, *rafi toto corpore, ne quid vilium excrementorum, cujusmodi pili sunt, quæ Numina, aversabantur,*

Adytorum
locus.

Sacerdotum
habitus.

Porphyrius.

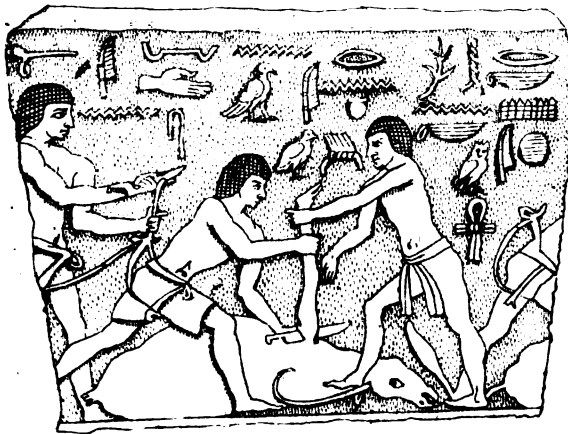

Fig: v

restaret Sacris operam dabant: Unde & capita eorum rasa erant, vittisque reticulatis, juxta Ideales Numinum rationes elaboratis, ut ne capilli quidem apparent, in sacris utebantur. Et ne quidquam

ad superstitionem deforet, muros varia Hieroglyphicorum pictura exornabant, sic uti in appposito hic schemate patet Adyti. Viden Accipitrem Solis symbolum, Ibin, Lunæ, Nocturnam Sapientiæ silentio comparatæ notam? Viden Sacrorum Instrumentorum mysticas notas hinc inde depictas, uti sunt Crux ansata b, Pennæ siderativæ Typhonis a, Hydroschematum figuræ c, Crater Osiris d, Septum Apidis f, & similia, quibus pleni erant Adytorum secessus. Magnum piaculum se facturos credebant, si quidpiam horum in Sacris defuisset: quæ & apprime congruunt iis quæ paulo post ex Ezechiele cap. 8. adducemus. Erant hujusmodi latibula complura in Ægypto, uti supra Parte II, sexto capite, ex Clemente constat. In hisce namque Adytis, seu remotis ab omnium hominum consortio Recessibus, docebatur Theologia illa Mystica, Verius Magia Ægyptiorum arcanior, Hieroglyphicis descripta Symbolis, quæ non nisi Sacerdotalis Ordinis hominibus tradebatur. Quæ omnia testatur Arnobius cum de Mago quodam Ægyptio loquitur: *Magus, inquit, suis clandestinis artibus omnia illa perfecit, Ægyptiorum ex Adytis potentium Angelorum Nomina, & remotas furatus est disciplinas.* Neque Adyta solum Ægyptiorum summè celebrabantur ab omnibus, sed & libri Magici, quibus conjurabant Dæmones, & sui eos juris facere nitebantur Sacerdotes, proferebantur: de quibus Lucianus in Philopseude: *Domus infestabatur à Dæmone, Ego autem accepi libros, quos plures hujusmodi apud se habebant, Veni domum, & quam maximè horrendo carmi-*

Arnobius.

Lucianus.

Clemens
Alexan-
drius.

Hebraei
Ægyptiacis
ritibus affi-
ciuntur.

Platonis
in Ægypto
peregrina-
tio.

Diogenes
Laertius.

carmine *dæmonem exegi*, *vocem imitatus* Ægyptiam. De altero quodam Ægyptio Mago, qui occultas Ægyptiorum artes Magicas nosse desiderabat, Clemens Alex. Ibo, inquit, in Ægyptum, & Adytorum *Myſtis*, *Sacerdotibus*, & *Prophetis amicitia sociabor*. Quinam sunt alii hi *Libri* nisi quos diximus *Muri*, *Mensæ Tabulæque* aliæ *Hieroglyphicis* Avium, Serpentum, Quadrupedum, horumque in unum varia metamorphosi compositorum Imaginibus inaratæ? neque enim aliud *Adyta* tenebant. Quæ adeo vera sunt, ut vel ipsa *Sacra Scriptura* Hebræis hujusmodi abominationes, quas in *Adytis*, more Ægyptiorum in subterraneis locis extructis, peragere solebant, exprobrare videatur. Tale *adytum* fuit, quod DEUS Ezechieli monstrabat, cap. 8. vers. 7. *Et introduxit me ad ostium atrii, & ecce foramen unum in pariete, & dixit ad me, Fili hominis, scinde parietem; & cum scidissem parietem, apparuit Ostium unum: & dixit ad me, Ingredere & vide abominationes pessimas quas isti faciunt; & ingressus vidi:*

והנה כל תבנית רמש
ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה בקיר:

& ecce omnis similitudo Reptilium & Animalium & Idola *universa Domus Israel* depicta in parietibus circumcirca. Vides hic non ad aliud quam ad ritus & cærimonias in *Adytis* Ægyptiorum, quibus *Hebræi* adeo dediti erant, peragi solitas alludi. Quæ tanti apud Græcos etiam æstimata fuerunt, ut ultra ea quæ *suprà* dicto cap. 6, *Partis II*, adduxi, *Platonem* ipsum, *Eudoxum*, cæterosque *Græciæ* Philosophos ad hujusmodi sacras disciplinas in *Adytis* traditas, percipiendas, data opera in Ægyptum profectos fuisse *Laërtius* doceat: ab iis tamen qui sacris præerant Sacerdotibus, tenacissimo silentio adstrictis, vix quicquam, nisi multorum annorum spatio & precibus extorquere potuerunt. Quibus ritibus quove murmure Sacerdotes illi Diis suis supplicabant, habes sæ-

pe dicto cap. 6. Verum non solum Magico murmure Numina sollicitabant, sed certas quoque *patellas* præparatas habebant, in quibus eorum quæ adjurabant Numinum incisæ Figuræ spectabantur atque Nomina; cujusmodi nuper mihi eximius Statuarius *Iosephus Orpheus* ex suo Museo, curiosis Antiquitatibus confer-

to, depromptum communicavit;

quod, quia mirifice ad

veritatem dictorum confirmandam facit, hic apponendum duxi. Vides in lapide *Ophite* primo incisos tres *Accipitres*, deinde tres *Circulos*, & postea tres *Sphinges* Leoninæ formæ. Sequitur postea *adjuratio* Numinum, paucis in Ægyptiaca Lingua verbis prolata: quorum intellectum pari brevitate expono. Per tres *Accipitres*, *trium Mundorum*, *Intelligibilis* seu *Archetypi*, *Siderei*, & *Hylei* triplex *Osiris*, per tres *Circulos* dispositionis Ordo & divinitas ejus notatur; per tres *Sphinges*, triplèx triplicis Mundi *Momphta* significatur. Et ut *Osiris* *Accipitrius* *Mundani* *Caloris* auctor est, ita *Humidæ Momphta*: ex quorum iusta attemperatione, uti omnia quæ in triplici Naturæ gradu spectantur, nasci, ita quoque ex eorundem discrasia seu intemperie, sterilitatem causari necesse est: ad quam avertendam, hujusmodi *patellam* veluti amuletum in Statuæ *Momphtæ* capite ponebant, addito etiam ad id quod prætenderent obtinendum *Magico murmure*, seu *adjuratione*. Verba ex Ægyptiaca Lingua seu *Copta* à me translata ita sonant: ΟΒΑΝΕΒΟ ΟΒΑΝΕΒ ΟΒΑΝΕΒ ΟΒΑΝ-
ΦΥ ΟΒΑΝΦΥ ΟΒΑΝΦΥ

ΛΝΟΧCOPΦ ΟΥΤΟΥΟΙ

ΝΙΕΡΥΙ Θ.Θ.Θ.

Φ.Φ.Φ.

Φελαζον Φελαζον Φελαζον
ΝΙCΚΗΠΤΡΟΥ ΝΤΕΑΝΕΙC.

Id

Id est, *O ter potens Divine Osiris*, *Osiris*, *Mophta*, *Mophta*, *Mophta*, *adjuro te per hoc signum*, *Thoth*, *Thoth*, *Thoth*, id est, *Mercurii*, qui est trium *Favissarum seu Cisternarum sacrarum Custos*,

Custos, *Custos*, *triplici Sceptro Dominationis tuæ potens*. Sed nequaquam semper minis aut verborum portentorum prolatione Sacerdotes hic utebantur, ut videre est *cap. sepe citato 6. quo me refero*.

CAPUT VI.

De Fascibus Sepulchralibus, iisque quæ intra Involutra ponebantur Idolis averruncis.

Missa mihi olim ex *Ægypto* fuit Statua unius pedis altitudine, imputribilis ligni, ex cedro aut ficastro elaborata; quam dicebant, intra *Mumie* corpus inventam fuisse, quam in meo Museo adhuc ceu rarum quid & curiosum conservo. Inveniuntur & Mumii insertæ *Statuuncule* semipalmares ex creta coctâ: quæ aliud non significant quam *Lares*, de quibus *supra*: & semper quasi omnes eandem *Hieroglyphicorum* Inscriptionem continent, ex *Obeliscis* veluti Prototypis extractam & Simulacris incisam. Ut proinde vel ex hoc Capite pateat, in *Hieroglyphicis* Inscriptionibus non historias, non Regum vitam, non potentiam & opulentiam contineri, sed altioris doctrinæ dictamina, de quibus hucusque egimus; Regum vero gesta, & commemoratione digna vulgari Lingua, quam nos *Coptam* five *Pharonicam* appellamus, posteritati consignabant.

Hieroglyphicorum argumentum in universum quodnam fuerit.

EPILOGUS.

Noverit Lector, quæ de *SS. Triade*, de *Anima & Spiritu Mundi*, de *Deorum*, *Dæmonum*, & *Animarum origine*, de *Idearum Divinarum in inferiorem Mundum*

influxibus, de *Transmigratione animarum*, de *sacrificiis Magicis*, eorumque ratione, & *similibus*, in hoc Opusculo vel alibi adduximus, ea omnia caute legenda esse. Sunt enim pleraque *Orthodoxæ fidei* prorsus contraria, primisque *Hæresiarchis* opportunam turpissimorum dogmatum fundandorum materiam occasionemque præbuerunt, ut ex *SS. Patrum*, *Augustini*, *Iustini*, *Lactantii*, *Arnobii*, aliorumque confutatione patet. Quare si aliqua veritatis lux in iis effulgeat, illam non tam veram expositionem, quam *Orthodoxæ doctrinæ* adumbrationem quandam, *Luminis Naturalis*, quo pollebant, sublimitate Ingeniique præstantia prolatam putabimus; vel si de *Dei natura* rectè subinde ratiocinentur, illud præternaturali concursu Numinis potius eructasse quam comprehendisse, uti de *Sybillis* *SS. Patres* sentiunt, censebimus. Quare in tantum dicta expositaque velim in quantum *Hieroglyphicæ doctrinæ* fundamentis erudiendis serviunt: Uti in *Mythologia* *Deorum* passim fieri solet, dum non tam quid docuerint, quam quid docere debuerint, ostendimus.

Omnia ad Majorem Dei Gloriam Virginisque Matris.

I N-

I N D E X

RERUM & VERBORUM;

Numero paginam, a, b Columnas signantibus..

A.

<i>Chemenide herba in aciem hostium coniecta quis effectus</i>	39, b.	<i>Agathodemon</i>	25, a.
<i>Accipiter quem semper notes</i>	68, b.	<i>Αγathos Δαιμων</i>	32, b, seq.
<i>Accipiter Solis symbolum</i>	70, b.	<i>Aglaophoside herba Deos evocari solitos</i>	39, a.
<i>Accipitris amuletum</i>	43, a, b.	<i>Ala, Velocitatis symbolum</i>	25, b, 26.
<i>Accipitris figura cum Serpente in capite, Flagello à tergo, &c. quem notes</i>	66, b.	<i>Altaris conceptus symbolicus</i>	30, a.
<i>Accipitris symbolum & idealis conceptus</i>	46, a, b. 47, a. 48, a.	<i>Altaris Nota.</i>	68, a.
<i>Accipitrinus Osiris Mundani caloris auctor</i>	71, b.	<i>Altaris symbolum in capite Simulacri gestati</i>	28, a.
<i>Accusatores contra mortuum apud Aegyptios</i>	8, b.	<i>Amasis Aegyptiorum Rex post mortem sub forma Leonis mendicans</i>	4, a.
<i>Adjuratio Hieroglyphica Osiris & Anubidis</i>	65, b.	<i>Ammonii Oraculi celebritas</i>	38, b.
<i>Adjurationis & murmuris magici formula</i>	71, b.	<i>Ammon Numen</i>	41, a.
<i>Adytum</i>	30, a.	<i>Amuleta apud Aegyptios</i>	21, a. 40. 41, b.
<i>Adyta Aegyptiorum</i>	43, a.	<i>Amuleta Terrestria, Aquea, Aëria, Ignea: Urbium, domuum, & singulorum</i>	42, a, b.
<i>Diabolicarum artium sacraria, ib. & 70. b. in quibus Sacerdotes statutis diebus conveniebant, 43, b.</i>		<i>Amuletum Harpocratis, Hori, &c.</i>	42, b.
<i>Adyta in subterraneis locis exstructa</i>	71, a.	<i>43. Ibidis, Accipitris, &c.</i>	43, a, b.
<i>que depicta continebant, ib.</i>		<i>Amuletum Tausicus Character</i>	60, b.
<i>Adyta Aegyptiorum qualia</i>	62, b.	<i>Amuletaria artis origo</i>	20, a.
<i>Universitatem rerum representabant, ib.</i>		<i>Ananchites lapis magicus</i>	40, b.
<i>Aegyptii omnes pariter nobiles</i>	9, a.	<i>Angeli, Secundi</i>	21, a.
<i>Aegyptii car tantopere demortuorum innotuptioni studuerint</i>	5, 6.	<i>Anima primi hominis in quorum corpora se volutaverit</i>	3, a.
<i>Aegyptiorum Adyta</i>	43, seq.	<i>Anima compositio secundum Platonem</i>	54, a.
<i>dogma de μυστηριωδῶς</i>	21, a.	<i>Animam Mundi apud Aegyptios ad id quod vellent impetrandum per Sacrificia trahendi ratio</i>	63, a.
<i>Aegyptiorum herba & lapides magici</i>	40, a, b.	<i>Anima in corpora sacrorum animalium abeuntes</i>	2, a.
<i>hæctus & sepultura</i>	7, b.	<i>Anima immortales</i>	2, b.
<i>Aegyptiorum præcipua Numina</i>	21, b, 22.	<i>Animalium humanarum permuta mutationes</i>	2, b.
<i>Aegyptiorum Sacerdotes quo ritu in causa publica Numini supplicabant</i>	44, a, b.	<i>Animalium revolutio</i>	3, b. in Zonas transver-
<i>Aegyptiorum 5 Tutelares</i>	58, b, 59.	<i>Etio</i>	65, b. 69, b.
<i>Ζωολογία</i>	2, b.	<i>Animas reproborum in Asinos descendere</i>	2, b.
<i>Aegyptiis tot Numina quot Eritium gradus</i>	24, a.	<i>Animalia sacra</i>	2, a.
<i>Aegyptios Trionum omnium rerum Principem credidisse</i>	26, a. 27, b.	<i>Animalia singulari honore à Pythagora dignata, qua</i>	3, a.
<i>Aslari amuletum</i>	43, b.	<i>Annus magnus quis</i>	94, a.
<i>Æsculapium Græci per Serpentem exprimebans</i>	57, b.	<i>Anni 5 Tutelares apud Aegyptios</i>	58, b, 59.
		<i>Anubis</i>	21, b. 23, a. 29, a. est Mercurius
		<i>Aegyptius</i>	49. E. 61. a. Momphæ affe-
		<i>ela</i>	66, a. fidus visarum custos
		<i>Anubis</i>	69, b.
		<i>cur Camis sedentis figurâ cum fistro pingatur</i>	32, a.
		<i>Anubis cum capite canino & vertice penna sublimi</i>	56, b.
		<i>Apis amuletum sub forma bovini capitis</i>	42, b. 43. Septum
			51, b.
			Apo-

K

I N D E X.

Apotropæi Numinis figura 67. *alia præpotentis efficacia*, ibid. 67.
Arietis Cornua Facunditatem denotantia 61, a.
Asphaltus conditura corporum inserviens 7, a.
Aspis Bonus Dæmon Phœnicibus 57, b.
Aspis erectus Ignem significans 59, a.
Assæcla 4. Supremi Numinis 29, a.
Astrologia quid, & ejus origo 36, b.
Atizoci magici lapidis vis 40, b.
Averrunca 6 Numina 31, b.
Averrunca Idola Mumiis involuta 72.

B.

B *Aris navis sacra* 44, b. 45, b.
Barra inter Symbola 51, b. 52, a.
Vehiculum Mundanarum rationum ibid.
Bitumen, vide Asphaltus.
Bona corporis & bona animi recensentur 36, a.
Bovis amuletum 43, a.
Brachium digitis diffisus Nilum exprimens 64, a.
Brachium cum extensa manu quale Symbolum 25, a.
Brachium simpliciter extensum 67.
extensum pyramidem tenens quid notet 67.
Brachium cum manu explicata vel contracta quid significet 63, b. *cum vitis capreolo quid,* ibid.
Brachium cum vase Nilotico 67.

C.

C *Abalistarum opinio de revolutione animarum* 3, b.
Camelus per foramen acûs transiens 4, b. 5.
Canis amuletum 43, a. b.
Canis caput Sceptro impositum 68, a.
Canistri symbolum 65, a.
Canopus Osiridis Nauarchus 52, b.
Canopus seu Canubus quale Numen 33, b. 34, a. *an maximum* 35, a.
Canopus Mompta minister 55, b.
Capreolus quid 64, a. *Vegetabilis Natura appetitum significat* ibid.
Catena inter Symbola 49, E. 52, a.
Catena rerum Mundanarum 41, b. 46, a.
Catena Mundiales, earumque Præses 69, a.
Catenæ Numinum, Osiriaca, Hermetica, &c. 19, b. 20.
Cayrus est Memphis 12, a.
Cercopithecus 1, b. 31, b. *Genium Lunarem exprimit* 55, b.

Cham auctor Astrologia & Polymantia 36, b.
Characteres Hieroglyphici, ut figura Accipitris, Globus alatus &c. 46, a. 47, a.
Characteres Hieroglyph. desumpti ex omnibus rebus quorum usus in Sacris erat 46, a. 52, a.
Characteribus & sigillis vis inhibita Serpentum & Scorpionum 42, a.
Charontis Simulacrum pestem sedasse 42, b.
Ciconia Byzantinorum fontes & puteos visitantes 42, a.
Circulus quale signum 51, b. 52.
in Cruce ansata quid notet 60, a.
Circuli segmentum quid 48, a.
Circulus Hermeticus 36500 annorum 54, a.
Circularia omnia Cælestia & Divina quid significare 64, b.
Clava Symbolum 26, a. 50, a.
Cnebisone herba Deos evocari solius 39, a.
Cocytii porta 5, b.
Cæli figura Imaginibus Ægyptiorum impressa ad aliquid impetrandum, quæ 61, b.
Cæmeterium apud Ægyptios Crypta subterranea 9, a.
Conceptus Idealis in Literatura Hieroglyphica 46, b.
Conceptus Idealis seu Symbolicus 46, b.
Condiendorum Corporum origo & modus 1, a. b.
Connubium ☉ & ☿ in Characteribus Tauticonotatum 49, a.
Consiliarii 4. Hemptzi Numinis 29, a.
Cornucopia 47, a.
Crater inter Symbola 52, a.
Crater Isiacus 68, b. *Osiriacus* 65, a.
Crocodili Symbolum 50, a. *Typhonem notans* 69, a.
Cruce Andreana 60, a. *ansata* 47, a. *Crucis ansata figura & Symbolum* 47, a. *Adde Tauticus Char.*
Cruce Characteris Tautici an Vitam venturam Ægyptiis significavit 59, b. 62, a.
Cruce diffusionem in Elementa significat 60, a.
Crucis excellentia apud Ægyptios ante Christum, futura virtutis præsagium 62, a.
Crycis figura prima & maxime recta 61, b. *eam Antiquiores cunctis anteposuerunt,* ibid.
Crypta Ægyptiorum in quibus corpora condi solebant 7, b. 9, seqq.
Crypta Mumiarum Ichnographia, inter pag. 10 & 11.
Cucupha caput Sceptro impositum, Symbolum 46, b. 47.
Custodes cadaverum conditorum Dii assæcla sive Ministri 22, a. 23, a.
Cynocephali amuletum 43, a. b.

Dæmon

I N D E X.

D.

Dæmon appetitus scientiæ futurorum *Astrologiâ & Polymantiâ* satisfecit 36, b.
Dæmon specie mendici grassans lapidibus obruitur 42, a. ubi, à quo, ibid.
Dæmones, *Angeli* vel *Genii* aut *Terreni Dii* 36, b. locus habitationis 37, a. Statuas ingrediebantur, ibid.
Dæmones hominum corporibus se insinuare & valetudinem ledere 42, b. ledere primum, deinde remedia præcipere, ibid.
Dæmones in Statuas compacti 20, a.
Dæmoniorum omnia genera mirè audacia & timida esse 44, b. adeo timida aut stupida ut ne comminantem quidem dignoscere possint, ibid.
Decussata figura vis & efficacia 62, a. Junge *Cruce*, *Tauticus Char.*
Delta Magnum in *Ægypto* 53, a.
Deus cærulea veste cur pingatur 53, a.
DEI effectus à nobis cerni posse, naturam minime 52, a. 56, b.
Decem trium quomodo *Ægyptii* expresserint 25, b. 26.
Dii ministri *Archetypi* *Numinis*, qui, quot 21, b. 22, 23, a.
Dii totum *Orbem* peragrantes, quibus formis induti 2, a.
Deos herbis, lapidibus & aromatibus attrahi, *Ægyptiis* creditum 40, b.
Deos quosdam inferioris ordinis ab *Ægyptiorum* *Sacerdotibus* minis fuisse coactos 44, b. qui hoc fieri potuerit 45, a.
Divinatoria artis natales 20, a.

E.

Elementa 4 in *Serpente* expressa 58, a.
Elementorum mutatio in *Speciebus* 58, b.
Elementorum quatuor *Præsides* 23, a.
Emepht, *Creator* *Ægyptiis*, melius *Hempta* 52, b.
Emet corruptè pro *Hempta* 29, a.
Epagomenarum 5 natales 59, a.
Eparisterium *Ægyptiorum* quid 54, b. 55, a, b. 56, a.

F.

Fæces *Sepulchrales* 72.
Favissa 65, b.
Favissa sive *sacra Piscina* *Nota* 67.
Figura *Cæli*, vide *Cæl.*
Firmamenti symbolum *Meleagris* 64, b. 65.
Fons *Vitigineus* *Hecates* 55, a.
Futurorum scientiæ appetitus *Astrologiam* & *Polymantiam* peperit 36, b.

G.

Gallicana *Mumia*, ejusque interpretatio 21, seqq.

Gallina *Pharaonis*, *Meleagris* 64, b.
Genii *Græcis* qui 29, a.
Genii *Ægyptiorum* quinam 36, b. 37. *Angeli* 36, b. 37.
Globus *Anubis* *Serpente* fætus quid notet 56, b.
Globus *Divina* natura symbolum 25, b.
Globus *triformis*, *Triforme* *Numen* 55, a.
Globi *alati* Symbolum 46, b. 47.

H.

Hæresiarcharum turpissimorum dogmatum fundamenta 72, b.
Hammon sive *Thaustus* 23, a. 29, a.
Hammonis *Cornu* quid notet 33, b.
Harpocratis digitus, cornucopia & amuletum 42, b.
Hebræi novorum dogmatum appetitores 2, b.
Hebræos literam *Thau* odio *Crucis* immutasse 15, b.
Hebræorum *Adytum*, de quo *Ezechiel* 71, a.
Hecate *Græcorum*, *Anubis* est apud *Ægyptios* 33, a.
Hecates *Fons* *Vitigineus* 55, a.
Hempta *Archetypum* *Numen*, 21, b. 22. 23, a.
Hempta *supremum* *Numen* 66, b.
Heptapyrgon quid, quidque notet 69, b.
Herba *Hieroglyphica* 39, a. *Magica*, ibid. b. & 40, a.
Herbis certis *Ægyptios* *Deos* evocare consuevisse 39, a.
Hermanubis *Ibidis* facie 59, a.
Hieralpha 52, b.
Hieroglyphica *Ægyptiorum* *literatura* quæ, qualis 20, a, b. 46, seqq.
Hieroglyphica seu *Symbolica* *lectionis* *specimina* 47, a, b. 48, a, b. 49.
Hieroglyphica *herba* 39, a.
Hieroglyphica pleraque fuisse *Amuleta* seu *Phylacteria* 41, b.
Hieroglyphica *Mumiarum* 1, b. 12, a.
Hieroglyphica ad *Numina* attrahenda vim habere putabantur 19, a.
Hieroglyphica *symbola* *malorum* *Geniorum* *machinationes* arcere credebantur 41, a.
Hieroglyphica in *Obeliscis* quid continuerint 20, a, b.
Hieroglyphica unde desumpta, vide *Charact. Hierogl.*
Hieroglyphicorum occasione quæ de *SS. Triade*, *Animæ* statu & origine, & similibus traduntur caute legenda 72, a, b.
Hieromantia 41, b.
Homerum *Orpheum* imitatus 5, a.
Horæum *Numen* 50, a.
Horus *Osiridis* filius 21, a, b. 23, b.
Horus *Averruncum* *Numen* 31, a.
K 2 Horus

I N D E X.

Horus Mundi sensibilis geniale Numen 29, a.
sub forma Pueri pingitur 32, a.
 Hori amuletum 42, b. 43.
 Hyana, quæ, quibus, fœmina vocata 3, b.
 Hydroschemata 69, a. 70, a, b.

I.

I'Βίαιορρον Numen 69, a.
 Ibis Agathodamon 53, a. Luna Symbolum 70, b.
Ibium in Serpentes immissio 53, a.
Idealis literatura 68, a.
Ideales notiones, conceptus, in literatura Hieroglyph. 46, b.
Idola averrunca intra involucria Mumiarum poni solita. 72.
Idola Laban quæ, qualia fuerint. 42, b.
Imaginibus figuras Cæli fuisse impressas ad ali- quid impetrandum 61, b.
Ipsullices, bractea magica 41, b.
 Isiacus Crater 68, b.
 Isiacum Velum 22, b. 23, b. 28, a. 30, b. 31.
Isis ministra Iyngis 31, b.
Isis est Venus Ægyptia 49, a.
Isidis amuletum 42, b. 43.
Isidis habitus 30, a.
Isidis pedissequæ Meleagrides 2, a.
Isidis occulta patefaciam formula Diis mi- nandi 44, b. 45, b.
Iudicium confessus judicantium de mortuo ap. Ægyptios 8, b. 9.
 Iynx 31, b.

K.

K Neph Ægyptiorum 57, b.
 Κικλo-οφι-πτεγίαιορρον Symbolum 66, a.

L.

L Apides Magici Ægyptiorum 40, b.
 Laquei Symbolum 31, b.
Lectio Hieroglyphica seu symbolica 47, a, b. 48, a, b. 49, 50.
Lectio Idealis Ægyptiorum 46, b.
 Leo mendicans 4, a, b.
 Leones, Nili symbola 1, b.
Libri in Obeliscis descripti 25, a.
Librorum magicorum vis in pellendis damoni- bus 70, b. 71.
Litera Ægyptiorum ex Ibis situ deducta 52, b. 53, a, b.
Literatura Hieroglyph. 46, seq. *Idealis* 68, a.
Litui Symbolum 30, a.
Luctus Ægyptiorum 7, b, seq.

M.

M Agia unde nata 20, a.
 Magica herba Moly, Mithridatium, &c. 39, b.
 Magica Sacra 41, b.
 Manus, vide Brachium.

Medicata corpora 23, a. adde Mumia.
 Meleagrides 64, b. Isidis pedissequa 2, a.
Animam Mundi significant, ibid.
 Memphis hodie Cayrus 12, a.
 Memphis Cryptarum & Mumiarum antiqui- tatibus clara 10, a. 12, a.
Mentastro herbâ ad quid usi 39, b.
Mentis humana vertigo 36, a.
 Mercurius seu Anubis 21, b.
 Mercurius Cyllenius 5, a.
 Mercurius quasi duplex, Ibiacus, & κινó- μορρρ 68, b.
 Mercurius omnium Scientiarum inventor 68, b. *sub Ibis figura exhibetur,* ib.
 Mercurius primus Deorum in Ægypto 53, a. *sub forma Ibis creditur tradidisse lite- ras* ibid. b.
 Mercurii ludus cum Luna 59, a.
 Mesi vel Opht Ægyptiorum 58, a.
 Mesiæ, Statua 69, a.
 Μεσηφύχωσι quid 2, a. *stolidum dogma* 4, b.
 Mina Ægyptiorum Sacerdotum adversum quoddam genus Deorum 44, b. 45, a, b.
 Misi Epagomena 59, a.
 Moises unde sic dictus 69, a.
 Momphta, Momphta seu Mophta ex moi & phta 33, b. 59, a. 69, a.
 Momphta quale Numen 21, b. 23, a.
 Momphta Humida natura Præses 29, a.
 Momphta Genius aut Præses aquarum 59, a. *Humidi Præses* 65, b. 69, b. & Custos Favissarum, Nili, &c. 68, b. 71, b.
 Momphtæ influxus vitalis qua figura notetur 67.
 Momphtæ regnum in Humida, & subterra- nea receptacula 66, b.
 Momphtæ minister Canopus 55, b.
 Monas, Dyas, Trias de D E O 26, a, b.
 Mophta vel Canopus 33, b.
 Mophta λιονόμορρρ 68, b. Leonina facie 58, b. 59.
 Mortuorum Iudicium ap. Ægyptios, 8, b.
 Motus duo simplicissimi in rerum natura, qui 60, a.
 Mumia vox Persica 5, a. *quid significans,* ib. *proprie* 6, a.
 Mumia Gallicana, ejusque interpretatio 21. *seqq. in Mumiam coalita corpora* 1, a.
 Mumiarum incorruptionis munus quibus spe- ciebus debeatur 7, a. 23, a.
 Mumiarum conditura 5, seqq.
 Mumiarum consideratur tum Capsa tum Substantia 30, a.
 Mumiarum pictura & Hieroglyphica 1, b. 10, b.
 Mundum esse Animal quoddam 60, b.
 Mundi tres, Intelligibilis, Sidereus, Hylæus 71, b.
 Myops

I N D E X.

Myops herba 40, a.
Mystæ nudi & toto corpore rasi Sacris operam
dabant 70, a. vide & *Sacerdotes*.

Mysticum Legis Mosaica sensum non literis
sed animis commendatum 28, b.

Mythriaca Sacra Perlarum 3, b.

N.

N *Ephte Averruncum Numen* 31, b.
Nilus Brachium Osiridis cur dicatur

64, a.

Nili Custos Mophtha 68, b.

Noctua Sapientia symbolum 70, b.

O.

O *Belisci è durissimis faxis* 20, a.
Obelisci majores, & horum Symbola

20, b.

Obelisci archetypi co.ices superstitionis Ægyptiorum 41, b. *libri Hieroglyphicorum*
prototypi 25, a. 72, a.

Obeliscorum titulus quàm magnificus 66, a.

Oculus symbolum Vigilantia 48, a.

Oracula celebriora tum Ægypt. tum Græcorum 38, a, b. *Ammonium omnium celeberrimum,* ibid. b.

Oraculorum architectura unde profluxerit 20, a.

Oraculorum ortus & interitus à quibus pendebat 37, a. *interitus vera causa* 37, b. 38.

Orthodoxa doctrina adumbratio 72, b.

Osiris primus Ægyptiorum Rex 52, b.

Osiris qui & Thautus 68, b.

Osiris triplex, quis 71, b.

Osiris Accipitrinus Mundani caloris auctor 71, b. *Solare Numen* 48, a. *Vitarum auctor* 69, b.

Osiris vis in Humide natura æconomiam 66, a.

Osiriacus Crater 65, a. 66, b.

Osiris Niloticus 54, b.

Osiris malorum propulsator 66, b.

Osiridis & Isis habitus 30, a.

Osiridis amuletum 42, b. 43.

Osiridis brachium 64, a. *fluxus* ibid.

Osiridis membra dispergam formula Superis quibusd. minandi 44, b. 45, b.

P.

Π *Αλγυευσία* 2, a.
Patellarum Symbolum aut amuletum

71, b.

Penna Symbolum 26, a. 31, b.

Penna Velocitatis signum 48, a.

Penna Symbolum quàm cognitionem DEI 56, b.

Penna in capite assurgentis Symbolum 52, a.

56, b.

Penna in capite siderativa 67. 70, b. *siderativa Typhonis*

70, b.

Pentapyrgon 50, b.

Periapta 20, a. 21, b.

Perlarum Sacra Mythriaca 3, b.

Persea arbor qualis 65, a.

Persea folium in Hieroglyphicis quid notet 32, b. *folia Sapientiam signant* 65, a.

Pes: Pedes duo intra Craterem quid notent 66, b.

Pedum unius duorumve symbolum 65, a.

Phalli oculati symbolum 31, a. b.

Pheretrum inter Symbola 52, a.

Phialarum 4 cruce signatarum symbolum 54, b.

Phta Deus Ægyptiace 69, a.

Phta Ægyptiorum, est Vulcanus 52, b.

Phylacteria ap. Ægyptios majora & minora
qua 40, b. seqq.

Piscina sacra Nota 67.

Platonis peregrinatio in Ægypto 71, a.

Plutonem Græcorum Serapidem fuisse Ægyptiorum 33, b.

Polymantiam sciendi appetitus futura peperit 36, b.

Prophylactica 20, a. 21, b.

Pyramidis symbolum 53, b.

Q.

Q *Uatuor recti anguli in Cruce considerantur* 60, a. 61, b.

R.

R *Amus triplex cum lituo inflexo* 67, a.

Religionis prisca differentia 21, b.

Reticulatus habitus in Hieroglyphicis quid sibi velit 22, b. 32, a. 35, b.

Rhex congressus cum Saturno 59, a.

S.

S *Abulosum Mare in Africa* 5, b. *subtus vacuum* 13, b.

Sacerdotum Ægyptiorum habitus dum Sacra peragebant 70, a. *eorundem minacia verba adversum Superos quosdam* 44, b. *adde Ægypt. Sacerdotes.*

Sacra Magica 41, b.

Sacrificia Ægyptii Sacerdotes quanta cura, studio atque diligentia accurarint, & cur sic 62, a. seqq.

Sacrificium nullum apud Ægyptios sine herba, nullum sine lapidibus, & cur 40, b.

Saliti corporis historia prope Salisburgum in Bavaria inventi 7, a.

Scarabeus Orbis opifex 1, b. 2. *viva Osiridis imago* 4, b.

Scarabæi amuletum 43, b.

Sceptrum Canis capiti impositum 68, a. *κυνόμορφον quid designabat* 56, a.

Sceptri Symbolum 25, b.

Sceptrorum quibus in Sacris Ægyptii utebantur varia forma 63, b.

Scutica Symbolum 30, a.

Secundei, Angeli 21, a.

Secun-

INDEX.

Sedere Dominium. notat	31, b.	Tauticus Character seu Crux ansata Divina	
Sensus literalis, & idealis seu symbolicus	46, a. 47, b.	Mentis morum. & diffusionem significat	59, b.
Sepultura Ægyptiorum	7, b. seqq.	Tautici Characteris efficax amuletum	60, b.
Serapis, Canubus, Pluto	33, b. 34, a, b.	Thaustus Accipitrinum Numen	59, b.
Serpentis symbolum	46, b. 47.	Thaustus sive Hammon	23, a. 29, a.
Serpens reconditissimum præstantissimarum rerum Symbolum adhibitus	57, a. Vita symbolum 25, b. 26, a. 50, a. 55, b.	Thaustus sive Osiris	51, a. 68, b.
Serpens ἱερακόμορφος	60, a.	Theologia vetustissima dogmata	27, a.
Serpens cum duabus Phialis quid	67.	Θεοῦ ἱερακόμορφος Ægyptiorum Sacerdotum	44, b. 45, a.
Serpentis admiranda natura descriptio	57, a. b. 58, 59.	Theongelide herbâ poti futura prædicebant	39, a.
Sibyllæ qua ratione sua eructârunt	72, b.	Theosophia in Obeliscis expressa	21, a.
Silentium à Philosophis & Theosophis commendatum	28, a, b.	Θεογία Magiæ pars	40, b.
Simulacra: παιδίομορφον, κυνίομορφον, &c.	21, b. 29, a, b.	Theraphim Laban quid fuerint	42, b.
Sistri symbolum	33, a.	Thoth est Mercurius	72, a.
Sol sine Lunæ concursu nihil efficit	61, a.	Thot est Trismegistus	24, a.
hinc Solis & Lunæ connubium,	ibid.	Timor ad Deum agnoscendum pedagogus	24, a.
Sphinx ἱερακόμορφος	55, a, b.	Traha inter Symbola	52, a.
Spiritus Mundi	59, a, b.	Tres Reges secundum Platonem	27, a.
Spiritum Universi seu Animam Mundi trahendi ratio, Vide Anim. Mund.		Triadis mysterium à Protoplasto per Hermetein, Abrahami σύγχρονον, ad Ægyptios derivatum	27, b.
Statuæ Oracula fusura ut instruebantur	37, a.	Trias Orphei	27, a.
hinc Statuæ animatæ	37, b.	Tridentis symbolum	69, a.
Statuæ averruncæ	40, seqq.	Triformis Globus, Triforme Numen	55, a.
Stelle quæ pectus cæli effuacissimæ	61, b.	Tutelares 5 Ægypti	58, b. 59.
Stellarum Sphæra quodnam symbolum	64, b.	Tutulus Osiridis	30, a.
Struppi inter Symbola	56, a.	Tutuli inter Symbola	56, a.
Superiora Inferiorum similitudine delectari	60, b. 62, b.	Typhonis machina	66, b.
Symbola ex sacris Instrumentis desumpta, ut Struppi, Tutuli, &c.	56, a.	Typhonia violentia	50, a, b.
Symbola pure Hieroglyphica 46, a. 47. in Hieroglyphicis νερολογικὰ quænam dicantur	51, b.	Typhoniam vim Amuleti in collo, pectore, &c. arcebant	42, b.
Symbola apud Ægyptios non tantum significativa, sed & effectiva fuisse	21, a.		V.
Symbola in Hieroglyphicis integros conceptus involvunt	48, b.	Vasis Nilotici symbolum	47, a.
Symbola in Obeliscis	20, b.	Venus generationis Dea	61, a. Isis
Symbolorum Hieroglyphicorum usus in Obeliscis	41, a, b.	Ἐγυπτίς	ibid. a.
Symbolorum Hieroglyphicorum congeries	49. 50.	Verbenaca herba magica	39, b.
		Ἰψὺς sceptrum	47, a.
			Z.
		Zelus herba quam vim habeat	40, a.
		Zona Anubis pectori circumdata quid designet	56, b.
		Zona 65, b. 69, a. in Hieroglyphicis quid significet	1, b. 22, b. 23, a. 31, b. 32, a. 33, a. 35, b.
		Zona cælestes Heroum, Semideorum	22, b. 23, a.
		Zonarum Cælestium schema	67.
		Ζωολογία Ægyptiorum	2, b.

ERRATA.

Leg. pag. 3 in med. *hierog.* p. 40, a, lin. 8 à fine *Quid Telefm.* p. 43, a, lin. 4 à fin. *deturpatum.* p. 59, a, l. antep. *conspicis.* p. 67, l. 10 *duabus.* lin. pen. *fiderativa.* In Indice poster. *Charact. Hierogl. desumpti* ——— *quarum.* Si qua alia ex involuto MS^o superant ea & pauca sunt, & in Indicibus correctæ.

F I N I S.

BIBLIOTECA